

NOVI TEHNO-MERCATOR

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

PARTIJSKO NOVO LETO

Danes dopoldne bodo konjiški komunisti razgrnili oceno letnega dela. V ponedeljek bodo enako storili v celjski in laski občini. Se pred novim letom pa bodo v vseh občinskih organizacijah ZK na celjskem območju, razen v Žalcu, ocenili dosedanje partijsko angažiranost in se dogovorili temeljnih izhodiščih prihodnjega dela.

Ali smo komunisti območja lahko zadovoljni z dosežki? Katerim temam bomo morali v partijskem delu na novo odpreti vrata? Kako doseči, da bo ZK v vsakem okolju avangarda delovnega človeka? Najboljša preizkušnja njegovih življenjskih interesov. Najodločnejši in najednejši boj, da postanejo prav ti interesi, spleteni miselno in konkretno vizijo naše družbe, osnova za partijsko delo, razreševanje nasprotij, za to, da delavec začuti kot svoje najčistejše orožje za samoupravne pravice in najjasnejši smerokaz, kam mora biti usmerjena njegova vsakodnevna delovna, samoupravna, človeška dejavnost.

Če s pomočjo teh vprašanj pogledamo tja, kjer so člani partijske baze, v preizkušnji, to je v partijsko bazo, nismo zadovoljni. No, nekaj drži. Letošnje politične konference partijskih organizacij so bile v večini zelo razgibane, kritične, graditeljske in dokaj konkretne. Vse manj je splošnih razprav. Kazanja s prstom navzven. Med člani v osnovnih organizacijah ZK je začel prevladovati ostrejši pogled v nakupne probleme. Povezane z življenjskim in delovnim utripom v matični tovarni, ustanovi, podjetju.

To postopno kakovostno menjanje partijske delovne uspešnosti v bazi bi lahko poimenovali še drugače. Gre za življenjsko stvarnost. Koliko pobud in odličnih partijskih del pa programov smo dobili na republiški in občinski ravni. V partijskih organizacijah so različno odzvenjali. Včasih so se morali umakniti pred načelno demagogijo ali suho politiziranjem, ki je vodilo komuniste v neživljenjske pravice. K sreči je teh vrst odmevov vse manj. Letošnje politične konference, prve popisemske, so pokazale res na utrip. V mnogih sredinah so se komunisti nenadoma odprli, da je čas načelnosti in splošnosti odklenalo. Da ne more biti debatni klub ali samo nekaka idejna organizacija brez akcije. Revolucionarne akcije.

Komunisti v občinskih celjskega območja si bodo zadali nalogo na osnovi ocene konkretnih družbenopolitičnih razmer. Nedvomno pa velja prav posebej poudariti zahtevo, da ZK življenjsko prisotna v vsaki delovni sredini. Utrditi akcijske sposobnosti ZK in menjava socialnega sestava v korist delavcev predstavlja osrednji nalogi. Izpiti ustavnih načel v delovnih organizacijah, krajevnih skupnostih in občinah, doseči svobodno menjavo dela z družbeno nalogo s prednostnim predznakom. Pa to niso le suhe politične zahteve. Res pa je, da morajo kadrovska politika, uspešnost, nezavestnost, ohranitev standarda, še boljše delovna politika, premagovanje socialnih razlik in krepitev standarda delavcem z nižjimi osebnimi dohodki nenehno dosegati razredno usmerjenost ZK tudi na vseh tistih področjih, ki jih človek najneposredneje občuti.

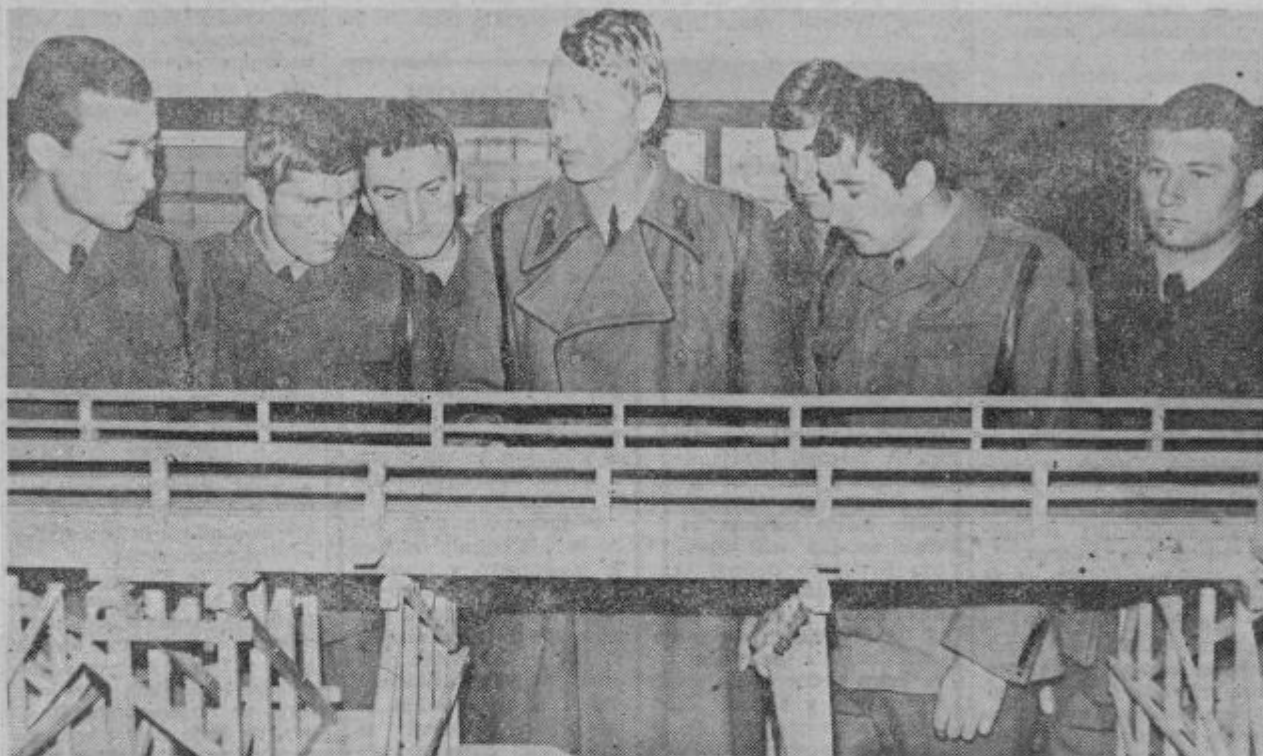
Najbrž bodo morali komunisti na celjskem območju še storiti tudi pri medobčinskem povezovanju.

Nalog ni malo. Problemov v temi in svetlobi še več. Komunisti na celjskem območju, in to morajo pokazati na volilnih konferencah, smo na dobri poti, da program naloge in zahteve tega trenutka dobro uresničimo. S tem priznanjem moramo stopiti v novo leto — ne glede na to, ali jih poznamo in vemo, da se bomo morali spoprijeti z njimi.

JOZE VOLFAND

IZ VSEBINE:

aktualno: delavcu jasne načrte — celje: sadovi referendum — občani in jla: sfrj — slov. konjice: kako s plačami — zkpo velenje: enotna kultura — končana dela na lemergu — slike in dinamit — vprašali smo: kam gre vaš zaslužek — ropotajoči kozjaški vrh — novi tednik za sodobno kmetijstvo — reportaža: dve pravici in ena stiska — jla: inženirji v kvizu — robot joka vas pozdravlja v podčetrtku — kdo bo gledal novoletni tv program v barvah

V soboto, 22. decembra, praznujemo dan jugoslovanske ljudske armade. Pred praznikom smo ponovno obiskali naše vojske v Celju in se z njimi pogovorili o njihovem življenju. Pokazali so nam skrbno urejene delovne kabinete, katerih bi bili vsi veseli. Sole in delovne organizacije to izkoriščajo in si ob razumevanju vodstva komande celjske garnizije te kabinete vedno ogledujejo in si tako izboljšujejo znanje. Posnetek smo napravili v kabinetu, kjer so bili (od leve proti desni): Miodrag Antonijević iz Grocke (študent strojne fakultete), Džura Skljarić iz Novega Sada (mizar), Rajko Drašček iz Nove Gorice (gradbeni tehnik), vodnik stažist Franc Plazar iz Kopra (inženir gradbeništva), Franc Strajhar iz Kamnika (ekonomist), Mihajlo Miljević iz Beograda (študent gozdarske fakultete) in Slavoljub Spasić iz Toplice male Plane (inštalater). Vsi pravijo, da se v Celju odlično počutijo in da jim bo znanje v vojski mnogo pomagalo tudi kasneje, ko jo bodo zapustili in se vrnili v civilno življenje. Mi pa jim želimo, da bi se jim ob prazniku, 22. decembru, in Novem letu, vse želje izpolnile.

Foto: DRAGO MEDVED

KONJICE

KONFERENCA ZK

Danes, v četrtek, ob 8. uri zjutraj se bodo v dvorani starega zdravstvenega doma v Slovenskih Konjicah zbrali člani konjiške občinske konference ZK. Med drugim bodo spregovorili o poteku volilnih konferenc organizacij ZK in ocenili družbenopolitične razmere po pismu in 29. seji CK ZKS. V oceni volilnih konferenc organizacij ZK poudarjajo, da komunisti premalo aktivno delajo v SZDL. Opozarjajo na hitrejšo gradnjo stanovanj, na razširitev kapacitet otroškega varstva in na temeljito uresničevanje ustavnih dopolnil.

ROKOMET

VSI V LJUBLJANO

V nedeljo, 23. decembra ob 16. uri igrajo v Ljubljani celjski rokometarji polfinalno tekmo za jugoslovanski pokal. Srečali se bodo z lanskeletnim državnim prvakom Borcem iz Banja Luke. V Ljubljano bo peljal poseben vlak, vse informacije pa dobite v Turističnem biroju na železniški postaji v Celju. Pokroviteljstvo nad ekipo, ki se je pospešeno pripravljala na to izredno pomembno srečanje, je prevzelo podjetje KORS iz Rogaske Slatine.

CELJE

GRADIŠNIKOV KIP

V torek zvečer je Gustav Grobelnik, predsednik Sveta za kulturo in znanost celjske občinske skupščine, v foyerju SLG Celje odkril doprni kip magistru Fedorju Gradišniku. Zaslužnemu kulturnemu delavcu in večletnemu upravniku celjskega gledališča, pobudniku profesionalizacije slovenskega gledališča v Celju. Doprsni kip je delo akademskega kiparja Cirila Cesarja. Odkrila ki pa se je udeležilo premiersko občinstvo, ki je nato na večerni predstavi doživelo krstno uprizoritev drame Požar, avtorja Igorja Torkarja.

VELENJE

VEČ PREBIVALCEV

V letih do 1980 se bo v velenjski občini precej povečalo tudi število prebivalstva. Tako je bilo leta 1971 29.024 prebivalcev, medtem ko jih planirajo leta 1980 36.860, torej porast za 27 %. Največji porast prebivalstva je predviden v Velenju (56,1 %), Kavčah (40 %), Rečici ob Paki in Gaberkah (30,7 oz. 30,6 %) itd., presenetljivo najmanj pa v Soštanju (komaj 4,5 %) in Ravnah (5,9 %). Vsi ti podatki torej kažejo na koncentracijo prebivalstva v Saleški dolini.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

PRODAJALNA KRISTALIJA

- čudoviti izdelki iz kristala unikatni
- servisi, okrasna keramika

Primerna darila za praznične dni

Se priporoča

z urednikove mize

Najprej vesela novica, da bi bilo več takih, ali ne? Za bralce NT, ki se ukvarjajo s kmetijstvom. Danes začnemo s celo stranjo — NT za sodobno kmetijstvo. Odslej vsakič. Urednik strani je Jure Krasovec. Pomagal mu bo Milenko Strašek in seveda vi, dragi bralci. Stran je široko odprta — za vaša mnenja, probleme in predloge. Ko smo bili v Sentjurju na razgovoru o sedanji usmeritvi NT in RC nam je bil vnovič dan impulz — da damo kmečki tematiki več prostora. Zdaj je začetek. Ne bodite prekrični. Kmečko stran moramo skupno oblikovati.

V soboto praznuje rojstni dan naša armada. Torej — v NT smo obiskali naše vojake. Pokukali v njihovo življenje. Delček ga tudi predstavili.

Novoletna številka NT izide v četrtek, 27. decembra. Na štiridesetih straneh. Vsi, kar nas dela NT in RC, se bomo tudi predstavili. Na vašo željo, seveda.

VAS UREDNIK

Gneča na kredit

Nekako na polovici obdobja smo, ko smo sprejeli srednjeročni načrt občine Celje. Tudi za področje vzgoje in izobraževanja, kjer je bilo zastavljenih precej zahtevnih nalog. Večina med njimi teži k enemu cilju — boljši kakovosti, večjim učnim uspehom. Te naloge smo morali nujno sprejeti ob upoštevanju zelo slabe strukture zaposlenih, zaradi nad 30 odstotkov otrok, ki ne končajo osnovno šolo ter zaradi izredno neugodnega razmerja med srednješolsko ter visokošolsko izobrazbo zaposlenih.

V tem času tečejo ocene, koliko smo se doslej uspeli približati nalogam, predvidenim v načrtu. Nedvomno lahko ugotovimo, da so premiki opazni. Osip v osnovnih šolah je padel pod 25%. Domala v roku poteka tudi predvidene gradnje osnovnih šol. Z njimi naj bi dosegli 1,5 izmenski pouk in na 25% povečajo zajetje učencev v podaljšanem bivanju. Mnogo je bilo storjenega pri dodatnem usposabljanju učiteljev. Pri osnovnem šolstvu v nekaterih ciljih se zaostajamo. Težavo še vedno predstavljajo nekateri kadri. Bistvenega premika tudi nismo dosegli pri strokovnih svetovnih službah.

Razveseljujejo je, da se je končno premaknila situacija pri širjenju kapacitet v srednjem šolstvu. Ze v prihodnjem letu naj bi se vrmenena zjasnila zlasti v poklicnem šolstvu, saj bodo ustrezne prostore dobili šola za prodajalce in gostinska šola. Ze letos pa se je povečalo število učilnic v poklicni šoli v Storah. Boljše pogoje bo imel pedagoški šolski center. Začeli naj bi z gradnjo tehniškega centra. Občinska skupščina je v to vložila izredne napore, saj že letos namenja preko 6.000.000 din za ta načrt.

Nedvomno je, da so in bodo ta prizadevanja nujna, saj vpis v srednje šole izredno narašča. Če se je v šolskem letu 1967/68 vpisalo v srednje šole 527 učencev, se jih je letos vpisalo že 1004. V poklicne šole se je v istem obdobju vpisalo 602 oziroma letos 742 učencev. Število vpisanih je torej poraslo za 632 učencev. To je številka za kompletno šolo. V tem obdobju praktično ni bilo dograjeno niti eno učno mesto. Danes šole že vpisujejo na »kredit«, saj računajo, da bodo imele z dograditvami več možnosti izobraževati tolikšno število učencev. Tudi tako povečan vpis in prizadevanja šol še zdaleč ne zagotavljajo dosega planiranega vpisa do leta 1975. V načrtu namreč predvidevamo, da bi srednje šole v Celju lahko zajele 70% vseh učencev, ki končajo osnovno šolo v regiji. To bi omogočilo, da bi s srednjimi šolami v Velenju dosegli republiški plan, ki predvideva 90% zajetje. Trenutno pa šole sprejemajo le 59,7% vseh otrok, ki zaključijo 8. razred osnovne šole.

V KRAKEM, KOT KOMET REPATI, SE BO PRED VAMI SPET POJAVIL »PIPEC« drugi največji slovenski humoristični list, ki resda redko izhaja, izhaja pa po potrebi. **KO BO, STOPITE V TRAFIKO IN SI ZA DVA DINARJA PRIVOŠČITE TO SMEŠNO REDKOST!**

Celje

PRIDI, DEDEK MRZ

Bliža se Novo leto in z njim za naš naraščaj težko pričakovani dedek Mrz. V zadnjih letih ugotavljamo, da je najbolj pričakovani dan v letu za naše cibane in pionirje izgubil na svoji prvotno zamišljeni vsebini in smislu. Iz leta v leto se nam dogaja, da dedek Mrz ni za vse enak, da je za nekatere otroke bogatejši kot za druge, da ene obišče večkrat, druge pa

sploh ne. Socialne diferenciacije niso samo v družinah. Najbolj žalostno je, da so velike razlike v KS, delovnih organizacijah in društvih. To najbolj čuti otrok.

Zato so v celjski občini sklenili, da bodo storili čimveč za pionirje in cibane ob bližajočem se prazniku. Tako v okviru praznovanja Novoletne jelke kino podjetje Celje vrta otroške filme in jih

bo vrtilo vse do konca meseca. Prav tako prispeva k novoletnemu razpoloženju SLG v Celju z »Igrom o značaju«. Vzgojiteljska šola je pripravila lutkovno igrice, s katero bo najprej obiskala vse mestne in vzgojno varstvene ustanove. Spreveda dedka Mrza po mestnih ulicah ne bo, ampak pripravila Hokejsko drsalni klub Celje, veliko presenečenje za otroke. 30. decembra ob 10. uri dopoldne bo na mestnem drsalšču v parku drsalna revija z dedkom Mrzom.

Dedek Mrz bo v celjski občini obiskal vse osnovne šole, podružnične šole in vzgojno-varstvene ustanove. Podružnične šole bodo k praznovanju pritegnile tudi vse otroke od 2. leta starosti naprej. V vrtcih bodo malčki dobili kolektivna in individualna darila. Posebno pa se je letos izkazala železarna Store, ki bo obdarovala vse otroke od 2. do 10. leta v KS Store in Teharje. Letos bodo v celjski občini obdarjeni posebej tudi rejenci. Prav tako pripravljajo v delovnih kolektivih za otroke svojih uslužbencev novoletna praznovanja.

Omeniti še moramo, da bo 27., 28. in 29. decembra ob 17.30 uri pozdravljal celjske pionirje in cibane dedek Mrz s terase celjskega gledališča. Novoletnih prireditev torej ne bo manjkalo. Upajmo, da bodo naši otroci zadovoljni in da bo dedek Mrz pomenil zanje res tisto, kar bi moral.

D. POŠ

PREJELI SMO

VSE V VELENJE

Dolga leta po vojni je imela tobačna tovarna iz Ljubljane svoje skladišče v Smartnem ob Paki, od koder je zalagala Zgornjo Savinjsko in Saleško dolino. To ji je bilo ugodno, ker je bilo Smartno ob Paki nekako središče za obe dolini. Sedaj pa so skladišče preselili v Velenje. Ljudje se sprašujejo, zakaj to? Ali bo iz zgornjega konca Saleške doline lažje in hitreje zalagati tudi Zgornjo Savinjsko dolino? O tem dvomimo! Seveda Smartno ni premoglo tako modernega in mabele skladišča, kot ga premore Velenje. Čudno res, da se vse seli v Velenje! Iz Soštanja so potegnili tja miličnike in postajo milice ukinili. A. ZORKO

POGOVORI

V teh dneh člani uredništva in redakcije NT in RC obiskujejo politična vodstva posameznih občin — ustanovitelje. S predstavniki političnih organizacij in občinskih skupščin se pogovarjajo o programski usmeritvi obeh regionalnih informativnih medijev, skupno ocenjujejo naše delo in preučujemo možnosti za krepitev naše dejavnosti. Takšni razgovori so bili doslej v Zalcu, Sentjurju, Celju in v Smarju.

V prihodnjih dneh bodo še v Konjicah, Laškem in predvidoma v Mozirju. Poleg več koristnih dopolnitev in pripomb je bila dana programski usmeritvi NT in RC polna podpora. Tudi v prizadevanjih, da oba medija še izpopolnita možnosti za kakovostno obveščanje občanov.

AKTUALNO

Delavcu jasne načrte

nost.

Kaj pa meni o tem kulturni delavec?

Stane Mrvič, kustos v Muzeju revolucije v Celju, sicer pa diplomirani profesor zgodovine in zemljepisa, je menil takole: Nekateri gledajo na kulturo kot nujno zlo. Lažje je opredeliti potrebo po šolstvu, zdravstvu in otroškem varstvu. Delavec čuti, če na teh področjih ni vse v redu. Nekoliko smo pozabili delavca kulturno osveščati. Delavski razred še ni postal subjekt kulturne politike in razvoja kulturne dejavnosti. Prepočasi smo uvajali nove oblike odnosov med umetniki, kulturnimi delavci in obrabniki kulturnih stvari. Naša kulturna ponudba mora biti seveda kakovostna, a taka, da jo bo delavec miselno in čustveno sprejel. V preteklosti so bili nekateri zadovoljni z odtujenim položajem kulture. Tudi odločanje o programski usmerjenosti kulturnih zavodov je bilo v rokah kulturnih delavcev ali določenih ožjih skupin. Delavec ni imel vpliva na programe dela.

Bistvo ustavnih sprememb predstavlja prav odločnejša povezanost z delavci. Samoupravne interesne skupnosti ostanejo povezovalci kulturne akcije in politike. Doseči moramo neposredno povezanost kulturne skupnosti s temeljnimi organizacijami združenega dela.

KAKO SI POTEMTAKEM VI ZAMISLJATE NEPOSREDNO DOGOVARJANJE Z DELAVCI?

STANE MRVIČ: V neposrednem dogovoru se bodo videli neposredni interesi tistega, ki kulturo financira. Zato je potrebna usmerjena, dolgoročna akcija vseh nosilcev kulturnega razvoja. Samo na ta način, z neposrednim dogovorom o načrtu kulturni tvornosti, bo možen nov kakovostni skok v razvoju kulture. To je cilj kulturnih delavcev in neposrednih proizvajalcev. Saj smo si najbrž enotni o vlogi kulture v človekovem življenju in okolju. Ali je fraza, če rečem, da nas knjiga plemeniti? Muzej vzgaja. Petje osrečuje.

ALI SE JE CELJSKA KULTURA DOVOLJ Približala DELAVCU?

PROTEST IN OBSODBA

V Tovarni nogavic na Polzeli so se minuli ponedeljek sestali na razširjeni seji političnega aktiva predstavniki vodstev vseh družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov, prisotni pa so bili tudi predstavniki zborov delovnih ljudi iz vseh obratov. Poleg njih, skupno je bilo na sestanku preko petdeset ljudi, so bili prisotni tudi predstavniki skupščine občine ter vodstev družbenopolitičnih organizacij žalske občine. Na sestanku so obravnavali politično oceno stanja v delovnem kolektivu po neobjektivnem in tendencioznem pisanju, ki se je minuli teden pojavilo v slovenski tiski.

Pred sestankom političnega aktiva so bili sestanki vseh delavcev, ki so na zborih delovnih ljudi ostro obsodili neobjektivno pisanje o samoupravljanju v delovni organizaciji ter protestirali zoper način obravnavanja takih in podobnih problemov. Delavci so bili ogorčeni in razen nekaterih redkih izjem so v celoti obsodili pisanje, ki je kolektivno prizadevalo veliko politično, na koncu koncev pa tudi poslovno škodo. Podobno kot na zborih delovnih ljudi so bile tudi na sestanku političnega aktiva izražene zahteve, da se proti avtorju omenjenega pisanja podvzamejo ustrezni ukrepi, zlasti pa, da se ga kot komunista pokliče na odgovornost. Po daljši in vsestranski analizi razmer v podjetju, za katerega je bilo ugotovljeno, da je doseglo pomembno stopnjo v razvoju samoupravnih odnosov, so bili sprejeti trije konkretni zaključki: Osnovna organizacija ZKS naj nemudoma sestavi kompleksno oceno samoupravnega razvoja in političnega stanja v delovni skupnosti ter pri tem upošteva stališča zborov delovnih ljudi in omenjene seje političnega aktiva, ki je dokazala, da so mnoge trditve v spornem sestavku v popolnem navzkrižju z objektivnimi dejstvi, da obstoje namigovanja na odnose, ki ne obstojajo, skrajša, da gre za neobjektivno in tendenciozno pisanje, ki je v navzkrižju z normami, uveljavljenimi v našem družbenopolitičnem sistemu. To analizo mora osnovna organizacija posredovati Komiteju občinske konference ZKS Zalec, ki jo bo obravnavala na četrtkovni seji komiteja in zauzel do problema in takega pisanja svoja stališča. In kot tretji sklep je bilo na seji sklenjeno, da se mora poročilo poslati tudi medobčinskemu svetu ZKS Celje z zahtevo, da se sestane komisija za informativno dejavnost ter aktiv novinarjev komunistov, ki deluje pri medobčinskem svetu ZKS, ki naj analizirata politično odgovornost avtorja, ki je po mnenju prisotnih grobo napadel samoupravna prizadevanja kolektiva ter s tem škodil tudi splošnim družbenim naporom pri še hitrejšem uveljavljanju demokratskih samoupravnih načel našega socialističnega razvoja.

B. STRMCNIK

STANE MRVIČ: Kulturna skupnost in posamezni zavodi so z nekaterimi akcijami poskušali približati dejavnost delavcem. Nekaj primerov lahko navedem. Izdajamo bilten KS. Gledališče je uvedlo nekaj novih abonmajev. V izložbah trgovskih delovnih organizacij so bili razstavljeni nekateri likovni izdelki. Res pa je, da je bilo vsega tega premalo. Iskati moramo nove poti. Vsa društva in kulturne organizacije morajo postati sestavni del družbenega življenja v občini. Živetj morajo z delavci. Delavec je še premalo seznanjen s kulturnim delom, z načinom in kakovostjo dela kulturnih ustanov v Celju. Vprašanje seveda je, ali je rešitev, da pripravi igralec, pevec, umetnik predstavo delavcem v tovarni. Najbrž je bolj prav, če razmišljamo, kako bo prišel delavec iz tovarne v gledališče, muzej, na razstavo.

KAKO SE JE MUZEJ REVOLUCIJE ODPRL DELAVCEM? KAJ MORAMO STORITI, DA BO DELAVEC ZACUTIL KULTURO KOT SVOJ VSAKDANJI KRUH?

STANE MRVIČ: Naš muzej se ni zapri vase. V njem ne organiziramo le muzejskih razstav. Njegovi prostori so na voljo raznim kulturnim skupinam in umetnikom. Zlatarski razstavi. Na tak način spozna vrednosti muzeja čedalje širši krog

občinstva. Pri odgovoru na drugi del vprašanja poudarjam vlogo delegatov v skupščini kulturne skupnosti. Predstavniki javnosti v samoupravnih organih zavodov. Je pa še nekaj. Načrte dela, ki jih bomo ponudili delavcem, morajo odlikovati jasnost, konkretnost. Tehtnost in utemeljenost nalog za določeno obdobje. Kajti samo tako bo dogovarjanje z delavci lažje. Osebo pa še mislim, da mora kar največ delavcev v kulturi v tovarne. Na razgovore. Tiste ustanove, ki so sedaj še zaprte, bodo kmalu spoznale, da so časi neke odtujene kulture minili.

J. Volfand

INVALIDSKE UPOKOJITVE RASTEJO

Zadnja leta stalno narašča število invalidskih upokojitev. Po letu 1960 narašča za okoli 6 odstotkov letno, kar je znatno več kot naraščanje aktivnega prebivalstva. Najpogostejši vzroki invalidnosti so: kronična obolenja, posledice poškodb in pošklica obolenja. Med boleznimi pa so najpogostejši vzroki invalidnosti bolezni srca in ožilja, kosti in gibal, srednje duševne motnje ter bolezni dihal in prebavil.

22. december — dan JLA

OBČANI IN JLA—SFRJ

V soboto, 22. decembra, je praznik JLA in vse Jugoslovane. To je spomin na zgodovinski dan, ko so 22. decembra 1941 v Rudu ustanovili 1. proletarsko brigado, ki je štela 1199 borcev iz vse Jugoslavije. Tako so bili dani temelji za organiziran odpor proti sovražniku, ustanovljena je bila naša vojska in to v najtežjih trenutkih zgodovine z ednim ciljem, da osvobodimo državo sovražnikove roke in ji povrne svobodo.

Ob tej priložnosti smo zaprosili za razgovor komandanta garnizije v Celju, majorja Milana Vujičića.

»Ob takšnih priložnostih, kot so razni prazniki, se povzame reče: dobro je, žrtve so bile, svobodo imamo, izplačalo se je. Vendar se ob tem pojavlja vprašanje, kdaj je bila večja potreba po organizirani vojski? Kar se Jugoslavije tiče, verjetno ni posebne razlike: prej smo se borili za svobodo, ki je nisimo imeli, danes pa se borimo za svobodo, ki smo jo tako težko plačali z žrtvami. Ravsem gotovo je, da če ne bi bili organizirani za dobro obrambo, potem bi kaj hitro izgubili našo svobodo. Mednarodna situacija, v kateri danes praznujemo naš praznik, je vse prej kot ugodna. Danes veliko bolj kot prej obstaja možnost nastanka lokalnih vojn po vsem svetu. Najpogostejše žrtve so majhne države in še posebej tiste, ki niso čvrste in pripravljene na obrambo. Trenutna situacija je poučna za vsakega in tudi nas, ker nas uči, da je edini način za obstanek in svobodo, da bomo vedno budni in pripravljeni za obrambo naše države in svobode.«

Kateri so bistveni kvalitetni premiki v JLA?

REKLI SO

VINKO JUG

Pretekli teden so v Zalci podelili več priznanj in odlikovanj za družbenopolitično delo in delo v drugih organizacijah. Med odlikovanci je bil tudi Vinko Jug, ki je prejel red dela za svoje več kot 15-letno delo pri svetlo za preventivo in varstvo v prometu v žalski občini. Ko smo ga povprašali, kaj mu pomeni to visoko priznanje, je povedal: »Odlikovanje me ni zelo vesel, vendar moram reči, da bi sam tega dela ne zmožel, temveč le ob izdatni pomoči tovarišev. Kot predsednik sveta se bom le naprej trudil, da bo naše delo pripomoglo k resnično večji varnosti prometa na naših cestah.«

T. Tavčar

Od začetka, ko smo ustanovili JLA, se je to razširilo na vsesplošni ljudski odpor. Gre za to, da danes ne more biti JLA eno in občan drugo, vse skupaj je SFRJ. Pripravljenost vseh bo zagotovila, da bomo še naprej svobodni. Ne smemo spregledati niti enega momenta, ki bi nas pričakal nepripravljeni in ki bi nam vzel svobodo. Znebiti se je treba misli, da je vojska nekaj zaprtega in skrivnostnega. Danes »skrivamo« samo še tisto, kar je v interesu naših enot, vse ostalo pa je široko odprto.

Kako ocenjujete sodelovanje vojske in občanov v Celju?

»Na zadovoljstvo vseh pripadnikov JLA v Celju lahko rečem, da je to sodelovanje več kot samo uspešno in želimo, da bi se še razvijalo dalje v interesu vseh nas. Problemov ni. Občani nam pomagajo in z nami sodelujejo, mi pa z njimi. Naj navedem samo nekaj akcij, kjer smo pomagali: gradnja mostov, cest na Kozjanskem, urejevanje srušišč in vodo-oda na Golteh, rušenje zidov v Libeli, tu je še sodelovanje z mladino na raznih spominskih akcijah, prireditvah, športnih srečanjih itd. Naši dobro urejeni in opremljeni kabine so vedno odprti so-

lam za njihovo izpopolnjevanje. Naši uslužbenci hodijo po šolah, kjer predavajo, tako o strokovnih temah, kot informativno — političnih. Borci NOB so pri tej akciji zelo aktivni in svoja izkustva prenašajo na mlajše.

Imate kakšne posebne želje?

»To je takšno sodelovanje, da preseneča, še posebej, če upoštevamo, da smo navedli samo del aktivnosti in akcij medsebojnega sodelovanja. V imenu JLA se za vse to sode-

lovanje najiskrenejše zahvaljujem in obljubljam občanom, da bodo pripadniki JLA naredili tudi v bodoče vse, da bo to sodelovanje še boljše in obširnejše. Samo s takšnim načinom bomo zagotovili stalno povezanost pripadnikov JLA in občanov. Vsem pa čestitam in želim najbolje ob našem prazniku 22. decembra,« je zaključil komandant garnizije v Celju, major Milan Vujičić.

TONE VRABL

NOVOLETNO RAZPOLOŽENJE — DA

Občani se v teh dneh sprašujejo, ali bo letošnji dedek Mraz prinesel novo leto brez tistega veselega, dekorativnega utripanja, ki je vsako leto razveseljevalo staro in mlado. Tako bojažen pač vzbuja redukcija toka. Ali okrasiti ulice z barvnimi lučkami? Izložbe z domiselnim prepletom živopisnih okrasov? Jelke z žarnicami in z ostalim skromnim bliščem, ki ga je bilo že doslej premalo? V Celju menijo, da niti mlajši niti starejši ne bi smeli ostati brez tega. Če bi bilo potrebno zaradi novega svetlobnega razpoloženja ostati v teh dneh kako uro brez toka, pa raje to. Kot da bodo ulice gole, vsakdanje, sive in prav nič noveletne. Torej — pridružujemo se vsem tistim, ki si želijo malce noveletnega dihanja v mestu. Ne samo zaradi veselja najmlajšim. Tudi nam, starejšim, ki smo se v zadnjih mesecih morali večkrat jeziti, bo noveletni »štimmung« kar dobrodošel.

Turizem PRIZNANJE PAKI

Kolektiv hotela Pake v Velenju se je izkazal. Ne prvič in ne zadnjič. Toda, tokrat, v soboto, ko je pripravil kulinarčni večer z zanimivim sodelovanjem Tehnomercatorja pa tudi celjskega Topra, je presenetil. Bila je to prireditev, ki je pokazala, kaj zmore sorazmerno majhen kolektiv, če se zaveda svoje odgovornosti. Zato priznanje!

Na kulinarčni razstavi so pripravili osemnajst dobrot, ki jih je pripravilo dvanajst kuharic. Razstava ikebane je zajela osem del in dva av-

torja, razstava pogrinjkov pa osem izdelkov z dvanajstimi sodelujočimi. Torej, kar 26 članov kolektiva je aktivno sodelovalo pri višku sporeda.

Med kulinarčnimi izdelki je presenetila šah torta (Slava Sukić) pa pršut z olivami (Marica Govedić), šaleška pojedina (Marica Hriberšek), pašteta iz divjačine (Vera Rosenstein) itd.

V ikebani sta se uveljavila Martina Pavčič (Japonska) in Adi Drame s prvim ple- som.

In pogrinjki? Koliko izvrinih idej? Naj omenimo samo nekatere: »ob jubileju« (Kranjc, Šerdoner, Drame), pa »zmagovalci«, ki so jih pripravili po zamisli pokojnega Janeza Branceta in »srečno«, kjer sta se uveljavila najmlajša člana Vrabčič in Auberšek.

Prireditev je vzbudila izredno pozornost in bila deležna zaslužnega priznanja!

M. B.

ZALEC

ZARJA SE ŠIRI

Podjetje Zarja iz Zalca bo v Petrovčah zgradilo nov lesnopredelovalni obrat. V podjetju gre za širši razvojni program, v katerem je zajeta združitev treh proizvodnih dejavnosti: lesne predelovalne, kovinske in konfekcijske. V prvi fazi bodo zgradili v Petrovčah obrat za lesno predelavo s površino 2600 kvadratnih metrov, ker bodo na novo zaposlili okrog 40 novih delavcev. V naslednji fazi računajo na gradnjo novega objekta za konfekcijo, ker bi naj po predvidevanjih zaposlili okrog 100 novih delavcev, za kar bi se konfekcijska proizvodnja podvojila. V tretji fazi pa nameravajo zgraditi prostore za kovinsko proizvodnjo. Po predvidevanjih bi gradnja teh objektov stala okrog 16,5 milijona dinarjev.

T. TAVČAR

OGLAŠUJTE V

NOVI

tednik

Celje

SADOVI REFERENDUMA

ZAČETEK GRADNJE PRIZIDKA PRI OSNOVNI ŠOLI V VOJNIKU IN NOV OTROŠKI VRTEC NA OTOKU — SOLIDARNOST ZA OTROKE

Spet dve zmagi in vnovič dva dokaza, kako pomembna je človeška solidarnost. Tokrat prizidek pri osnovni šoli v Vojniku in otroški vrtec na Otoku v Celju.

Solidarnostne akcije v celjski občini niso nove. Uvedba krajevnega samoprispevka za graditev osnovnih šol in vzgojno varstvenih zavodov je bila samo nadaljevanje poti, ki ima zlasti v celjski občini dolgoletno tradicijo. Nanjo smo lahko ponosni, saj je ničlikokrat potrdila izredno človekovo, da ne rečemo delavčevu zavest in pripravljenost, da z združenimi močmi rešuje tisto, pred čemer so klonili proračuni in drugi viri rednega financiranja.

Na začetku meseca so vgradili temeljni kamen za prizidek pri novi osnovni šoli v Vojniku. Vsa dela je prevzel Ingrad. Prva pripravljajna dela so se tudi pričela glavna pa bodo stekla spomladi prihodnjega leta. Tu gre za zgraditev desetih učilnic, od tega štiri specialnih in šest klasičnih, za srednje veliko telovadnico, ki bo navzlic temu štirikrat večja od sedanjega pa tudi za nekatere druge vmesne prostore, garderobe in sanitarije. Za vse to bodo iz solidarnostnega sklada, iz žepa, v katerega nalagajo svoja sredstva vsi delovni ljudje celjske občine, kmetje, upokojenci in drugi, odšteli 560 starih milijonov dinarjev. Po načrtu naj bi dela v celoti zaključili ob koncu prihodnjega leta. Tako bodo lahko nove učilnice sprejele prve učence v drugem polletju šolskega leta 1974/75.

»Navzlic tej pomembni pridobitvi, bomo imeli na šoli eno in pol izmenski pouk,«

je dejal direktor šole Miro Klančnik in še povedal, da bodo morali v Vojniku, spridčo naglega naraščanja števila prebivalcev (Vojnik bo imel čez približno dvajset let okoli 5.000 ljudi) kmalu misliti na graditev nove osnovne šole.

Tako v Vojniku. Za njim prideta na vrsto Polule in Dobrna.

V Celju pa so v ponedeljek, 17. decembra, odprli nov otroški vrtec. Dobil ga je Otok. Torej novo stanovanjsko naselje. V njem bo dobi- lo svoj in prijeten prostor 156 otrok, od tega 36 dojenčkov. Novi vrtec je izredno lep. Zanj so odšteli 540 milijonov starih dinarjev. Tudi ta dela je opravil Ingrad.

Z otvoritvijo novega vrtca, ki bo delal v okviru zavoda Anice Černejeve, bo na Otoku deležno organiziranega varstva 533 otrok, v Celju pa se je to število zdaj povečalo na okoli 1500. Gre torej za okoli 29% otrok, ki so potrebni takšnega varstva.

Kot v Vojniku, kjer so dela začeli in na Otoku, kjer se že vidijo prvi obrisi nove osnovne šole, tako je tudi vrtec na tem predelu mesta zrasel po zaslugi referendum- ske solidarnostne akcije. In prav zaradi takšnega načina financiranja dobivajo ti objekti drugačno pomembnost,

so bolj naši in do njih čutilno drugačen odnos. So nam bližji!

»Solidarnost pa bo potrebna tudi v prihodnje,« je na otvoritveni svečanosti dejal predsednik konference krajevne organizacije SZDL na Otoku Jože Volfand. »Potrebna in nujna bo v času, ko bo delovni človek v resnici odločal o delitvi ustvarjenega dohodka, v financiranju in gradnji šol, otroških vrtcev in drugih družbenih dejavnosti.«

Celjska solidarnost kaže svoje sadove. In ker je vezana zlasti v tem primeru na otroke, je toliko bolj dragocena!

M. BOŽIČ

Med tistimi, ki so se zbrali na svečanosti ob otvoritvi novega otroškega vrtca na Otoku v Celju, je bilo največ otrok. Nič čudnega. Od blizu so si hoteli ogledati svoj novi dom, dom v času, ko so starši na delu. Bili so presenečeni in veseli. V takšen vrtec bomo radi prihajali, so rekli mnogi.

IZ
DELOVNIH
KOLEKTIVOV

V EMO, CINKARNI, ŽELEZARNI, KOVINO-TEHNI ter še nekaterih drugih celjskih delovnih organizacij združenega dela so doslej komunisti uresničili največ kratkoročnih nalog, ki jih je pred nje postavila VI. seja občinske konference Zveze komunistov Celje. Kot je znano, so na seji v juniju podrobno ocenili gospodarska gibanja v občini ter na osnovi temeljitih analiz sprejeli vrsto kratkoročnih nalog ter sklepov dolgoročnejšega pomena. Člani komiteja občinske konference, ki so v minulem obdobju obiskali nekatere organizacije združenega dela, so ugotovili, da so komunisti v dokajšnji meri že uresničili posamezne naloge.

ZAVOD ZA NAPREDEK GOSPODARSTVA v Celju je kot raziskovalna ustanova v minulih letih nedvomno precej doprinesel k razvoju gospodarstva na območju celjske regije. Po drugi strani pa kolektiv te institucije, prav gotovo ni dal od sebe tega, kar bi lahko in kar bi moral. Potrebno bi bilo, da bi se zavod še močneje vključil v kompleksna gospodarska gibanja, da bi prihajal pred samoupravne organe s posameznimi globalnimi rešitvami in predloži ter drugo. Komunisti Zavoda za napredek gospodarstva so bili zadovoljni, da pripravijo vse potrebno, da bi delo institucije v bližnji prihodnosti zaživel na višjem kvalitativnem nivoju. Ravno v teh dneh tečejo intenzivni razgovori, katerih rezultati naj bi pogostili kvalitativno preobrazbo tega, za gospodarstvo celjske regije, tako pomembnega zavoda.

V »GARANTU« NA POLZELI so uspevali v minulih letih med drugim tudi močno povečevati storilnost dela. Podatki kažejo, da so še pred petimi leti potrebovali za izdelavo trodelne omare skoraj osem ur efektivnega dela, medtem, ko danes prav enako spalnico že izdelajo v dobrih treh urah in pol. Poleg tega, da je rasla storilnost dela, so pri svojih visokokvalitetnih izdelkih uspeli zmanjševati tudi potrošnjo lesa, saj so leto pri istem artiklu zmanjšali za polovico. Učinek teh naporov pa je zmanjšalo dejstvo, da se je v teh letih močno povečala cena surovin, to je lesa (indeks 173) in tako preprečila, da bi kolektiv dosegel še lepše gospodarske dosežke.

DOKAZ, DA JE V CELJSKIH gospodarskih organizacijah še v precejšnji meri, kljub mnogim pozitivnim premikom in dosežkom, prisotna dokaj zastarela tehnologija v proizvodnji, kaže tudi dejstvo, da je na primer med vsemi v gospodarstvu zaposlenimi delavci kar 28,8 odstotkov ne kvalificiranih, da je 15,7 odstotkov polkvalificiranih in 31,7 odstotkov kvalificiranih. Na drugi strani je zaposlenih v gospodarstvu le 1,3 odstotka delavcev z višjo in 1,4 odstotka delavcev s visoko strokovno izobrazbo.

Štore

TOVARNA
TRAKTORJEV

Polnih deset let napornih prizadevanj pri izvajanju nenehnih rekonstrukcij in razširitev proizvodnih zmogljivosti je za člani kolektiva ŽELEZARNE Štore. Deset let odpovedovanja, preseganja prenapetih proizvodnih planov, borbe za večji dohodek, za uresničitev vedno novih in novih gospodarskih načrtov. Komaj so dodobra uresničili en načrt, eno nalogo, so se štorski železarji z njim lastno voljo in prizadevnostjo že zagnali v drugo, še zahtevnejšo nalogo, v še ambicioznejši načrt.

Krono svojih uspehov iz minulih let bo kolektiv dosegel z uresnitvijo novega projekta — tovarne traktorjev, za katero upajo, da bo v celoti postavljena v prihodnjem letu, ko bo v njej že stekla proizvodnja prvih enot. Vsekakor gre za načrt, o katerem se mnogim še sanjalo ni, da bi bilo možno. Da postane stvarnost, štorska stvarnost!

NENEHNA RAST
IN ŠIRITEV

Da, polnih deset let je minilo, ko so se v štorski železarni lotili načrtov za rekonstrukcijo in razširitev proizvodnih zmogljivosti. Rezultati njihovih naporov so vidni. Saj se je v teh letih obseg proizvodnje nenehno povečeval, kajti druga za drugo so se v redno proizvodnjo vključevale nove kapacitete. Dolgotrajno izvajanje rekonstrukcije je prinašalo s seboj tudi težave, ki so nastajale izven domene reševanja kolektiva. Vsi spremlja joči pojavi v dinamičnem razvoju našega gospodarstva so tako ali drugače pestili tudi štorske železarje.

Nič čudnega torej, če ima kolektiv pri zaključnem financiranju svoje rekonstrukcije v sedanjem času in zaradi hitrega povečevanja obsega poslovanja resne motnje pri financiranju svojega tekočega poslovanja. Tak problem v podjetju sicer uspešno rešujejo z najemanjem kratkoročnih kreditov, kar pa seveda negativno vpliva na ekonomičnost poslovanja. Zato je tembolj razumljivo, da so se problema pomanjkanja obratnih sredstev rešili predvsem s povečevanjem izvoza, ki so ga letos podvojili. In če k temu dodamo še to, da je moral kolektiv v vseh teh letih nositi na svojih plečih še stroške stalnih podražitev (preko 130 milijonov dinarjev), potem je razumljivo, da so se investicije časovno zavlekle in da se je nekoliko zmanjšala tudi akumulativnost.

Da bi kar najspešneje razrešili obstoječe probleme in pomagali kolektivu premestiti sedanje težave ter čimprej zaključiti rekonstrukcijo, je delavski svet SLOVENSKE ŽELEZARNE preko svoje interne banke že odobril sredstva (20 milijonov za osnovna in 33 milijonov dinarjev za obratna sredstva) in podpisana je bila posebna pogodba med Železarno Štore in Slovenskimi železarnami, ki zavezuje oba partnerja za čimprejšnjo realizacijo in rentabilnost predvidenih nalog. Poleg materialnega učinka pomeni podpis te pogodbe tudi pomemben akt solidarnosti, ki pomeni krepitev integracije slovenskih železarn, krepitev skupnih poslovnih aktivnosti združenega podjetja ter izražajo željo po čimbolj usklajenem uresničevanju srednjeročnega in dolgoročnega programa, kot ga določa nedavno tega podpisani samoupravni sporazum o združitvi organizacij združenega dela v SLOVENSKE ŽELEZARNE.

BERNI STRMONIK

O ODNOSIH S SVETOM

Ko v Sloveniji in Jugoslaviji razpravljamo o naših gospodarskih možnostih v letu 1974, lahko rečemo, da nam glede vključevanja v mednarodno delitev dela ni potrebno spreminjati v slovenskem srednjeročnem planu določeno zapisano cilja, da mora biti poseganje jugoslovanskega gospodarstva v svetovno tržišče enakomernejše in intenzivnejše ter da je potrebno izboljšati regionalno strukturo naše blagovne menjave. Spreminjati pa moramo rezultate, ki jih dosegamo v smislu navedene smernice.

Upoštevaje tri glavne skupine ciljev in dileme od njih lahko trdimo, da je v planu zastavljena usmeritev pravilna.

Ce se najprej zadržimo ob stopnji odprtosti v svet, je jasno, da je ta nujna tudi v bodoče. To dokazuje dejstvo, da se je povečal delež izvoza blaga in storitev v slovenskem družbenem proizvodu od 21 % v letu 1970 na 39,2 % v letu 1972, pa tudi letos izvoz močno narašča. Bolj vprašljive so značilnosti te naše močne gospodarske odprtosti v svet. Namreč, pri izvozu je močno naraščal delež surovin in polizdelkov, včasih celo na račun slabše oskrbljenosti domače industrije, stagniral pa je delež izvoza investicijske opreme zaradi zastarele tehnologije strojegradnje in pomanjkanja sredstev za kreditiranje izvoza. Taka tendenca je za daljše obdobje nesporedna in vodi ravno v nasprotje ob planskega cilja — k neenakopravnemu nastopu na svetovnem tržišču.

Drugi cilj je nujna stalna likvidnost v finančnih odnosih s svetom in s tem povezano financiranje gospodarskega razvoja. Svoje obveznosti do tujine smo vedno skrbno poravnali, vendar porast srednjeročnih in dolgoročnih dolgov Jugoslavije v tujini v zadnjih desetih letih od 748 milijonov dolarjev na 3 milijarde 607 milijonov dinarjev po-

vrednoteno po tečaju 17 din za dolar kaže povsem določen pomen teh sredstev. Upoštevaje to dejstvo, novi val ključnih investicij ob pomoči tujih sredstev in nove naprednejše oblike medsebojnega sodelovanja, je jasno, da si bomo morali s to vrsto pospeševanja našega razvoja tudi v prihodnje pomagati in da je zato nagla rast izvoza blaga in storitev, ki obenem terja stalno izboljšanje produktivnosti dela, nujna. To pa nam ne sme preprečiti, da bi se pravilno odzvali na izredno rast surovin in proizvodnih materialov na svetovnem trgu. Namreč — z velikimi zvoznimi zalogami namesto z nadaljnjo krepitvijo deviznih rezerv in izravnavo deviznega deficita blagovne menjave. Za to lahko poskrbimo z neblagovnim deviznim prilivom.

Treji cilj, ki ga zasledujemo, so intenzivne oblike povezave s posameznimi področji sveta, kje se ekonomskim pridružuje družbeno politični strateški elementi. Prav tu pa v Sloveniji še nismo dosegli ustreznih sprememb regionalne strukture menjave. Dosedanjo preveč enostransko usmeritev na zahod moramo dopolniti s povečanjem blagovne menjave s socialističnimi državami in delkami v razvoju. Glede prvih je treba to doseči v meddržavnih sporazumih in v skladu z njihovimi specifičnostmi organizirati nastop na teh tržiščih. Glede drugega v razvoju pa je nujno izdelati dolgoročni operativni program sodelovanja in dejanske izoblikovati poseben sklad za pospeševanje sodelovanja s temi tržišči. V teh prizadevanjih ne gre za stagnacijo stikov z zahodnimi gospodarstvi, predvsem z EGS in EFTA, ampak za preoblikovanje strukture naših povezav s svetom v okviru dinamičnega napredovanja obojestranskih odnosov.

Tone Krašovec

Slovenske Konjice

KAKO S PLAČAMI

Problematika osebnih dohodkov je prav gotovo tisto področje, ki mu velja ob vsakem času posvečati kar največ skrbi. V pogojih zaostrenega gospodarskega režima in ob stalno prisotni inflaciji ter rastočih življenjskih stroških pa še posebej. Tega se seveda v polni meri zavedajo tudi v občini Slovenske Konjice. Razlogov za stalno spremljanje tega občutljivega področja pa imamo več kot dovolj. Poglejmo si nekatere konkretne ugotovitve.

Kljub temu, da so se osebni dohodki delavcev v konjiški občini v tem letu močno povečali v odnosu do istega obdobja lani, pa leti še vedno zaostajajo za slovenskim povprečjem. Za nekaj manj kot dvajset odstotkov so v desetih mesecih porasli osebni dohodki in dosegli v občini 1944 dinarjev povprečja, kar je za 8,5 odstotka manj kot pa znaša slovensko povprečje. To je vsekakor slabo. Nekoliko bolj razveseljivo so notranja gibanja, saj kažejo podatki, da so se osebni dohodki delavcev v gospodarstvu

letos dosti močneje povečali, kot pa na področju negospodarstva, saj znaša v gospodarstvu povečanje 20,2 odstotka, v negospodarstvu pa le 6,8 odstotka. Najvišji osebni dohodek v septembru je bil izplačan v gozdarstvu in sicer 7620 dinarjev. Kar se gibanja razmerij tiče, so le-ta nekoliko bolj umerjena kot v nekaterih drugih občinah, čeprav tudi dokaj različna. Na področju industrije znaša razmerje med najnižjim in najvišjim osebnim dohodkom ena proti šest in pol, v prometu na primer pa le 1:1,75.

Posebej velja opozoriti na dejstvo, da je bilo v mesecu septembru v delovnih skupnostih konjiške občine še vedno deset zaposlenih, katerih osebni dohodki so bili izpod 800 dinarjev. Tako majhne osebne dohodke so dobili trije delavci v Kovaški industriji Zreče, v Kongradu jih je bilo 6 in v krajevni skupnosti Vitanje 1. Poleg njih pa je bilo v občini kar 26 zaposlenih delavcev, ki so prejeli v septembru manj kot 1000 dinarjev osebnega dohodka. In

sicer je bilo takih delavcev v Kovaški industriji Zreče 5, v Kongradu 11, v Frizerskem salonu 7, na osnovni šoli Zreče 2 in v krajevni skupnosti Slov. Konjice 1. Kljub temu, da s takim stanjem na področju najnižjih osebnih dohodkov v konjiški občini ne morejo biti in tudi niso zadovoljni, pa velja opozoriti, da se je tudi na tem področju stanje že premaknilo na bolje. Poglejmo zopet podatke. V mesecu marcu je bila v celotni občini še 6,3 odstotka zaposlenih delavcev v rednim delovnim časom, ki so imeli osebni dohodek izpod 1000 dinarjev, v septembru pa se je ta odstotek že zmanjšal na 3,8 odstotka, kar je velik napredek.

Ce bodo takšna gibanja ostala vnaprej, potem bodo tudi v konjiški občini kmalu vsi delavci zaslužili nad 1000 dinarjev, kar pa bi konec koncev bil resnično zadnji čas. Čeprav velja zaglaviti, da konjiška občina v tem primeru seveda ni izjema, saj se s temi problemi hudo srečujejo še tudi drugi. BERNI STRMONIK

Mozirje

RAST OBVEZNOSTI

Podatki o gospodarskih gibanjih mozirske občine v letošnjem letu kažejo, da pri razbremenjevanju gospodarstva ostajamo pri starem. Se vedno močno poudarjamo potrebo po tem, postavljamo zahteve, ki so povsem upravičene, po gospodarstvu v bistvu narašča. Rezultat prizadevanj je torej na tem področju sorazmerno majhen. Poglejmo na primer nekatere podatke iz mozirske občine (bistveno drugače ni v ostalih občinah celjskega območja). Pri delitvi družbenega proizvoda je prišlo v letošnjem letu do nekaterih sprejemljivih udeležbo na račun tistega, kar ostaja organizacijam združenega dela. Povečale so se predvsem pogodbeni in zakonske obveznosti, medtem ko se je delež družbe pri prispevkih in davkih iz osebnih dohodkov nekoliko zmanjšal. Medtem ko so pogodbenne obveznosti v prvem polletju lanskega leta v mozirski občini zajemale 5,3 % družbenega proizvoda, so v letošnjem letu narasle kar na 8,6 %. Zakonske obveznosti so se od 4,1 % povečale na 5,5 %, prispevki iz osebnih dohodkov pa so se od 19,8 % zmanjšali na 17 %, kar ni moglo vplivati na to, da bi se de-

lež organizacij združenega dela v delitvi družbenega proizvoda ne zmanjšal, saj je le-ta lani ostala 70,8 % celotnega družbenega proizvoda, v letošnjem prvem polletju pa se je njihov delež zmanjšal na 68,9 %.

Dejstvo, da najmanjše kreditov ni poceni zadeva, je potrjeno tudi v mozirskem primeru. Med pogodbenimi obveznostmi so ravno obveznosti za obresti od najetih kreditov močno porasle (indeks 336) in so povečale svoj delež v strukturi pogodbenih obveznosti od prejšnjih 46,7 % na sedanje 73,5 %. To sicer na eni strani kaže tudi na to, da se je masa kreditov, s katerimi se napaja gospodarstvo, bistveno povečala. Po drugi strani pa seveda kaže tudi na vzrok vse večje obremenjenosti gospodarstva. Druge zakonske obveznosti, ki jih imajo organizacije združenega dela v mozirski občini, so se v letošnjem letu povečale kar za 78 %, pri čemer pa velja upoštevati, da sodijo v to kategorijo tudi obveznosti za stanovanjsko izgradnjo oziroma za korist solidarnostnih skladov.

Na koncu naj omenimo še to,

da je od dohodka za razdelitev lojlo porabljen za osebne dohodke kar 84,7 % vseh razpoložljivih sredstev, kar je znatno slabše kot v republikah (70,4 %) in bo treba tem posebej razmisлити.

Bodi že tako ali drugače, zahtevati je treba, da se proces razbremenjevanja gospodarstva učinkoviteje uresniči, pa to kažejo podatki, saj potrebujemo najprej močnejšo podporo, da bi kasneje lahko uresničili tudi vse ostalo, kar je potrebno, kar želimo.

BERNI STRMONIK

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

ZKPO Velenje

ENOTNA KULTURA

Stane Zula — predsednik ZKPO Velenje: kultura je naša ena!

Prof. Vinko Šmajš, tajnik ZKPO Velenje: smo za med-občinsko sodelovanje!

Bojan Ograjšek, režiser Amaterskega gledališča Pesja: pripravljam komedijo »Naši ljubi otroci« ...

Olga Segar, mlada igralka iz Pesja: mladi radi igramo in nastopamo!

Kultura je nedeljiva. To je naša osnovna misel letošnje splošne Zveze kulturno-prosvetnih organizacij v Velenju, ki je bila pretekli teden v mali dvorani Kulturne doma.

Na kulture ne smemo ločiti od splošnih prizadevanj za razvoj našega samoupravljalstva. Gibanja v kulturi in za kulturo so bila sprožena, zato morali nadaljevati z vsem, kar se je že doslej izkazalo za uspešno, dobro, nadejno. Že velikokrat smo zavržali, da mora z razvojem kulturnih odnosov in splošnim družbenim razvojem nastati rasti tudi človekova kultura raven. Očitno pa je, da smo le preveč pozabljali,

da ne bo mogoče doseči pomembnejših premikov, če ne bo prisotno tudi hotenje, izraženo v povsem določenih oblikah aktivnosti.

Nekoliko bolj načelna vprašanja je nanizal v svojem poročilu Stane Zula in hkrati opozoril na vse tisto, kar je bilo v velenjski občini v zadnjih dveh letih storjenega na področju kulture. Konkretno analizirano kulturno-prosvetno dejavnost pa je dodal dolgotrajni tajnik prof. Vinko Šmajš.

V velenjski občini deluje 16 prosvetnih društev in »Svoboda«, ki so imela v dveh letih 344 različnih predstav in nastopov. Največ je bilo vokal-

no glasbenih prireditev, sledijo jim gledališke predstave, klubski večeri in drugo. Razveseljivo je dejstvo, da so se mnogi ansambli zelo pomladili. Tako deluje v šoštanjski godbi 20 mladincev, v Pesju in tudi drugod prednjačijo mladi ljudje. Ugotovili so tudi, da društva niso povsod organizacijsko trdna, kar ovira tesno sodelovanje doma in v občinskem merilu.

Posebno pomembnost so pripisali tudi začetni, vendar ne posebno uspešni, kulturni akciji. V razpravi so ugotovili, da bi morala kulturna akcija temeljiti na spoznanju, da je kultura sestavni del človekovega življenja in dela. Glede na to je tudi celoten družbeni razvoj treba uravnati tako, da se bodo vse človekove dejavnosti razvijale usklajeno in v odvisnosti druga od druge.

Težiti bi morali za tem, da bi se človek razvil v vsestransko oblikovano in svobodno osebnost, ki bo sposobna kritično presojati dogajanje okrog sebe in ustvarjalno sodelovati v procesih, ki jih sprožajo nadaljnji družbeni razvoj, razvoj samoupravnih odnosov in vsesplošni napredek. Toda niti tega, niti dejavne prisotnosti slehernega posameznika v družbenem razvoju in izgrajevanju socialističnih družbenih odnosov ne bo mogoče uresničiti, če ne bomo dosegli višje kulturne ravni posameznika in družbe kot celote.

Kulturna akcija ne more biti samo apel, marveč mora

z načrtno organiziranostjo družbeno-političnih in strokovnih dejavnikov doseči predvideni učinek in postavljene cilje.

Tako teoretično dobro zamišljeno akcijo bodo speljali le, če bodo enako odgovorno sodelovali vsi zainteresirani družbeno politični dejavniki. V programu dela so se zavzeli za postopno polprofesionalizacijo Amaterskega gledališča v Velenju, za organizacijo petkovih kulturnih večerov in vzgoje kadrov, kar je bil največji problem. Kulturni dom v Velenju, tako je bilo zapisano v poročilu in to vemo že dalj časa, vedno bolj postaja delovna organizacija s samostojnim financiranjem in ni vedno na voljo kulturnim dejavnostim, za kar je bil pravzaprav zgrajen. Tudi to važno vprašanje želijo v doglednem času spraviti z dnevnega reda.

Na splošno lahko ocenimo, da je bila konferenca dobro pripravljena, da je zavzela probleme kompleksno, postavila realne delovne načrte in dala priznanje vsem tistim, ki so doslej veliko napravili za kulturno delo v velenjski občini.

Konferenca so se udeležili tudi mag. Marjan Gabrielič, tajnik ZKPOS, mag. Jurij Jug, predstavnik TKS Velenje, Janez Meglič, predsednik ZKPO Zalec in Stefan Žvižej, tajnik ZKPO Celje.

STEFAN ŽVIŽEJ

Leopold Perc, direktor celjskega Izletnika

VSE NARED

PRAVI DIREKTOR IZLETNIKA, LEOPOLD PERC

»Golte kot naš največji in najbolj privlačen turistični center so pripravljene tudi na zimsko sezono,« je v razgovoru povedal direktor Izletnika Leopold Perc.

»Vse vlečnice in seveda sedežnice so pripravljene, v teku pa so montažna dela na novi vlečnici od Starih stan proti Ljubnemu. Prepričani smo, da bo do sezone tudi to delo opravljeno v največje zadovoljstvo vseh.

Po vsem tem bo letos poleg sedežnice na voljo še pet vlečnic z zmogljivostjo okoli 2500 smučarjev na uro. V primerjavi z lanskim letom se bo letošnja kapaciteta povečala za okoli 700.«

»Te dni so na Golteh že smučali. Kako je trenutno?«

»Nekaj dni so bile ugodne razmere v Moravi, v mudi kot radi pravimo pobočju proti Mozirski koči. Zdaj tudi tam ni moč več smučati, ker je veter odpihal sneg.«

»Katere so bistvene novosti na Golteh v letošnji sezoni?«

»Poleg nove vlečnice prav gotovo sezonska vozovnica za 500 dinarjev. V kolikor pa se bo zanjo ogrelo več kot 20 ljudi, bo cena nižja za 5 odst.«

»In druge cene?«

»Dnevna vozovnica bo letos 40 dinarjev. Takšna cena bo veljala za vse dni razen za soboto in nedeljo ko jo bomo prodajali po 60 dinarjev. Poldnevna vozovnica bo po 30 dinarjev. Sicer pa se penzijske cene sučejo od 75 do 130 dinarjev.«

»Kakšen bo program za novo leto?«

»Na vsak način zanimiv in mikaven za slehernega človeka. Silvestrov menu bo za 200 dinarjev. Ležišča v sobah so sicer že prodana, zato pa je na voljo še okoli 50 sedežev. Za te goste bomo zagotovili reden avtobusni prevoz v obe smeri.«

Skratka, Golte so pripravljene. Zdaj čakajo samo še na sneg in seveda na tisti živ žav, ki je tako značilen za širna pobočja pod Medvedjakom in okoli njega.

Golte stopajo v prvi plan našega zimskega rekreacijskega in športnega življenja.

M. Božič

SILVESTROVANJA

Še nekaj podatkov (prve smo objavili v prejšnji številki) o tem, kje boste lahko silvestrovali:

Prireditve ob zaključku leta pripravlja Svoboda v Grižah. Ob vstopu bodo pobirali po 50 dinarjev. Silvestrovanje bo v dvorani domače Svobode.

V Šempetru pripravlja silvestrovanje domače prosvetno društvo Svoboda v kino dvorani hmeljarskega doma.

Pester spored so pripravili tudi v šoštanjskem Kajuhovem domu.

Sicer pa — veselo in prijetno bo povsod, v slehernem lokal, stopnja razgibanosti pa odvisna od organizatorjev in gostov.

HUP, HUP ŠOFERJEM

Leto gre h kraju in začelo se je polaganje računov za delo v preteklem letu. ZSAM Laško je otvorila s svojo redno letno konferenco obračun, ki ga bodo opravile v kratkem tudi druge organizacije na področju Celja.

Redna letna konferenca ZSAM Laško je bila v soboto. Konferenca je bila razmeroma dobro obiskana, prišli pa so tudi predstavniki republiške zveze, ZSAM Celje, Zalec in Velenje. Vabljeni predstavniki oblasti pa so konferenco pustili, kljub številnim vabilom, na cedilu.

ZSAM Zalec obvešča svoje članstvo, da bo imela redno letno konferenco 14. januarja 1974. Konferenco bo združila s proslavljanjem 15. januarja, ki je zvezni praznik šoferjev in avtomobilistov. To je dan, ki ga praznujejo vse organizacije ZSAM po Jugoslaviji, dan, ko je maršal Tito pristopil v organizacijo kot redni član.

ZSAM vabi tudi vse sorodne organizacije, da se udeležijo z zastopniki te proslave in konference. PAD

LOJZE TERČIČ

Vesten, družaben, delaven, prizadeven.

To so osnovne karakteristike Lojzeta Terčiča, ki je bil rojen v Cerovcu pod Bočem pri Rogški Slati. Oče in mati sta povila štiri otroke. Delali so

doma. Imeli so majhno kmetijo, kjer je bilo težko preživeti šest ust. Oče je odhajal na delo (bil je odlični vinogradnik!) in tako prislutili še nekaj dodatnih cekinov.

Lojze je tako kot vsi ostali otroci odrasel in odrasel do tiste dobe, ko je bilo treba ... treba v času, ki je bil hud ... Lojze pa se s tem ni strinjal (osebno) in je pobegnil v partizane. V Sercejevo brigado, kjer je ostal vse do osvoboditve. Starejši brat Franči je padel v partizanih v Savinjski dolini. Lojze pa je kapitulacijo Nemčije pričakal s Sercejevo brigado. Potem se je začela težavna pot. Pot, ki je bila težavnejša od vojne in borb. Pot, ki naj bi vodila naprej od tistega, kar smo dosegli. Proti lepšemu jutru! »Potepale se je po Vojvodini, bil na raznih delovnih mestih, moral je v razne šole in v razne tečaje ... 1951 leta se je vrnil v Celje, kjer

je leto dni delal v vojnem odseku, nato pa odšel v ustrežno šolo v Beograd, kjer je ostal do leta 1954 in se ponovno vrnil v Celje, v vojašnico »Slavka Slančarja«. Tam je ostal do 1964. leta, ko je ponovno odšel na vojni odsek, od tam v vojašnico »Jožeta Meniha-Rajka« in zatem v Dom JLA v Celju, kjer je še danes kot »domačina«.

»V vojski sem bil na različnih administrativnih mestih, zato mi je premetitev v Dom JLA povsem odgovarjala. Rad delam na tem mestu, v Celju imam veliko prijateljev in dobre odnose. Tudi z vojaki, ki delajo tu, nimam težav. Nikoli! Kako živim doma? Zena je Slavonka, iz Subotice. Spoznala sta se leta 1947 in poročila. Imata dve hčerki. Starejša Ruža je končala medicinsko šolo in je v službi v celjski bolnici, mlajša hčer Olga obiskuje drugi letnik tehnične šole, kemijska smer v Rušah. Zanimivost? Doma govori-

OBRAZI

mo slovensko, žena še bolj kot jaz. Ona je sploh specialist za jezike. Mene nekoliko zanese, ker sem stalno v takšni službi. Saj razumete. In ne čudite se, da jo jaz vprašam po srbsko-hrvaško, ona pa meni odgovori slovensko.«

Bi še bil vojak, če bi se ponovno rodil?

»Bi. Vojaški poklic me je vedno privlačeval. Resnično.«

Lojze, njegova žena in starejša hčerka so člani zveze komunistov, mlajša pa to verjetno še bo. Lojze je aktiven po svoji strani, žena, ki sicer ni zaposlena, pa po socialistični in borbovski. Skratka, vsi delajo. Vsi so naši. In še nekaj lepega je v Lojzetovih izjavah, vedno je bolj govoril o drugih, kot o sebi. Sam pa je tudi tako priden kot mravlja.

T. VRABL

Intervju s Hinkom Wimmerjem

VIDEN NAPREDEK

Med občinami celjskega območja ki sodijo med manj razvite, je Laška občina z nekoliko močnejšo industrijsko bazo po gospodarskih dosežkih za spoznanje pred vsemi ostalimi. To pa seveda ne pomeni, da se tu v manjši meri srečujejo s problemi, kot jih poznajo v preostalih manj razvitih občinah. Nasprotno, tudi v laški občini so prisotna vsa gibanja, ki spremljajo gospodarska prizadevanja manj razvitih območij.

Kljub temu je napredek opazen tudi v tej občini, ki je posebno v zadnjih letih vendarle opravila pomemben korak naprej pri splošnih prizadevanjih po hitrejšem razvoju. Kako so v tem uspeli? Načelnik oddelka za gospodarstvo pri skupščini občine Laško HINKO WIMMER je zato odgovoril na nekaj vprašanj o gospodarskem razvoju in dosežkih ter seveda problemih v laškem gospodarstvu.

NOVI TEDNIK: Čeprav je težko oceno gospodarstva strniti v nekaj kratkih stavkih, pa kljub temu poskušajte oceniti, kakšno je trenutno stanje v gospodarstvu vaše občine?

H. WIMMER: Žal z analizo za devet mesecev še ne razpolagamo, ker od banke še nismo prejeli potrebnih podatkov. Pa vendar; razpoložljivi podatki kažejo, da smo z dosežki gospodarstva v letošnjem letu lahko še kar zadovoljni. Saj v vseh delovnih organizacijah raste celotni dohodek, povečujemo ostanek dohodka, povečala pa se je amortizacija, ki jo, podobno kot v drugih občinah, tudi pri nas delovne organizacije obračunavajo nad predpisanimi stopnjami, da bi tako kar najhitreje prišla do prepotrebnih sredstev za nove naložbe.

NOVI TEDNIK: Težav verjetno tudi ne manjka. Kako bi jih ocenili pri vas?

H. WIMMER: O, seveda jih ne manjka. Čeprav si v delovnih organizacijah močno prizadevajo, da bi jih rešili. Problemi so v tovarni lesne galanterije v Rjmskih toplicah, specifične probleme pa imajo tudi v TIM-u. Uradno o tem sicer nisem obveščen,

toda znano mi je, da gre predvsem za problem cen in podražitev reprodukcijskega materiala, ki se je podražil za okoli 70 odstotkov. To pa pomeni, da bi v tem kolektivni vsak mesec ustvarili okoli milijon dinarjev izgube, če se stanje ne bo hitro uredilo. PETA v Radečah se je nekako izvlekla iz težav. Sploh pa je opaziti nekatere premike na področju lesne industrije.

NOVI TEDNIK: Kakšne so trenutne značilnosti gospodarskega stanja v vaši občini?

H. WIMMER: Na kratko. Kljub opaznemu napredku, ki ga sicer nekateri poskušajo oporekati, kar pa ni točno, smo še vedno pri dnu lestvice v primerjavi z ostalimi občinami celjskega območja. Rezultati so. Poglejte TIM, BOR, Papirnica Radeče, Pivovarna, napredujejo tudi drugi, a smo tako še vedno nekako pri dnu in tega mesta ne moremo izkopati, pa bi se hudo radi. Osebnostno sem trdno prepričan, da ne dosegamo tistega, kar bi morali in kar bi na koncu koncev tudi lahko. Sicer pa ne smemo biti nestrpni.

NOVI TEDNIK: Za siceršno gospodarstvo pa so po-

membne tudi naložbe. Kakšne imajo načrte na tem področju vaše delovne organizacije in kdaj jih nameravajo urediti?

H. WIMMER: Pravzaprav stojimo v prihodnjem letu pred tremi velikimi investicijskimi posegi: Pivovarna, Papirnica Radeče in Peta. V Pivovarni gre za povečanje proizvodnih kapacitet, za določeno rekonstrukcijo. V Papirnici bodo vlagali v povsem novo proizvodnjo, medtem ko bodo v Peti predvsem rešili problem proizvodnih prostorov, ki že zavirajo kolektiv v njegovih prizadevanjih. V novih prostorih bo mogoče organizirati sodobnejšo proizvodnjo. Na kratko rečeno: prihodnje leto prinaša pomembno aktivnost tudi na področju gospodarskih vlaganj in to je izredno pomembno.

NOVI TEDNIK: Danes veliko govorimo o potrebi tesnejšega povezovanja gospodarstva. Kakšna integracijska gibanja so prisotna v vašem gospodarstvu? Ali so kakšni konkretni rezultati?

H. WIMMER: Kaj posebno velikega ravno ni. Kot je znano, se je tovarna lesne galanterije povezala s Slovenjaleksom. Pivovarna se je združi-

la v takojimenovan »HP« — hrana-pijača, kot imenujejo združeno podjetje v tej branži. Obstajajo pa seveda nekateri načrti za bližnjo prihodnost. Vse kaže, da bo prišlo do integracije med gostinskimi podjetjem »Savinja« in Pivovarno, in sicer že z novim letom. To bo pomembna integracija. Tudi zaradi nadaljnjega razvoja turizma pri nas. Tudi na področju lesne industrije se PETA in BOR pogovarjata o tesnejšem povezovanju, in sicer z Lesnino, neuradno pa se govori tudi o povezovanju Volne z Novoteksom. Načrtov je torej kar precej, le dosledno jih bo treba uresničiti, saj pravilno zastavljene integracije lahko prinesejo le napredek.

NOVI TEDNIK: Kaj praviš o prihodnjem letu?

H. WIMMER: Smo pred tem, da okoli sedanjega komunalnega podjetja, ki je majhno in upravlja praktično le z nekaterimi vodovodi, vsa ostala komunalna dejavnost pa ostaja zunaj njega, ustanovimo močno komunalno stanovanjsko podjetje, ki bi v celoti prevzelo vso dejavnost področja komunalne dejavnosti. To bo za nas pomembno.

NOVI TEDNIK: In kako vi

osebno gledate na možnost nadaljnjega razvoja turizma, posebno zdraviliškega, v vaši občini?

H. WIMMER: Na tem področju imamo vse možnosti, da resnično nekaj dosežemo, najti pa moramo skupne interese in sodelovanje vseh gospodarskih dejavnikov v občini. Zdravilišče kot osrednji dejavnik na tem področju uresničuje tako imenovani »A« program. Odprto pa je vprašanje »B« programa, gradnja novega hotela z olimpijskim bazenom in seveda »C« program, to je izgradnja rekreacijskega centra na levem bregu Savinje vse do vasi Jagoče. Ko bomo v občini uspeli strniti vse razpoložljive sile, ko bomo našli ustreznega investitorja za uresničitev načrtanih programov, potem uspehi ne bodo zostali. Potem se bo tudi zdraviliškemu turizmu na široko odprla

njegova perspektiva. Bo seveda potrebnih veliko porov. Brez tega ne bo razvoja.

Razgovor je pripravil
BERNI STRMCNIK

PIPEC

Žalec

POBUDA MLADIH KONČNO DENAR

Ni bilo tokrat prvič, da so mladi v žalski občini nosilci pobude za to ali ono koristno akcijo v okviru svoje občine, delovnih organizacij ali krajevnih skupnosti. Pa vendar moramo ponovno zapisati, da so se mladi v žalski občini odločili za novo akcijo, katere koristi bodo uživali vsi občani v tej občini, še zlasti pa seveda v nekaterih krajevnih skupnostih.

Zakaj torej gre? Komite občinske konference zveze mladine v žalski občini je pred dnevi razpisal v vse mladinske aktivne v krajevnih skupnostih poseben razpis pod naslovom: »NAJLEPŠE JE PRI NAS«. Razpis poziva vse mladinske aktivne na posebno tekmovalno, ki se bo pričelo v teh dneh, trajalo pa bo do začetka poletja prihodnjega leta. In v čem bodo tekmovali mladi?

Stvar je pravzaprav v bistvu zelo preprosta. V skoraj vseh naših podeželskih krajih (žalska občina v tem primeru ni prav nobena izjema) opazimo, da je po vseh okoliščah spomenikov padlih borcev ter drugih spominskih obeležij, čestokrat zapostavljena, oziroma premalo skrbno urejena. Nič bolje ni z okolico zadružnih domov, ponekod pa je zapuščen tudi okolica galskih domov, da seveda o neurejenosti celotnih naselij ne govorimo posebej. Pa so se mladi v žalski občini odločili, da se bodo krepko spopeli z neurejenostjo okolice spo-

menikov ter vseh drugih javnih zgradb v posameznih krajevnih skupnostih. Pri komiteju občinske konference Zveze mladine v Zalcu bodo formirali posebno ocenjevalno komisijo, ki bo ocenjevala izgled krajev, urejenost okolja ter sploh prizadevanja mladih pri urejanju njihovih krajev. Po vsestranski oceni bodo pred pričetkom letne sezone razglasili rezultate. Trem najboljšim mladinskim aktivom bodo za najlepšo urejenost njihovih krajev podelili posebna priznanja in nagrade.

Istovrstno z razpisom mladinskim aktivom pa so bila na akcijo mladih opozorjena tudi vodstva krajevnih organizacij socialistične zveze, predvsem zaradi tega, da bi mladim tudi ta organizacija v kar največji meri priskočila na pomoč. Ustrezne stike bo verjetno potrebno navezati tudi s sveti krajevnih skupnosti. Kajti če bodo mladi okoli spomenikov padlih borcev želeli nasaditi cvetje, ga bo potrebno kupiti. Mladinski aktivni pa denarja za tovrstne izdatke prav gotovo nimajo in poiskati ga bo treba v kakšnem posebnem blagajniškem kotičku pri krajevni skupnosti.

Pobuda mladih bo v krajevnih skupnostih prav gotovo naletela na polno razumevanje. Za kar najaktivnejše vključevanje vseh aktivov v to pomembno akcijo pa bodo poskrbeli tudi ostali de-

javniki. Naj na koncu dodamo le še to: pobuda je vredna družbene pozornosti, zato je treba mlade pri naporih za lepši izgled krajev v celoti podpreti, kajti le tako bo akcija uspela. Potek in rezultate bomo skrbno spremljali tudi v našem uredništvu in o kraju, ki bo ob koncu dobil naziv »NAJLEPŠE JE PRI NAS« napisali posebno reportažo. Seveda ne bomo ob tem izpustili tudi tistih, ki bodo storili premalo.

BERNI STRMCNIK

Žalec

SKRB EVIDENTIRANJU

V političnih in programskih osnovah, ki jih je nedavno potrdila volilna komisija pri občinski konferenci socialistične zveze delovnih ljudi v žalski občini, je še zlasti opozorjeno na obsežne ter odgovorne naloge vseh družbeno političnih in samoupravnih dejavnikov v občini na področju stalnih kadrovskih priprav oziroma evidentiranja za predstoječe volitve.

Z izvajanjem in uveljavljanjem delegatskega sistema v našem novem skupščinskem in političnem sistemu je ravno akcija za evidentiranje

Po dolgotrajnih prizadevanjih celjske mladine je tej končno le uspelo zagotoviti sredstva za nadaljevanje obnove prostorov, v katerih bo deloval mladinski klub. Skupščina občine Celje je že nakazala Stanovanjskemu podjetju Celje 75.000 dinarjev, s katerimi bodo v prvi fazi del uredili klubske sanitarije, opravili statični izračun in uredili talne obloge. Čeprav nakazana sredstva verjetno ne bodo zadostovala za dokončno ureditev kluba, pa jih bo gotovo dovolj vsaj za najnuj-

nejša dela. Ob vsestranski udeležbi mladih, ki bodo priskočili s svojim delom na pomoč povsod tam, kjer bo to mogoče in ob morebitni pomoči gradbenih podjetij, na katero mladi v Celju še vedno računajo, bodo dela verjetno kmalu stekla. Gradbeno podjetje iz celjske občine bi mladim lahko pomagala s potrebnimi gradbenimi materiali. Takoj ko bodo prostori vsaj do neke mere ustrezno urejeni, bodo klub odprli.

Vse torej kaže, da bo celjska mladina le dočkala ot-

voritev novega kluba, v katerem se bo lahko zbirala mlada 16.000 mladincev iz Celja. Ni potrebno posebej poudarjati, da bo s tem v mladih ustrezno manj mladih tudi po gostinskih lokalih, saj več kot očitno, da v današnji situaciji, ko so jim razpoložljive športna igrišča, kino in gledališče, mladi skorajda ne morejo drugam.

S tem v zvezi naj pomeni tudi, da bo s pridobitvijo novih prostorov mogoče razširiti ponudbo Vitala — odprata za proizvodnjo sadnih sokov Kmetijskega kombinata Žalec, ki je mladim obljubil, da jim bo odstopilo nekaj kve z svoje proizvodnje za lastnih cenah. Edin pogoj za primerno urejen prostor pa novi mladinski klub. Tako bo, Sokove bodo mladi dobili tudi po sedemkrat nižji ceni od tiste, ki plačujejo v gostinskih lokalih. Vsak komentar k tej nalogi koristni pobudi bi bil bolj ne odveč. Naj pripomnimo le to, da je škoda, ker mladi v drugih delovnih organizacijah nimajo toliko razumevanja za mlade. Spominimo se brez oklevanja zavrnili prošnje za pomoč pri urejenju mladinskega kluba.

Upamo lahko le, da bodo z obnovitvenimi deli mladi začeli, saj je resnično nekaj časa, da se obnovi ta koč tako plodna dejavnost celjskega mladinskega kluba.

BRANKO STAMEČ

Mladinski klub

KONČNO DENAR

Po dolgotrajnih prizadevanjih celjske mladine je tej končno le uspelo zagotoviti sredstva za nadaljevanje obnove prostorov, v katerih bo deloval mladinski klub. Skupščina občine Celje je že nakazala Stanovanjskemu podjetju Celje 75.000 dinarjev, s katerimi bodo v prvi fazi del uredili klubske sanitarije, opravili statični izračun in uredili talne obloge. Čeprav nakazana sredstva verjetno ne bodo zadostovala za dokončno ureditev kluba, pa jih bo gotovo dovolj vsaj za najnuj-

nejša dela. Ob vsestranski udeležbi mladih, ki bodo priskočili s svojim delom na pomoč povsod tam, kjer bo to mogoče in ob morebitni pomoči gradbenih podjetij, na katero mladi v Celju še vedno računajo, bodo dela verjetno kmalu stekla. Gradbeno podjetje iz celjske občine bi mladim lahko pomagala s potrebnimi gradbenimi materiali. Takoj ko bodo prostori vsaj do neke mere ustrezno urejeni, bodo klub odprli.

Vse torej kaže, da bo celjska mladina le dočkala ot-

voritev novega kluba, v katerem se bo lahko zbirala mlada 16.000 mladincev iz Celja. Ni potrebno posebej poudarjati, da bo s tem v mladih ustrezno manj mladih tudi po gostinskih lokalih, saj več kot očitno, da v današnji situaciji, ko so jim razpoložljive športna igrišča, kino in gledališče, mladi skorajda ne morejo drugam.

S tem v zvezi naj pomeni tudi, da bo s pridobitvijo novih prostorov mogoče razširiti ponudbo Vitala — odprata za proizvodnjo sadnih sokov Kmetijskega kombinata Žalec, ki je mladim obljubil, da jim bo odstopilo nekaj kve z svoje proizvodnje za lastnih cenah. Edin pogoj za primerno urejen prostor pa novi mladinski klub. Tako bo, Sokove bodo mladi dobili tudi po sedemkrat nižji ceni od tiste, ki plačujejo v gostinskih lokalih. Vsak komentar k tej nalogi koristni pobudi bi bil bolj ne odveč. Naj pripomnimo le to, da je škoda, ker mladi v drugih delovnih organizacijah nimajo toliko razumevanja za mlade. Spominimo se brez oklevanja zavrnili prošnje za pomoč pri urejenju mladinskega kluba.

BRANKO STAMEČ

Kljub temu, da so k evidenti-

apomnili. B. STRMCNIK

INŽENIRJI V KVIZU

Vojin Sardašević

Milan Opačić

Sava Stražmeterov

Marko Perić

tistem lepem prostoru v jasni »Slavka Slandra« se zbrali poleg kapetana Perića trije vojaki, podoba slabo leto dni prej v Celju. Zakaj smo jih zbrali za naš pogovor? Prejeto zato, ker so uspeli na republiškem kvizu ob dnevu v Ljubljani, kjer so se skupaj tremi mladinci Celja (ekipo so sestavljali vojaki in trije mladinci) osvojili odlično mesto. Predvsem so uspeli v kvizu v vojašnici, na regijskem tekmovanju in končno so uspeli v Ljubljani.

Kapetan Marko Perić pravi, da so morali za uspeh pripravi veliko knjig, pa je bilo malo. Komaj mesec in še nekaj dni! In še ena obveznost! Vojaške tekmovanja, potrebno je bilo veliko volje in naprežanja, da dosežemo pomemben uspeh. Če pa to trem fantom, ki na nekaj mesecev postali vojak, to ni bilo posebno težko, saj so krepko razgle-

dani in študirani. Predstavimo jih:

Milan Opačić je kar dvojni inženir, saj je diplomiral na fakulteti za lesno stroko in gradbeništvo. Doma je v Zagrebu.

Sava Stražmeterov je iz Novoga Sada, inženir arhitekture.

Vojin Sardašević je vezan na Nikšić, diplomirani metalurgija pa je dobil v Ljubljani, kjer je živel kar osem let.

Brihtni fantje, ni kaj reči! Vsi so si bili enotni v tem, da bi v republiškem kvizu lahko dosegli še večji uspeh, če bi več pred njim študirali. Časa pa ni bilo in tako je tudi tretje mesto več kot odlično. Vojaške obveznosti so pač prve, vse ostalo pa pride na vrsto v drugem, prostem času. Potem so se pripovedovali, da so tako praznoprav dosegli še več, kot bi drugače, saj niso po »profesiji« tisti, ki bi lahko odgovarjali na takšna vprašanja, kot so jih imeli v kvizu.

Po stažu so mladi vojaki, v Celje so prišli komaj avgusta, vseeno pa so se že dobro aklimatizirali. Kapetan Marko Perić je samo pripomnil, da je z njimi sicer zadovoljen, vendar pričakuje, da bodo v naslednjih mesecih glede na svojo izobrazbo dali še več. Tako je tudi prav!

Milan Opačić je bil že pred dvema leti v Celju in to na praksi pri LK Savinja, zato mu naše mesto ni nepoznano in se v njem dobro počuti. Celo zaposlil bi se tu in ustvaril družino. Rad planinari, rad ima mir, vse to — tako pravi — bi lahko imel tu. Vojska mu ne predstavlja problemov, celo psihično se bo po napornem študiju odpočil.

Sava Stražmeterov sicer pravi, da bi bilo bolje, če bi bil vojaški rok krajši, bolje bi bilo, če raje bi delal, vse bi bilo neko doživetje, no, pa vseeno tudi tako gre, saj razume, da mora tako biti. V Novem Sadu so mu pred

odhodom v vojsko, v Celje, govorili o majhnem provincijalnem mestu, pa se je kmalu prepričal o nasprotnem. Tisto ni res, Celje je čisto prijetno, mirno mesto s prijetnimi ljudmi. Vseč mu je tu!

Vojin Sardašević je pravzaprav že pravi Slovenec. Oče je po rodu iz Slovenije, tu pa je tudi osem let delal in študiral ter doštudiral.

No, takšni so ti trije fantje. Prijetni, razgledani, sposobni. To so dokazali v prvih mesecih služenja vojaškega roka, to so dokazali na kvizu, to so dokazali že pred prihodom v vojsko, saj so vsi štirje doštudirali in so inženirji. Kako jemljejo vojsko? Ne kot nujno zlo, temveč kot potrebo in nujno. Tudi ti meseci v »slivomaslinasti« uniformi so dolga črna fakulteta. Fakulteta vojaškega znanja in fakulteta bratstva. To je pa največ.

Tekst: TONE VRABL
Foto: DRAGO MEDVED

MERX-11 TOZD

V trgovskem, gostinskem in proizvodnem podjetju Merx v Celju so sklenili pomembno fazo v razvoju delavskega samoupravljanja. Proslavo petnajste obletnice podjetja so združili s podpisom samoupravnega sporazuma o združitvi enajstih temeljnih organizacij združenega dela v delovno organizacijo Merx Celje.

Razprava o formiranju TOZD je bila v kolektivu silno razgibana in plodna. V njej so aktivno sodelovale vse družbene organizacije, zlasti pa sindikat. Odločili so se za enajst temeljnih organizacij združenega dela: pet jih posega na področje prodaje na drobno, ena za prodajo na veliko, ostale pa za gostinstvo in turizem, pekarnarstvo in slaščičarstvo, transport ter za skupne službe. Samoupravni sporazum o povezovanju TOZD v delovno organizacijo so podpisali predsedniki odborov delavcev posameznih enot.

Tako je kolektiv Merxa počastil ne samo prelomiti in nadaljnji korak naprej v samoupravi, marveč je ta dogodek izkoristil še za proslavo 15-letnice obstoja podjetja. Tudi za ta celjski kolektiv kot za mnoge druge je značilna rast iz majhnega, iz skromne sredine v velika, ki sodi med deset največjih trgovskih delovnih organizacij v Sloveniji in med petdeset v Jugoslaviji. Njegov probor med največje potrjujejo tudi vsi podatki o poslovanju in drugi pokazatelji, ki presegajo tiste, ki so veljali na začetku dela, tudi za petdesetkrat in dosti več.

MB

MOJSTER LENART IN KAJUH

Z najstarejšim in aktivnim šostanjskim obrtnikom, frizerskim mojstrom Lojzeto Lenartom, sva se nedavno srečala pri Kajuhovem spomeniku v Šostanju. Spomenik šostanjskega rojaka partizanskega pesnika in narodnega heroja Karla Destovnika — Kajuha, stoji v neposredni bližini hotela Kajuhov dom, kjer se je pesnik 19. 12. 1922 leta rodil in se torej letos spominjamo 51-letnice njegovega rojstva.

Lepo je biti mlad in poln nad. Teh Kajuhovih besed sem se spomnil, ko sem srečal mojstra Lenarta pri spomeniku, stoječem na sredini steze v parku pri Kajuhovem domu. Kratki odrezavi »zdruvo« in mojster, ki je še vedno živahen, ne more mimo znanca saj vedno najde kakšno pripombo, ki pa ni nikoli nepomembna. Bežno srečanje pri spomeniku, ki stoji sredi poti in je tako vedno med ljudmi, hitečimi po opravkih na vse strani, je bilo morda več kot slučajno. Mojster Lenart se je ozrl kvisku proti Kajuhovemu spomeniku, stoječem na granitnem podstavku s stisnjeno pestjo, rekoč: »Vidiš on, čeprav takšen genij, je moral umreti tako zelo mlad, jaz pa, ki sem strigel njegovo kufravo otroško glavo, še vedno živim.

Utrnila se mi je misel, da stari mojster morda ve kaj več o našem pesniku, in pospremlil sem ga v njegov salon, ki ga ima v Šostanju že 41 let. Začela sva sproščeni pogovor, v katerem mi je mojster dejal, da je v Šostanju prišel leta 1924 kot mlad pomočnik in se zaposlil pri mojstru Kolaku v sosednji hiši, kjer je bil polnih 9 let. Rodil se je 5. 6. 1903, leta v dolenski metropoli Novem mestu, na katerega ga spominja lepo ukvirjena slika na vidnem mestu v salonu. Tam v domačem mestu se je izučil za frizerja, kjer je bil še tri leta pomočnik, nato pa se je leta 1924 odpravil v Ljubljano in se zaposlil v frizerskem salonu hotela Slon. Zaradi hude gospodarske krize se je tega leta v Ljubljani začela vsesplošna delavska stavka in mladi Lenart se je odpravil v Šostanj. Tu je po smrti mojstra Kolaka leta 1932 začel na svoje in ustanovil prvi dansko salon, v katerem je izučil več deset vajencev, moških in žensk, frizersko brivsko stroko. Zal tudi njemu bližajoča vojna ni prizanesla, saj je bil že 27. marca 1941. leta mobiliziran in sicer v Bihac kjer je bil do začetka vojne 6. aprila tistega leta. Po razpadu stare jugoslovanske vojske se je peš prebil do Zagreba in od tu do Brežice s konjsko vprego. Sebe v Brežicah je prišel na vlak in se srečno pripeljal domov v Šostanj. Pri nadaljnjem vprašanju kako kaj posej, je malce hudomušno pripomnil, da je striženja bolj malo, ker je pač že nekaj let moda dolgih las. Toda brada vseeno raste in tako je britja vsaj za sproti dovolj — čakati kot nekdo pa se itak nobenemu več ne ljubi, ker se dandanes vsakemu tako neznansko muči.

Po tem krajšem šaljivem uvodu pa mi je mojster začel pripovedovati kako je stalno strigel Kajuha še pred vojno kot otroka, nato pa med okupacijo celo v ilegali. Mojstra Lenarta so nato 20. julija 1941. leta Nemci izselili v Bosansko Krupco, medtem, ko so Kajuha starši ilegalno spravili v Ljubljano. Povedal mi je tudi, da so Destovnikovi imeli v hiši ženinih staršev kuno, oče pa je imel še zastopstvo pivovarne. Stanovali so v skromnem podstrešnem stanovanju nad kino dvorano, kjer je bil skrit tudi Kajuh. Kajuhova mati, ki je bila osebnja prijateljica mojstra Lenarta, je le-tega povabila na dom, kjer ga je mojster v treh mesecih ilegalno strigel. Zaupal mi je, da se s Kajuhom o politiki nista pogovarjala, saj je bil Karli bolj molčeče narave. V tistih hudih in težkih dneh okupacije pa se mojster Lenart tudi ni rad spuščal v pogovor, saj je moral tajnost striženja ohraniti zase.

Po okupaciji se je mojster Lenart zadržal dan junija 1943. leta po štirih letih izgnanstva vrnil spet v Šostanj, kjer slavi letos svoj 70-letni življenjski jubilej in 50-letnico frizerskega poklica. Ob tej priliki mu k dvojnemu jubileju iskreno čestitamo in želimo, da bi še vrsto let zdrav in čil živel v naši sredini.

V. KOJC

Šentjursko otroško varstvo

ZA VSO MLADINO?

Nedavno tega so v Šentjurski skupnosti temeljno skustot otroškega varstva. Predsednik skupnosti, Franca Vidović, smo poprosili za kratak pogovor o programu otroškega varstva v šentjurski občini.

NT: Kakšno je trenutno stanje otroškega varstva v šentjurski in kako mladi šentjurski otroški varstvo razširjate?

Franca Vidović: V naši občini dela trenutno le ena otroško-varstvena ustanova, to je v Šentjuru in je torej malo, da otroci iz drugih občin niso bili deležni otroškega varstva. Osnovni namen skupnosti je, da v otroško varstvo vključimo tudi več predšolskih otrok. Prav vsem ne bomo mogli dati enakih pogojev oskrbe. Torej leto želimo odpreti podružnične oddelke šentjurskega vrtca v Ponikvi, na Štavnici in v Slivnici. Čeprav skupnosti še niso predvideli ustreznih prostorov, upam, da bo cilj dosegli. Uspelo nam bo odpreti vrtce v Ponikvi in drugje, je vsaj zaenkrat še težko reči. Jasno nam je, da v novogradnje ne bomo mogli. Treba se bo zadržati z že obstoječimi prostori, ki pa jih bodo morali dobro adaptirati.

NT: Kako pa je s kadrovskimi potrebami? Ali boste imeli

na voljo dovolj vzgojiteljic, ki bi prevzele delo v novih podružnicah šentjurskega vrtca?

Franca Vidović: Ze sedaj nam je jasno, da bodo kadri ena osnovnih ovir. Vzgojiteljice namreč povsod primanjkuje in tudi naša občina tu ni izjema. Glavna opora nam bodo absolventke, ki letos končujejo šolo. Vendar tudi one ne bodo rešile problema, saj bomo nekaj sedanjih vzgojiteljic tudi izgubili. Če se bo na naše razpise kdo javil, potem težav ne bo. Če pa vzgojiteljic ne bo, se bomo morali položaj prilagoditi. Morali bomo pač vsaj delno preiti na laično delo, ki bo vsebovalo v glavnem varstvo otrok in nekoliko zapostavilo vzgojo. Torej bomo morali verjetno vsaj v začetku dati glavni poudarek vzgojnemu vidiku otroškega varstva.

NT: Šentjurska skupnost otroškega varstva si je v programu zadala tudi nalogo, da bo v otroško varstvo vključila čimveč otrok kmečkega prebivalstva. Kako boste izpeljali to nalogo?

Franca Vidović: Naloga ni lahka. Poizkusili jo bomo izpeljati preko že omenjenih podružničnih vrtcev, morda pa nam bo uspelo ustanoviti tudi potujoči vrtce, čeprav je o tem še nekoliko prezgodaj govoriti. V podružničnih

vrtcih je treba ustvariti bazo s sposobnimi vzgojiteljicami, ki bodo lahko obiskovale tudi oddaljene kraje in tako približale otroško varstvo do slej zapostavljenim kmečkim otrokom.

NT: Kako pa je s financiranjem otroškega varstva? Kakšne težave bodo na tem področju?

Franca Vidović: Težav bo zelo malo sredstev in če bo no le od njih, da dejavnosti ne bomo mogli širiti. Seveda računamo na solidarnost predvsem v okviru sklada otroškega varstva. Ne vemo še, v koliki meri bomo deležni družbene pomoči in zaradi tega tudi ni gotovo, če bo naš obsejni program v celoti uresničen.

V programu imamo namreč tudi organizacijo letovanj predšolskih otrok, pri čemer mislimo zlasti na letovanja kmečke mladine. Želimo razširiti delovanje malih šol. Če pri vrtcih zaradi pomanjkanja sredstev ne bi uspeli, bomo storili vsaj to, da bomo v male šole zajeli še več predšolskih otrok. Jasno je, da je potreba po delu s predšolskimi otroki nujna, saj brez nje obstaja dosti manjša možnost, da dosežejo otroci vsaj srednjo, če ne že visokošolsko izobrazbo. Ta pa je pri razvoju zaostalih področij Slovenije še kako potrebna.

BRANKO STAMEJCIC

ZALEC

Malo prestopnikov

V žalski občini imajo pod strožjim nadzorom 26 mladoletnih prestopnikov. V zavodih v Višnji gori, Veržetu, Logatcu in Ljubljani je devet mladoletnikov v starosti od 14 do 18 let. Vsi izhajajo iz nepopolnih ali alkoholnih družin.

DOGODKI

LAŠKO: STATUT, VENDAR OKRNJENO

Komisija za pripravo statuta skupščine občine Laško je nedavno končala delo in predložila osnutek v razpravo. Ta izredno obsežen predlog najpomembnejšega dokumenta v občini je od začetka do konca usklajen z duhomustavnih sprememb in temeljnih načel bo- doče zveze in republiške ustave. Ker pa se predvidevajo še nekatere bistvene spremembe, ki so vzrok za odložitve sprejema obeh ustav, je predložen osnutek občinskega statuta dan v razpravo okrnjeno. Zaukrat bi ne razpravljali o delegatskem sistemu in sestavi najvišjega občinskega organa.

KUMROVEC: POMEMBNA OBLETNICA

Letos mineva trideset let, odkar je slovenskim in hrvaškim partizanom prvič uspelo, da so vzpostavili stik tudi z večjimi enotami narodnoosvobodilne vojske obeh narodov. Že prej so delovali na tem območju posamezni aktivisti in borci, do večjega sodelovanja pa kljub mnogim potkusom ni prišlo. Da do teh stikov ni prišlo, so bile deloma krive tadeje, pa tudi drugačni pogoji borbe tostran in onstran rečice Sotle.

V soboto so v spomin na ta dogodek pripravili v Kumrovcu večjo slovesnost, na kateri so bili prisotni predstavniki občinskih skupščin Šmarje pri Jelšah in Klanjec. Prireditev sta organizirali obe občini ob pomoči združenj Zveze borcev in mladine. Domenili so se, da bodo na kraju prehoda preko rečice Sotle, ki simbolizira bratstvo in enotnost obeh narodov, naslednje leto postavili most, imenovan Most bratstva in enotnosti.

CELJE: PRIZNANJA PIONIRJEM

V soboto je bila v Krškem zaključna prireditev, na kateri so podelili priznanja in diplome pionirjem, ki so sodelovali v tekmovalstvu v počastitev 400-letnice Gubčevega pulta. V tekmovalnem delu so si celjski pionirji iz osnovne šole I. celjske čete s svojim znanjem in sposobnostmi priborili plaketo Matije Gubca. Učenka S. razreda Jasna Sarlah je dobila časno diplomu za svojo grafiko »Kronanje Gubca v Zagrebu«, na razstavi v Krškem pa sta s svojimi likovnimi izdelki sodelovala tudi učenca Igor Gomze in Matej Maligol. Člani novinarskega krožka so se dobro odrezali s svojim spisom »Po poteh kmečkih upornikov« in prejeli za svoje prizadevanje knjižno nagrado.

Vsa priznanja za dosežene uspehe in značke bodo pionirji—udeleženci tekmovalstva prejeli januarja v prihodnjem letu. Ob tej priložnosti bodo se spregovorili o njihovih prizadevanjih in dosežkih, za kar ima brez dvoma veliko zaslug tudi tovarišica, ki jih je vodila in spodbujala, Valči Pipan.

ŽALEC: ODLIKOVANI OBČANI

Minulo sredo popoldne je bila v mali stranski dvorani gostilne HMELJAR v Zalcu interna slovesnost, ko so petinštirideset najaktivnejšim občanom žalske občine podelili odlikovanja, s katerimi jih je za nesebično, požrtvovalno in aktivno družbeno politično delo, ter za delo na področju organizacije splošno ljudskega odpora odlikoval predsednik republike, Josip Broz — TITO.

Slovesnost je pričel predsednik skupščine občine Žalec Joško Rozman, ki je vse odlikovance pozdravil, orisal pomen njihovega požrtvovalnega dela ter ocenil delež, ki so ga doprinesli k hitrejši rasti žalske občine. Odlikovan za dolgoletno aktivno delo tudi sam, je odlikovanje, red republike s srebrnim vencem, prejel iz rok Vlada Gorška.

Odlikovani so bili:

FRANC ČOKAN je prejel red republike s bronastim vencem; Red zasluge za narod s srebrno zvezdo so dobili: DANE DEBIC, MILAN RAZOVICAR in IVAN ZABKAR; red dela s srebrnim vencem so dobili: MAKS DRČA, VINCENC JUG, JANKO KOHALE, ERNEST MARINC, KAREL MARINC, HEDVIKA RESNIK, SLAVKO SUPANIC, JOZE VASLE, IVAN VRANIC, STANE LESJAK, ANTON BERGANT in ANDREJ ČETINA; medalje zasluge za narod so bile podeljene: MARJANU JELOVSKU, ALOJZU KOVCETU, SLAVI PLATOVSEK, JOZETU PIKLU, MILKI SELISNIK, VOJKU VUCER; medaljo dela so dobili: KONRAD BRUNSEK, JOZE ČETINA, ALBIN HOMSEK, FRANC KOS, MIROSLAV KAC, IVAN KRAŠOVEC, JOSKO MAROVIČ, ALOJZ SATLER, ALOJZ URANKAR, BREDA VERSTOVSEK in EDI OMLADIC; red dela s srebrnim vencem sta dobila: FRANC LUZNIK in ANTON GROS; medaljo za vojaške zasluge so dobili: JOZE JAN, VALENTIN KUCER, JOZE OKORN, JANEZ ROVSNIK, FRANC SATLER in ANTON SEDOVSEK; medaljo za vojaške vrline pa so prejeli: KAREL KUNSTEK, JOZE PUR in IVAN VERDEV.

Vsem odlikovancem ob priznanju za njihovo aktivno družbeno politično delo, ki jim ga je izrekel predsednik republike, tudi iskrene čestitke v našem imenu, in željo, da bi bilo njihovo delo tudi v prihodnje vzor vsej mladi generaciji pri naporih za izgradnjo naše samoupravne socialistične skupnosti.

B. STRMCNIK

CELJE: ODKRIVANJE DIABETESA

Letošnja fluorografska akcija, ki je bila združena s odkrivanjem sladkorne bolezni, je bila v celjski občini zelo uspešna. V celotni akciji je bilo pregledanih skoraj 35.000 oseb, kjer so vključeni prebivalci celjske občine in tisti, ki so zaposleni v celjskih podjetjih. Zaradi kakršnihkoli sumov je bilo poškodanih na ponovni pregled 1500 prebivalcev, kar znaša 4 odstotke vseh pregledanih.

Zakaj navajamo te podatke? Ker je bilo odkritih mnogo primerov diabetesa ali sladkorne bolezni. Morda je prav s izvedbo razširjene akcije postavljena pred zdravstveno službo nova naloga — kako se lotiti iskanja in odkrivanja novih, še neodkritih socialnih bolezni, ki jih pogosto hitro tempo življenja, izvedljivost pa bo le tedaj, če bo obdelana kompleksno, predvsem pa preventivno.

OBMOČJE: SODELOVANJE Z JLA

Ob letošnjem prazniku JLA bodo v Celju pripravili celo vrsto zanimivih prireditev, vse z željo, da bi kontakt med vojsko in občani postal še pristnejši.

Izredno lepo urejene kabinete za pouk so v teh dneh pred praznikom obiskali številni mladinci, med drugimi tudi skupina mladincev iz Rogaske Slatine (okoli 150). Od 17. do 21. decembra so posebna predavanja po osnovnih šolah in šentjurski in šmarnski občini, pa tudi drugje. Jutri bodo sodelovali vojaki na športnih tekmovanjih v Storah in Velenju (slednje je organiziral kapetan Huso Maslo). Jutri in naslednji dan pa bodo vojašnica »Jožeta Meniha — Rajha« na Mariborski cesti v še tradicionalnem obisku obiskali mladinci iz Hrastnika.

Osnrednja proslava ob Dnevu JLA v Celju bo v četrtek ob 12.00 uri v Domu JLA. Sprejem za matere padlih borcev, narodne heroje, borce, pionirje in mladince prireja komandant garnizije Milan Vuković. Ob tej priložnosti bodo pionirji in mladinci pripravili kulturni program.

21. decembra dopoldne (10.00) bo svečanost v Slandrovi vojašnici, kjer bodo prebrali tudi napredovanja prizadevnih starešin in nagradili najbolj prizadevne vojaške. Pričakujejo, da se bo svečanosti udeležilo tudi več občanov.

Isti dan bo ob 12.00 sprejem pri predsedniku Občinske skupščine Dušanu ing. Burniku, zvečer pa v organizaciji Skupščine občine Celje, komande garnizije in Doma JLA družabni večer.

22. decembra, na sam praznik, bo v prostorih Doma JLA otvoritev razstave likovnih del kapetana Ivana Žužula in vojaka Zivka Mihokovića. Žužul je v službi v Celju, Mihoković pa v našem mestu služi vojaški rok.

T. VRABL

LAŠKO: VARNOSTNIKI V TIM

V petek, 14. t. m., so se člani društva varnostnih inženirjev in tehnikov DVIT Celje zbrali v tovarni izolacijskega materiala TIM v Laškem.

Ogledali so si proizvodnjo, posebnosti tehnološkega procesa, pomenje pa so razpravljali o osnutku novega zakona, ki naj bi bil sprejet do konca leta.

Tako so varnostniki s celjskega območja zaključili vrsto posvetovanj in ekskurzij za letošnje leto. V programu dela za prihodnje leto je predvideno nadaljevanje podobnih srečanj, saj je to poceni in koristna oblika izpopolnjevanja in sodelovanja med strokovnjaki s področja varstva pri delu.

O delavnosti društva in o konkretnih akcijah bodo poročali tudi v prihodnje. Predvsem pa bomo začeli tudi javno obravnavati problematične primere s področja varstva pri delu, saj je bilo informiranje o tem tako pomembnem področju do sedaj minimalno.

PEPI MIKLAVC

OB DNEVU JLA

Imotski je majhen kraj pri Makarski, v bližini dveh znamenitih jezer. Vse skupaj je stisnjeno pod mogočnim Biokovim. Ivan je hodil v osnovno šolo v domačem kraju in že tam pokazal prve znake dobrega risarja. Vsi so ga nagovarjali, naj gre naprej v šole, na akademijo. Pa bi tudi rad šel. Doma ni bilo denarja na pretek, suha primorska zemlja je skopa. Tudi oče ga je nagovarjal, da bi šel na akademijo, pa ni mogel. Ni mogel obremenjevati s svojim študijem celo družino. Zato se je odločil za vojaško šolo, pa tudi zaradi ljubezni do nje. S tem seveda ni ugasnila tista prva v njem. Slikarsko platno ga spremlja vse do danes in brez njega ne bo mogel nikoli živeti.

Njegove slike — sama olja, povsem jasno odražajo obzorje, razdeljeno med stvarnost zakonitosti atomov, pa med tisto drugo polovico irealnega. Ta naslutenost se odraža predvsem v želji pripovedovati ljudem o trenutkih, ki jih v vsakdanjem življenju ne poznajo in niti ne morejo priti v stik z njimi. Moral bi se samo malo trdnjeje oprijeti čiste realizacije svojih zamisli, kajti s svojimi slikami živi tako močno, da jih niti podaril ne bi komurkoli.

Svoje prve likovne razstave je imel še v času šolanja na vojni akademiji. Naslednje leto bi želel imeti samostojno razstavo v Celju. Eden od glavnih problemov je prostor, ker nima ateljeja, pa tudi ne toliko sredstev, da bi si v mahu lahko zagotovil realizacijo svojih zamisli.

Osebnost se ne omejuje na noben poseben slikarski stil, pravi.

Omenil sem, da bi rad pripovedoval ljudem o neznanih ali manj znanih trenutkih našega življenja. Morda bi lahko vzel za primerjavo »Nočno stražo« Rembrandta, ko je s svojsoj kompozicijo in izredno barvno rešitvijo vnesel v celotni vtis znamenite oljne slike čar nočne straže, slovesnost nočnega obhoda, dolge helebarde, doba določenih manir.

Ivan je naslikal del nočne vaje svojih vojakov. Prikaži je hotel moreč večerno napetost trenutka, ko se lahko odločajo usode ljudi. V tem namenu je bilo toliko iskrenosti, kot je lahko srečamo malokje. Vendar ji ni uspel ostati zvest do konca, da bi jo slikarsko, likovno pripeljal do zaključka ali nekega akcenta. V mnogoterih drugih slikah je eliminiral nekatere podrobnosti in uspel dati svoj pečat. Zakaj to zapisujem? Predvsem zaradi tega, ker ni bilo težko spoznati, kako živi v slikarju želja po pripovedi, je pa ne more usklajevati vedno enako. Tudi svoj likovni govorici se ne more posvetiti v večji meri, ker nima pogojev za to: ima pa v sebi zanos, ki obeta.

Moja vzornika sta van Gogh in Renoir.

Veliko sva govorila o naravi, o človekovem od-

nosu do nje. Govoril je mirno, skoraj potihoma. Nekako ga kar slutim, kako se v ledenem zimskem jutru sestane s svojimi vojak, kako gre do na vaje. Minerji. Graditelji mostov, prog, cest in kaj vem kaj še vsega. Potem so tu še detonacije, vzgoni, sila, ki vse podira pred seboj.

Govorila sva tudi egoizmu, o stvarih, ki jih na splošno vsi vidimo v naši družbi. O nepravilnostih, o dobrih stvarih, o ljudeh, ki znajo ceniti življenje. In ves čas razgovora mi je ostal pred očmi Ivanov nekakšen optimizem, vera v jutri, vera v svoje vojake, vera v svoje slike, vera v vse.

Vase zaprt človek sem. Preveč zaprt in vidim, da kdaj pa kdaj to ni dobro. Sem v kakšni družbi in steče razgovor o nogometu. Ne vključim se. Pozneje me celo peče vest, kaj sem sploh tam delal. Kakšen smisel pa ima to, da nekaj ljudi navija vsak za svoj klub. In kakšne izjave vse tam slišiš... ne, ne, to je nesmisel...

Potem spet preideva na slike. Malo je pravzaprav v njih kraškega ali kaj takega, kar bi me spominjalo na njegovo mladost v Dalmaciji, razen enega olja, ki prikazuje Ciganke ob morju.

Kako slika nastaja? Že dolgo prej, predno pride na platno. To je živa stvar, organizem. To ni zamišljena skica, nekaj teoretičnega. To je del slikarja.

Ivan pravi: »Slika je lahko lepa, a ne pove nič. Vendar zame mora biti silka lepa, ker če ni, če mi ni všeč, je to srečanje z nečim, kar nisem želel, mi pomeni nekaj neprijetnega.«

Kako danes gledate na študij slikarstva, bi študirali?

Predvsem moram reči to, da neizmerno ljubim svoj poklic, svoje poslanstvo kot starešina v JLA. Rad imam že dejstvo, da sem inženir in eksplozivni so moja specialiteta. Tudi to je res, da rad neizmerno slikam. Vendar bi z večjo izobrazbo dosegel na likovnem področju še več. Čprav vam takoj povem, da je fakulteta izkušnja drugih. Zato nimam nobene ambicije, da bi se vpisal na likovno. Kot sem že omenil, sem proti vsem smerem v slikarstvu. Moja izpoved je moja izpoved.

Ko sva se razhajala, sem mu obljubil, da bova o vsem še veliko govorila. Predvsem pa je nujno, da v zadnjem času naredi še več, kot je do zdaj zmogel in mogel, kajti le tako bo lahko prihodnje leto imel samostojno razstavo. Drugače bo vsega premalo. A ker je v Ivanu dovolj znanosti, tudi razumevanja med sotovariši v uniformah, potem bojazni, da razstave ne bo, ne more biti. Prav ob koncu srečanja sva še nekaj rekla o načrtih: »Veliko bom delal, več kot sem kdajkoli prej,« pravi Ivan.

Besedilo in slike: DRAGO MEDVED

SLIKE IN DINAMIT

Čudna kombinacija, ni kaj reči. Dalmatinec je zapustil sončno Makarsko in se odpravil v svet. IVAN ŽUŽUL je kapetan Jugoslovanske ljudske armade in živi v Celju že nekaj let z družino. Njegov svet pa ni samo vojaško življenje v tistem najbolj realističnem smislu, temveč so tudi slike, ki nastajajo v njem že dalj časa. Tako mi je zaupal v pogovoru. Morda bo celo uspel v naslednjem letu pripraviti samostojno likovno razstavo.

Vprašali smo

KAM GRE VAŠ ZASLUŽEK?

JOŽE OSTIR, predsednik sindikata v Emu: »Tudi pri nas že teje priprave na organizirano akcijo, v kateri bomo delavce pogotovo seznanili z novo obliko financiranja družbenih dejavnosti. Naša naloga je, da pripravimo delavce na razgovor, ki bo potekal med njimi in predstavniki različnih interesnih skupnosti. Ta razgovor bo pravzaprav osnova družbenega dogovora, ki ne bo dojel samo sredstev, ki jih bodo prispevali delavci, ampak tudi obseg in izvedbo programa dejavnosti. Bojim se, da bodo ljudje negativno reagirali, ko bodo videli na plačilni kuverti svoj dejanski osebni dohodek, ki pa je skoraj na 50 odstotkov večji od neto dohodka, ki ga delavci dobijo ob koncu meseca. Prav gotovo bo priprava delavcev na razpravo pred sprejetjem družbenega dogovora zelo težka, upam pa, da ne brezplodna. Končno je nova oblika financiranja le bolj odkrita oblika stare prakse, ki jo pri nas vajamo že zelo dolgo. Pravilno je, da delavec ve, kam grejo sredstva, ki so plod njegovega dela. Veliko bolj bo stimuliran, ker bo lahko vplival na delitve teh sredstev in ne bo več odtujen od precejšnjega dela dohodka, ki ga je sam ustvaril. Morda bomo z novo obliko družbenega dogovarjanja le prikazali ljudem nujnost kulturne rasti, ki jo sedaj zanemarjamo. Verjamem, da bo nova oblika financiranja naletele na pozitiven odziv pri delavcih, hkrati pa vem, da bo moral prav sindikat pri tem še veliko storiti.«

Z novim letom bo začela naša družba izvajati vrsto novosti, ki so jih v politično, gospodarsko in družbeno življenje vnesle ustavne spremembe. Nedvomno imajo pomembno vlogo pri tem tudi spremembe pri financiranju družbenih dejavnosti. Odslej bo financiranje potekalo tako, da bodo delavci interesnih skupnosti in delavci v družbenih dejavnostih odločali o namenu in porabi sredstev za splošno in skupno porabo.

Zanimalo nas je, kaj delavci že vedo o pripravah na družbeni dogovor o financiranju negospodarskih dejavnosti in koliko pravzaprav vedo o svojem osebnem dohodku, ki je za več kot 50 odstotkov večji od neto dohodka, ki ga prejmejo ob koncu meseca.

MIRKO MARINIC, delavec v Zlenci: »Mesečno zaslužim okrog 1650 dinarjev, kar je moj neto osebni dohodek. Koliko v resnici zaslužim, ne vem, saj bruto dohodka na kuverti ni zapisanega. Vesel sem sprememb, ki bodo nastale po novem letu, saj bom tako zvedel, koliko mojega osebnega dohodka gre za financiranje družbenih dejavnosti. Prav je to, da bo delavec odslej vplival na oblikovanje programov interesnih skupnosti, čeprav bi bilo po mojem nesmiselno to, da bi odločal o tem, ali naj neke dejavnosti financira ali ne. Trenutno ne vidim nobene pomanjkljivosti pri novi obliki financiranja negospodarskih dejavnosti, vendar bi bilo prav, da bi delavce še bolj poučili o pravicah, ki jih bomo imeli pri delitvi sredstev za družbene dejavnosti.«

FRANC MULEJ, avtomehanik v Avto Celje: »Mesečno zaslužim do 3000 dinarjev in po mojem gre kakih 80 odstotkov mojega bruto dohodka za financiranje družbenih dejavnosti. Sišal sem že, da bomo dobili po novem letu na kuvertah zapisane datjave, ki gredo za zdravstvo, šolstvo in druge dejavnosti. Prav bi bilo, da bi pri načrtovanju in izvajanju programov interesnih skupnosti upoštevali tudi mnenje delavcev, saj je končno on tisti, ki te dejavnosti financira. Ko bomo imeli na kuvertah zapisane točne zneske, ki jih bomo prispevali za izvajanje različnih negospodarskih dejavnosti, bomo delavci točno vedeli, koliko denarja smo prispevali in kam gre ta denar. V delovnih organizacijah bi morali o teh spremembah veliko več povedati, saj bi imeli delavci tako večjo možnost odločanja.«

JOŽICA VOVK, delavka iz Aera: »Niti približno ne vem, koliko znaša moj mesečni bruto dohodek. O spremembah, ki bodo nastale po novem letu, se v podjetju še nismo pogovarjali, upam pa, da se še bomo. Odslej bo veliko boljše, ko bomo videli, kolikošen je naš resnični osebni dohodek in ko bomo delavci lahko odločali o tem, kaj je potrebno zgraditi ali financirati. Ne vem, kako bom reagirala potem, ko bom videla po mojem zelo visok znesek, ki ga vsak mesec plačujem za različne družbene dejavnosti. Toda sprizalja sem se že z dejstvom, da ta znesek moram prispevati in da mi ni treba odločati o tem, ali naj del dohodka namenim družbenim dejavnostim ali ne. Nisem pa prepričana, ali bodo nove spremembe prinesle tisto, kar je zaželeno.«

TATJANA DREMELJ, prodajalka v Metki: »O spremembah, ki nastajajo pri financiranju družbenih dejavnosti, vem le malo, ker se v podjetju še nismo pogovarjali o tem. Nujno je, da delavcem povedo, koliki je njihov stvarni osebni dohodek. Mislim pa, da bodo reakcije delavcev zelo različne, ko bodo videli kolikšen del zaslužka gre za financiranje interesnih skupnosti. Posebej velja to za tiste delavce, katerih zaslužek je majhen, družina pa velika. Sama bom pozorno pregledala zneske, navedene na kuverti in če se mi karkoli ne bo zdelo pravilno, bom prav gotovo tudi povedala. Trenutno ne morem še reči, ali bo takšen sistem pravilen, ker se bodo rezultati pokazali pozneje v praksi. Prav gotovo pa bo tak način financiranja še bolj približal delavcem sistem odločanja v delovni organizaciji.«

ZVONE HUĐEJ, predsednik sindikata grafike v Aera: »V naši temeljni organizaciji združenega dela sindikat še ni organiziral širše akcije, v kateri bi delavce seznanil z novim sistemom financiranja družbenih dejavnosti. Sicer pa je o tem veliko govoril Beno Zupančič, ko smo v Aera organizirali javno razpravo o osnutku nove ustave. Prav tako smo o delitvi dohodka govorili tudi na razpravi ob samoopravnem sporazumu. Pozitivno se mi zdi to, da bodo ljudje videli na kuvertah stvarni dohodek, čeprav bodo po mojem reagirali različno. Precej delavcev ne bo zadovoljnih, ko bodo videli razliko med bruto in neto osebnim dohodkom. Zato moramo še sedaj poskrbeti za to, da bomo delavce z dopolnilnim izobraževanjem seznanili z namenom in nujnostjo takega financiranja. Delavce bo lahko spoznal nujnost takega financiranja in tudi to, da bo s konkretnimi predlogi vplival na programe interesnih skupnosti. Delavec se bo zavedal, da ne bo več samo tisti, ki daje določeno vsoto denarja, ampak bo počasi spoznal, da bo zato tudi nekaj dobil, da bo s tem pomagal tudi svojim otrokom. Akcije, ki jo bo moral organizirati sindikat, bi morala biti po mojem samo nadaljevanje javne razprave o osnutku nove ustave in razprave ob samoopravnem sporazumu. Končno je tudi nova oblika financiranja splošne in skupne porabe le del procesa, ki danes spreminja in oblikuje našo družbo.«

DAMJANA STAMEJCIC

NAŠI ZNANCI

Piše Tone Vrabl

ANTON JAZBINŠEK

V tisti njegovi delovni sobi na celjski tržnici je nekam temno. Prostor je ozek in stisnjen. Od zunaj se sliši samo glas prodajalcev razne bižuterije in podobne navlake, ki jo najmanj potrebujemo. medtem ko so oni pravi prodajalci zelenjavnih pridelkov višje, v srcu tržnice.

Anton je v tisti temni sobici vedno nekam skrivnosten, umirjen, kot da bi se v tistem prostoru hotel izpovedati. Pogreznjen v lesen stol strmi predse in pripoveduje. Nekaj časa počasi, nato hitreje, nato glasneje. Hoče s to spremembo glasu dopovedati, kaj ga boli. Boli ga med drugim tudi to, da sin, ki je poročen in ima sina in ki je doštudiral in ki je v podjetju že več let in že več let prosi za stanovanje, stanuje na podstrešju v skromni sobi, kjer ni ustreznih sanitarij, shrambe, kopalnice, ničesar. V sosednji sobi stanuje nek prodajalec časopisov. Se sosednji mož, ki mu je najljubši prija-

telj kozarec. Poln, seveda. In sin prosi in prosi za stanovanje, dokazuje, da tako naprej ne more, vendar vedno dobi odgovor počakajte, saj bo. Bo? Kdaj? No, sicer pa bomo o tem kaj več še zapisali v prihodnjem nadaljevanju.

»Vidite, imel sem žalostno in revno mladost. Danes je mnogo bolje in to bi tudi sinovoma privoščil. Zakaj bi morala na isti način trpeti, kot sem jaz? Zakaj? Vse to me je primoralo, da sem odšel v naravo. Vedno bolj pogosto sem se vračal nazaj ob potoke in v gozdove, na tavnike in livade. Tja, kjer je še mir. Želel sem proč od mestnega hrupa, plinov in slabega zraka. V naravi sem zraščel, v naravo se zdaj vedno, ko le imam čas, vračam. Sem strasten ribič in lovec. Z lovom sem začel že leta 1948 na Jesenicah, kjer so v bližnji okolici gozdovi najrazličnejše divjadi. Potem sem nadaljeval v Srbiji, kjer sem več let predsednik »zelene bratovščine« in po povratku leta 1964 v Celje tudi tu. Komaj čakam dan, ko iz vse te mestne gužve pobegnem v naravo in to z ženo (tudi ona je navdušen ribič) ter sinovoma, ki sta tudi lovca in da se srečam s prijatelji. V tistem klepetu, šalah in hoji za živaljo po rosnih poteh med dišečim drevjem pozabiš tudi na žalostno mladost in ostale težave...«

Vsak lovec ima nekaj lovskih in (če je še ribič)

ribiških za ušesi. No, tiste o metrskih ribah in ostalih potegavščinah mi Anton Jazbinšek ni pripovedoval, povedal pa mi je kljub temu nekaj prijetnih...

»Pred leti sva odšla z ženo loviti krape v Voglajno pri Stopah. Nikoli nisva lovila skupaj, na enem mestu, vedno sva se ločila. In po nekaj minutah se mi na trnek obesi krap težak 3,60 kg! Ves navdu-

šen stečem z njim malo nižje k ženi in ji ga kažem ter se hvalim, vidiš, kakšen ribič sem. Žena me pa samo gleda in vedno bolj se ji ustnice raztegujejo v nasmeh. Pravi, poglej v travo. Pogledal sem in v travi je ležal krap, ki ga je ulovila, težak 4,70 kg! Kakšno je bilo razočaranje, raje ne bi govoril, ribolova pa je bilo za tisti dan dovolj. Odšla sva v gostilno k Ga-

bercu, kjer so bili ostali ribiči. Draziti so naju zaželi, da hodiva v Voglajno samo ribe hraniti, dobiva pa nič. Mislili so namreč, da imava v tisti vreči hrano. Ko sva jim pokazala krapa, so utihnili... No, ali pa ta! Na predzadnjem lovu sem petkrat streljal v zajca, pa mi jo je porisal! Med lovci je bilo zaradi tega veliko smeha, ki sem jim pa ga že naslednji teden vrnil, ko mi je moj dobri kuža ujel kar dva zajčka.»

Če ste lovec, potem verjetno ustrelnjene živali nagajate ali jih pripravite za jesti...

»Res je, da imam nekaj ustrelnjenih živali nagačenih, večino pa jih razdelim prijateljem. Doma si pripravim zelo malo divjačine. To je bilo pred leti, ko ni bilo mesa. Takrat tudi divjačine nismo dajali v »pacu«, kot je potrebno, ker so bili pogolji drugi. Divjačina pa mora biti v »pacu«. Žival ode-reš in jo premažeš s salamuro, to je z vsemi vrstami začimb (rožmarin, česenj, lovor, peteršilj, poper, sol itd. ter zaliješ s kozarcem vina). Ko se meso »opaca«, dobi pravi okus.«

Kje ste ulovili največjo ribo?

»V Moravi in to 17 kilogramov težkega soma. Skupinsko smo hodili na nočne ribolove, ker somi ponoči raje prijemajo, kot podnevi. Takole trideset do štirideset metrov proč od obale smo vrgli vabo in posedli v travo ter čakali. Ker je bilo ponoči,

smo na vrh montirali zvonec. Zakaj? Zgodilo se je, da smo zaspali in ko je som prijel, je zvonec zazvonil in nas zbudil...«

Anton je lovil skoraj vse: v višinskih predelih ruševca, gamsa, srnjaka, v nižinskih pa zajce, lisice, fazane, jerebice, v rekah pa skoraj vse vrste rib. Bil je navzoč pri mnogih lovskih krstih, kjer novopečenega lovca »čakajo« sodnik, tožilec in zagovornik, potem pa še kazen — tri po zadnji plati in za »opranje« kazni kozarec vina.

»Lov, to je strup, to je tradicija. Moj oče je bil lovec, jaz sem, sin... Sin je vojaško puško zamenjal z lovsko. Pa ni ves čar v tistem, da ubijaš, v tem verjetno najmanj. Čar je v tem, da si v naravi, da opazuješ, da si s prijatelji, da si daleč proč od mestnega vrveža. In zakaj mi vsaj danes ne bi bilo lepo, če mi že v mladosti ni bilo? V naravi sem bil rojen, v naravo se vračam. In se še bom. Vsi, cela družina. Ali ni to nekaj lepega?«

Je. In med pogovorom me je nekajkrat zagrabilo, da bi takoj odšel nekam ven, med polja, gozdove, tja v mir in sveži zrak, tja ob potoke, kjer se v kristalno čisti vodi nagajivo preganjajo ribe tudi mimo trneka... Ali ko stojiš na preži, zdajle pozimi, ko te sneg skeli v oči, tam čez pa ti jo udari zajček... Razumem Antona Jazbinška in njemu podobne.

pisma

ZABAVNO IN POUČNO

Ne morem mimo tega, da ne bi napisala vtise z našega res čudovitega izleta v Begunje in Ljubljano. Priznam, da sem pre-mišljevala, ali bi se ude-ležila izleta, saj nisem ve-dela, da bo ta izlet uspel, ker smo si bili med seboj neznani, pa mi sedaj ni žal. Se bi šla na tak izlet in upam, da še omo-kdaj šli. Dan, ki smo ga preživel skupaj, se ne da pozabiti, saj je bilo sme-ha in petja dovolj. Raz-položenje je bilo na visku, za kar pa se imamo za-hvaliti vam organizator-jem tega izleta. Že sam pričetek vožnje se je pri-čel živahno, zato sem bi-la prepričana, da nam ne bo dolg čas, kar se je pozneje tudi potrdilo.

Moram priznati, da mi bila prvič v Begun-jah v tiskarni OGP Delo. Prvič sem videla, kako nastaja časopis, knjiga, revija in podobno. Zato sem vam zelo hvaležna, da ste nam omogočili ta izlet, ki ni bil samo zabaven, tem-več tudi zelo poučen.

V meni se je prebudi-la želja, da bi čim več sodelovala z vami, toda žal sem zelo slab dopis-nik. Pa vendar se vam bom še oglašila.

ANGELCA PIKL

FILMSKI KRITIK

Kot je znano, so v Ce-lju od 21. do 30. novem-bra vrteli jugoslovanski takolimenovani »velefilmi« Sutjeska in dne 25. 11. sem si ga ogledal tudi jaz. Nerodno pa je to, da sem precej nemiren duh in me zanima ne samo to,

kar se dogaja na platnu, temveč tudi tisto, kar se dogaja za platnom. Zelo rad bi torej zvedel, če so Sutjesko predvajali ne-okrnjeno. Predobro mi je namreč še v spominu, ko je naša vrla cenzurna ko-misija v svoji nekoliko pre-hudi vnemi za naro-dov blagor neki naš do-mači film tako postrigla, da smo potem namesto filma gledali samo film-ske ostanke. Zato me za-nima, če so morda tudi iz Sutjeske izrezali kake prizore za občinstvo, zla-sti pa še za mladino ne-primerne. Kdo bi mi to vedel pojasniti? Zanima me tudi, če bodo morda že v bližnji prihodnosti zečeli snemati kak nov vojni film za nekaj mili-jard novih din. Naše ob-činstvo se namreč, po prepričanju nekaterih na-ših osebnosti, zanima iz-ključno samo za vojne filme, vse druge pa baje odločno in načelno odkla-nja. Da pa ta trditev dr-ži, si pa menda nihče ne upa jamčiti.

VITAJNČAN

ODGOVOR: Bodite pre-pričani, da v Sutjeski ni bilo scen, ki bi bile nepri-merne za mladino. Razu-mljivo pa je, da so posne-li mnogo več filmskega traku, kot smo ga videli. To veste, da vse, kar je posneto, vendar ni dobro,

VOJAKOVO PISMO

V prvi vrsti vas kot po-navadi prav lepo pozdra-vijam. Gotovo me boste že poznali po pisavi, ker sem vam že mnogokrat pisal kakšno pismo.

Povedati vam moram, da sem v vojski in to v Bosni. V mestu, kjer se nahajam, to je Banja Lu-ka, mi je všeč vse. Ta-ko mesto kot prebival-stvo. Kar s pa tiče voj-ske, pa seveda ni kaj preveč lahko. Sem nam-reč v taki enoti, v kateri najmanj delamo in ima-mo največ časa. Kar se pa tiče drugih enot, so res bolj delavne in mora-jo včasih imeti v rokah kramp ali lopato od ju-tra do teme.

V vojsko sem prišel v mesecu juniju. Ker pa nas je dosti Slovencev v eni sobi, se seveda dru-žimo skupaj kot bratje. Če nima eden denarja, mu da drugi in tako gre dan za dnem. Pošto re-dno dobivam in seveda tudi časopis Novi tednik, ki mi je zares pri srou. Ker je sedaj čas večjega počitka na kmetih, si se-veda mislim, da mi bo več pošte prišlo od do-mačih, sosedov in sorod-nikov. Dobil sem že tudi obisk, ki sem ga komaj dočakal. Najbolj sem bil vesel svoje mame in se-veda tudi ostalih. Pokle-petali smo, kako se imajo doma, kako pri njih in drugih sosedih. Ta čas je minil, kot da bi bila sa-mo ena minuta.

Najbolj pa pogrešam tu domačo, slovensko glasbo in pesem. Čeprav si včasih sam katero za-pojem, pa le ni tako kot na primer od Slakovega Lojzeta oziroma Fantov iz Praprotna. Pa saj bo mi-milo vse slabo in nazaj prišlo novo in lepi časi pri domačih. Hrane ima-mo tu dovolj in tudi okusna je precej.

Doma sem iz prelepe Slovenije in to prav v mestu, kjer se pridobiva dobro Laško pivo. Seveda nisem ravno iz samega mesta. Stanujem v mali vasi, ki mi je zelo všeč. Posebno sedaj bi jo rad videl, ker sem v drugem kraju. Upam pa le, da jo bom videl čez nekaj mesecev.

Seveda bom moral kon-čati. Pozdravljam vse

bralce NT ter domače, sosedje in sorodnike.

Vojak ter redni bralec
NT
Tone Krajnc
V. P. 8840/17
70002 Banja Luka

ODGOVOR: Dragi Tone, vaše pismo nas je razve-selilo, vesel nas pa tudi, da si preganjate dolg čas z branjem našega NT. Oglasite se še, novice iz vašega vojaškega življenja bomo radi objavili. Čestit-ka za življenjski praznik vaše mame je že rezervi-rana, stala pa vas bi na delavnici za dve skladbi 60 din, v nedeljo pa 80 din. Ker pa ste vojak z luknjami v žepu, bomo čestitko za mamo zasno-vali brezplačno. To je darilo dedka Mraza. Oglasite se še kdaj. Bra-lec pa prosimo — česti-tajte Tonetu s kako kar-tico za Novo leto.

MARTINOVANJE NA PONIKVI

Najprej vas vse skupaj v uredništvu prav lepo pozdravljam, kakor tudi vse bralce in bralke No-vega tednika.

POLZELA BREZ VODE — Zaradi porušenega jez v Podvinu je kanal Struga, ki teče skozi Polzelo, usahnil. S tem pa je nivo podtalne vode padel za več kot meter, tako da so prebivalci na Polzeli in drugih okoliških vasi ostali brez pitne vode. Vodnjak na Bregu pri Polzeli, ki napaja ta predel z vodo, lahko le občasno deluje, ker je dotok vode znatno manjši. Predvsem gre za tiste prebivalce, ki imajo svoje vodnjake in črpalke. Pred dnevi so že pričeli urejevati jez in ga vsaj toliko popra-viti, da bo kanal zopet poln vode. Spomladi bodo zgradili nov jez, vodo v kanal pa bodo speljali pred izlivom Pake v Savinjo. Na sliki porušen jez v Podvinu, ki je napravil večmilijonsko škodo.

T. Tavčar

ZAKAJ NI BILO OBJAVLJENO?

Dne 17. 10. 1973 sem vam posredoval članek z naslovom Prvi zbor varčev-alcev. To je bil med ma-riborskimi denarnimi za-vodi prvi primer takega zbora in kot varčevalec tega zbora sem smatral za umestno posredovati ta prispevek, ki je sovpa-dal prav v mesecu med-narodnega varčevanja, to-rej primeren v tem času za časopisno objavo.

Upam, da tega nisem prezrl in da objave čla-nka do danes ni bilo. Za-nima me, v čem je vzrok, da je to izostalo, kar se doslej ni zgodilo?

Pričakujem vaše obve-stilo oziroma naknadno objavo, če tega doslej ni bilo mogoče.

Fr. Voh,
Maribor

ODGOVOR: Poročali ste o dogodku iz Maribora, NT pa je namenjen spremlja-nju dogodkov na celjskem območju. Ker pa smo v istem času poročali o »bančnih« in »varčeval-skih« akcijah v celjski re-giji, prispevka nismo ob-javili.

EDO JELOVŠEK: IZ ZGODOVINE ŠPORTA V LAŠKEM (7)

OD LOKOSTRELSTVA DO NOGOMETA

Porajati so se začeli samostojni športni krožki: ka-rate z 20 člani, ki so dobili trenerje iz Hrastnika; košar-karji, razdeljeni v 3 skupine (Zlatorog z okoli 10 člani pod okriljem Pivovarne, Bor s 15 člani in še 15 pionir-jev); rokometni krožek z 20 člani. Vsi igrajo na šol-skem igrišču. Bivši telovadni dom ima sedaj v upravi Krajevna skupnost Laško, ki ne dovoli uporabe nek-danje telovadnice (16 x 8 x 7 m), češ, da športniki vse uničijo.

Po vojni je nastalo v Laškem več novih športnih naprav. Leta 1955 so Rancingerjevi sinovi v Rečici ustanovili rokometni klub in uredili v bližini rudniške pisarne svoje igrišče.

Da bi poživili zimski obisk Šmohorja, je laško Planinsko društvo poskusilo na Šmohorju s smu-čarsko vlečnico. Nabavili so pri podjetju Tomos pre-nosno bencinsko vlečnico v vrednosti 3000 dinarjev. Potegnili pa je lahko 2 do 3 smučarje na daljavo 100 metrov, zato so jo kmalu opustili. V načrtu imajo nabavo nove električne vlečnice na daljavo 1100 me-trov v Pakovo dolino pod cerkvijo v smeri Liboje—Zabukovica, krajšo na daljavo 300 metrov pa na laškem Starem gradu.

Leta 1972 je bila v Laškem urejena TRIM steza po gozdnem obrobju, nekaj metrov nad sprehajalno potjo proti Jagočam na levem bregu Savinje nasproti toplicam. Dolga je okoli 1000 metrov. Zgrajena je po

švicarskem vzorcu »Parcours« in je terensko zelo razgibana, sestavljena za hojo in tek ter ima 20 raz-ličnih postajnih vadbenih točk, obrazloženih na plo-ščah. Za postavitev TRIM steze se je odločil občinski sindikalni svet Laško s svojo komisijo za šport in rekreacijo. Načrt in izvedbo je opravil Jože Krašovec, ravnatelj laške osemletke s pomočjo delavcev kra-jevne skupnosti. Uprava Gozdnega gospodarstva je dala ves potreben les. Vsi stroški so znašali 6000 di-narjev. Današnja šolska telovadnica v posebni šoli je samo zasilna in meri okoli 60 kvadratnih metrov. V načrtu je nova telovadnica na vrtovih od Bora do Trsteniške ulice v izmeri 30 x 12 m z majhnim baze-nom za plavalni pouk mladine. To novo telovadnico bi uporabljali tudi vsi laški športniki.

Uprava Zdravilišča Laško pravkar gradi zaprt ter-malni bazen v izmeri 24 x 12 metrov, poleg pa še otroškega. To bo za Laško pomembna rekreativna naprava, četudi z grenkim priokusom bolniške usta-nove. Stari bazen so z raznimi prezidavami od leta 1922 dalje skrajšali na današnjo velikost 12,70 x 5,20 metra. S stopnišči je obojestransko dolg 15,10 metra. Nekdaj je bil dolg 18 metrov in je bil največji tekmo-valni bazen spodnje Štajerske. S skrajšanjem so pri-dobili garderobe, shrambe in podobno.

Športno delovanje je v tem bazenu nemogoče in neprimerno, ker je namenjen v prvi vrsti rekonva-lescentom. To traja že od leta 1930, ko je kopališče

prevzel tedanji zagrebški SUZOR. Že takrat so La-ščani čutili željo po izgradnji samostojnega prosto-zračnega olimpijskega bazena.

Še pred kratkim je bil mladini do 18 let vstop v termalni bazen prepovedan zaradi neprimernega vedenja. Zgodilo se je, da so prišli starši iz tujine, a niso mogli v bazen, ker so imeli otroke pod 18 leti, ali pa so jih morali pustiti med kopanjem zunaj. Tujski promet v Laškem je nekako »polbolniš-kega tipa«, čeprav je kraj obdarjen z vrelci in lepota-mi.

Edino sodoben prostozračni bazen bi lahko zajam-čil v Laškem trajno, vsestransko in splošno okrepi-tev, telesnovzgojno in tujskoprometno pridobitev v korist mesta in okolice. Borba za to obče koristno ustanovo ima za seboj svojo posebno zgodovino.

Dr. Gustav Uhlich, lastnik kopališča v Rimskih Toplicah, je tamkaj zgradil leta 1931 prostozračni ter-malni bazen v izmeri 33 x 12 m. Tako so Rimske Toplice postale pravo letovišče. Zlasti so ga vzljubili številni Zagrebčani. Pred vojno je imelo 400 sob in je sprejelo dnevno do 1000 oseb iz vseh delov-naše države in iz Avstrije, Nemčije, Italije, Francije, Švice, Madžarske, Anglije in še iz drugih kontinentov. Vse naprave so bile vzorno urejene in so dale toplicam svetovni sloves. Leta 1953 je odprt bazen sam pri-bavil okoli 30.000 obiskovalcev.

NT IMAM RAD

Namenil sem se, da vam napišem nekaj vrstic. Novi tednik mi je zelo všeč. Naročenega imam že dolgo. Odkar izhaja ga imam pri hiši. Prej je bil nanj naročen stari oče, zdaj smo pa že mi deset let. V njem najraje berem Med štirimi očmi, Ljubezen po svetu, horoskop, bralci pišejo, pa rubriko Njihovo življenje je materinstvo, ki je ni več, in novice o domačem kraju. Rad imam razne nagradne igre, posebno take, kot je NT, Gorenje in vi. Sodeloval še nisem v nobeni. Zato sem se odločil, da vam tudi jaz pošljem štiri kupone za veliko nagradno igro. Če mi bo žreb naklonjen, se vam že vnaprej najlepše zahvaljujem.

Komaj čakam četrtka, ko dobim Novi tednik, da ga lahko celega preberem. Berem ga že šestnajst let.

Stanko Selič
Rečica pri Laškem

V KLAGENFURT

Nič lepo se ne sliši, če v vsakdanjem pogovoru kdo reče: Bili smo v Klagenfurtu, nazaj grede smo se pa še ustavili v Bleiburgu. Imenitnej pač hoče pred sogovornikom narediti še boljši vtis.

Precej ljudi kar kmalu za Sentiujem ali za Feretičji pozabi na svoje slovenstvo. Potem se onkraj obupno napenja po nemško ali italijansko, nakar mu prodajalec, pripadnik slovenske manjšine, ki se pri obeh sosedah bori za osnovne pravice, ki ji grejo, reče po naše: No, kar lepo po slovensko. V Trstu, Celovcu, Radgoni, Trbižu in v drugih krajih so se trgovci navadili, da dajejo prednost slovenskim prodajalcem pri sprejemu v službo. Celo pravi Avstriji in Italiji, ki so zaposleni kot prodajalci, so se morali naučiti cene in imena artiklov v slovenščini. Izvešek »Strežemo v slovenščini«, ki ga zasledimo v oglasu ali celo v trgovini, ima na kupca predvsem psihološki učinek. Ni dvoma, da se bo kupec raje odločil za nakup v takti trgovini. Tisti trgovci, ki pa svojim slovenskim prodajalcem prepovedo govoriti s svojimi strankami po slovensko, so maloštevilni. So pa tudi slabi poslovni močje. Prav tako kot na Koroškem, so tudi na avstrijskem Štajerskem s 7. členom državne pogodbe zagotovljeni manjšini med drugim tudi dvojezični napis. Ko sem bil pred kratkim v avstrijski Radgoni — Radkersburg, sem videl značilno podobo tamkajšnjega stanja. Tako za mejnim blokom je napol topografski napis »Radkersburg«, zraven pa je pripisano po nemško in slovensko: Stadt des guten Einkaufs — mesto dobrega nakupa. Bržkone pa ni kriv peskar, da ni poleg »Radkersburga« še slovenski napis »Radgona«.

BRANKO JERANKO

ZAHVALA

Zahvaljujem se tisti srečni roki, ki me je izžrebala, in vsem ostalim, ki so sodelovali pri žrebanju. Zelo sem bil vesel, ko sem prebral v Novem tedniku, da je mene našla ta sreča. Nisem pričakoval, da bom imel srečo že v sedmem letu. Hodim pa v prvi b razred.

Poldi Mauhar,
Vitanje

IZID ŽREBANJA 8. KUPONA

Žrebanje 9. kola nagradne igre Novi tednik, Gorenje in vi

20 knjig Delo

Lanšek Jolica, Hotunje 37, Ponikva
Išek Jožica, Uniše 17, Ponikva pri Grobelnem
Kovačič Ivanka, Skornice 15, Dobje
Heroog Kristina, Vodruž 16, Sentjur
Žrnec Franjo, Novo polje 5, Ljubljana-Polje
Straže Dragica, Kranj 41, Sentjur
Mihelič Ivan, Gotčica 19, Sentjur
Kovačič Blaž, Hruševac, n. h., Ponikva
Selič Ivan, Bor Laško
Kračovec Stefka, Migojnice 96, Griže
Čade Ignac, Petrovce 84
Pucelj Irena, Ljubljanska 2, Velenje
Mlinšek Stefka, Vitanje 13
Medved Anton, Podgora 51, Smartno ob Paki
Vodecnik Mojca, Liptovska 6, Sl. Konjice
Pokupec Stefan, Sutljanska Poljana 7, Zagorska sela
Simončič Marija, Gotovlje 125, Zalec
Bradač Drago, Ljubljanska 10, Celje
Lipar Tinko, Kompolje 84, Store
Teršek Tone, Kompolje 124, Store

1 nagrada TT Prebold
Čačič Ivi, Migojnice 103 a, Griže

28 nagrad TN Pohela

Bosio Maria, Losično 26
Plave Viljem, Huda jama 13, Laško
Pintar Drago, Dobriša vas 14, Petrovce
Lazar Dušan, Smatevž 31, Gomilsko
Šoštar Ivan, Zg. Tinsko 25, Lok pri Zussu
Jež Nada, Griže 1, Griže
Lebljč Anica, Sentjurgard 8, Smartno v R. dolini
Šreki Drago, Nova Dobrova 62, Zreče
Šreki Marija, Nova Dobrova 62, Zreče
Jug Ivan, Alpos Sentjur
Blaj Ljudmila, Petrovce 17
Kadičnik Marija, Nova vas 13, Sentjur
Polutnik Milan, Ješovec 32, Kozje
Pintarič Dušan, Skalice 20, Sl. Konjice
Pogelšek Ludvik, Tlake 35, Rogatec
Petek Anja-Angela, Sp. Sečovo 3, Rogaska Slatina
Uranjek Andrej, Kaplja vas 29, Prebold
Sovič Jože, Klokočevnik n. h., Loče
Tenglav Juljana, Polzela 133
Imperi Marija, Florjan 57, Šoštanj
Lobnikar Marica, Grajska vas 21, Gomilsko
Vrečko Ana, Grobelno 34
Bobovič Urška, Ilica 269, Zagreb
Narberger Ksenja, Velenjska 1, Zalec
Šorman Franc, Podlog 45, Sempeter
Brezovnik Tinka, Mozirje 120
Jančič Marija, Stenica 17, Vitanje
Bertoncelj Jože, Nova vas 41, Sentjur

1 nagrada Untor Zreče
Gračnar Marija, Sentjur 231

15 tehnic Libela

Kugler Ivan, Mali vrh 25 a, Smartno ob Paki
Mačko Nada, Na zelenici 4, Celje
Kokošar Vera, Gorica pri Slivnici
Blažič Ivana, Blok upokojenecov, Zalec
Košir Anton, Ponikva 69
Perko Franc, Saleška 2 b, Velenje
Holakneht Franjo, Skale 86, Velenje
Randi Janko, Griže 14
Holakneht Franjo, Skale 86, Velenje
Pucelj Rihard, Ljubljanska c., Velenje
Hrovat Cvetka, Sp. Dolje 51, Vitanje
Kadičnik Dragica, Vrbovo 28 a, Sentjur
Arzenšek Leopold, Gorica pri Slivnici 27
Golaj Breda, Dobojska 9, Celje
Kajtner Rudi, Kersnikova 36, Celje

2 garnituri Metka

Milka Pavčič, Blok upokojenecov, Zalec
Zupane Vera, Sentjur, n. h.

2 konvektorja Libela

Jazbinšek Hedvika, Rog. Slatina 33
Belej Franc, Sentjur 162

2 garnituri EMO

Verdnik Andrej, Sp. Hudinja, Celje
Škruba Fanika, Ljubija 58, Mozirje

3 nagrade Gorenje

Gorečan Renča, Vojnik 19
Planinšek Marija, Zg. Hudinja 72, Celje
Gerl Matija, Ostrožno n. h., Celje

1 ura Zlatarna

Robenak Branko, Ljubljana 20 a, Škofja vas

1 barvni televizor Gorenje

Mastnak Matilda, Store 45, Store

Žrebanje 9. kola nagradne igre, je opravila Mojca Bajc, dijakinja osnovne šole I. celjske čete iz Celja, barvni televizor pa je izžrebala Elica Kmetič, dijakinja iste šole. Žrebanje so prisostvovali še pravni zastopnik Rudi Paperko, Drago Medved, Kristina Fajpčič in zapisničar Meta Pokleka.

Za 9. kolo smo prejeli 961 kuponov iz celjske občine, iz ostalih občin pa 1630 kuponov, skupaj torej 2591 kuponov. Za barvni televizor pa smo prejeli 1819 kompletov kuponov.

Pri objavljenih nagradah 8. kola je tiskarski skrat izpustil zadnjo izžrebano nagrado, in sicer nagrado Zlatarne Celje. Stensko uro je dobila Pepca Zupancič, Teharska 27, Celje.

Vse nagrajence ponovno vabimo, da se oglašijo v našem uredništvu, to je v Gregorčičevi ulici 5 v Celju, kjer lahko dvignejo nagrade. Nagrad namreč ne pošiljamo po pošti. Oglašite se lahko vsak delavnik od 6. do 14. ure.

Kupone osmega kola nagradne igre Novi tednik, Gorenje in vi, je izžrebala Barbara Jager, učenka 2. d razreda osnovne šole I. celjske čete iz Celja.

LOVSTVO: PO SAMOUPRAVNI POTI

MILAN BATISTIČ,
član IO LZ Celje

(1)

Za slovenskimi lovci je petindvajsetletno delo, ki je nesporno oplemenitenost z mnogimi dobrimi rezultati. Ti kažejo na kvalitativno rast in razvoj te pomembne družbene dejavnosti. V vseh teh letih smo veliko storili v prid ohranitve in razvoja kvalitetnega staleža divjadi, ki živi v naših loviščih. Se več, naselili smo nekatere nove vrste, ki imajo pogoje za življenje v našem lovskem prostoru. Res je. Veliko smo storili. Kljub temu ostajajo še mnoga vprašanja odprta in jih bo morala lovska organizacija rešiti v prihodnje.

V skladu s samoupravnimi pravicami in upoštevanje družbene tokove v naši družbi smo lovci širšega celjskega območja že sredi tega leta izdelali prvi samoupravni sporazum, ki ga je podpisalo vseh 48 lovske organizacije našega območja. Ko smo se zavestno odločali za medsebojno sporazumevanje, smo imeli v vidu, da smo v petindvajsetletnem delovanju tako poglobili naše samoupravne odnose, da se nam je vsiljevala potreba po višji stopnji samoupravne organiziranosti. Naši lovske kolektivi so se tudi v preteklem obdobju samoniklo samoupravno opredeljevali, ko so kolektivno odločali o vseh pomembnih in aktualnih vprašanjih, kot so varstvo divjadi in okolja, v katerem živi, gojitvi, gospodarjenju, izvajanju lova in podobno. Oblike dela naših organizacij v preteklih letih so bile uspešne, saj smo vedno pritegnili k skupnemu delu večino članstva. To je spodbujalo učinkovito delo, ki je temeljilo na kolektivnem odločanju in doseženih rezultatih. Ravno dejstvo, da je večina članstva kreativno sodelovala pri oblikovanju in izvajanju stališč, je omogočilo dosežene uspehe. Dogovarjanje na interesnih področjih in povezovanje večjega števila lovske družin za načrtovanje in izvajanje pomembnih skupnih nalog, kot na primer gojitve in gospodarjenja, je bilo že dalj časa naša stalna praksa. Na posvetih smo se do-

JOZE KUNTARIC — pobudnik sklenjenega samoupravnega sporazuma med lovske organizacijami celjskega območja. Sporazum je temelj bodočemu sodelovanju med lovske organizacijami.

govarjali o vsem, kar je bilo najpomembnejše. Storit pa smo tudi še korak dalje in k tvornemu sodelovanju pritegnili tudi lovske organizacije sosednje socialistične republike Hrvaške.

Letno smo organizirali v lovske organizacije osem do devet posvetov, po dva posveta lovske družin določenega gojitvenega območja, ob koncu vsakega leta pa smo se sestajali še na letnih konferencah, kjer smo analizirali uspešnost, oziroma neuspešnost našega delovanja. Vsaki dve leti opravljeni občni zbori so dajali celovit pregled našega delovanja in aktivnosti ter začrtovali prihodnje delo.

In zakaj smo že v preteklosti uspevali v naših lovske organizacije takšne demokratične odnose, ki so pogojevali samoupravno odločanje in v končni obliki pripeljali do samoupravnega sporazuma? Zato, ker nismo hoteli zaostajati. Želeli smo razvijati samoupravne odnose vzporedno z njihovim razvojem na drugih področjih družbenega življenja, v kolektivnih in pri tem smo nedvomno uspeli. Geslo »stvarne delavce« je zakonsko uresničeno. Zato mora po našem mišljenju zakon o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter upravljanju lovišč uzakoniti geslo »lov lovcev« in s tem potrditi pravilnost in uspešnost petindvajsetletne prakse. Lovci hočemo tak zakon, ki nam bo omogočal razviti najširše samoupravne odnose v naših lovske kolektivih, ustrezno medsebojno povezovanje in dogovarjanje ter sodelovanje z upravnimi političnimi faktorji in organizacijami, ki so povezane z lovstvom. Skratka, želimo zakon, ki bo v skladu s splošno smerjo družbenega razvoja pri nas, ki bo dal ustrezne načelne rešitve, konkretno poseganje na področje varstva, gojitve in lova divjadi ter upravljanje z lovišči pa mora prepustiti družbenemu dogovarjanju vseh zainteresiranih dejavnikov.

sketa

NIKOV

se ljudje toliko raz-
venega varstva. Paci-
jih nabere v prepri-
izrekajo na račun
besedi. Ne varčujejo
polnikov, tistih, ki pri-
v Celju, pa tudi na
tem, kaj menijo o
predlagajo.

NA KENDA, delavka,
pri Celju: »Predigo
Glejte, v ambulan-
prišla ob osmi uri,
vem, če bom prišla
na vrsto. K zdrav-
napotim skoraj vsake
sece, zato sem več-
Opažam, da je zdrav-
premalo, ti pa so pre-
enjeni. Ko so bili
majhni, je bilo poseb-
do, če sem zbolela.
sem čakala, otroci pa
sami doma. Pa tudi
prostora ni za čaka-
nalnice so prepolne.«

EA ALEKSIČ, trgovska
iz Celja: »K zdravni-
danes prišla zato, da
dobila zdravniško spri-
Čakanja pa je preveč,
anjka zdravnikov. Pre-
ki jih opravi pri
ku so strokovni in
najmi zadovoljna. Mo-
lmeti več zdravnikov,
tje ne bi toliko časa
ali po ambulantah. Jaz
mlada, pa okoli zdrav-
ne hodim rada.«

NICA TEZAK, delavka
zaposlena v Lipu Sa-
Celju: »Zdravniki so
preveč zasedeni. Po-
v ambulant, ponoči
kih. Čakanje po am-
mi je vedno odveč,
ristim bolniško le v
če je zelo hudo. Ze-
tudi vzamem sta-
stroka, ker mi potem
trgajo od plače. Z
kom, ki me zdravi,
dovoljna, ker mislim,
svoj posel spozna.«

čez zdravstveni ka-
preobremenjen. Želja
mljivo zvezana s manj
anketiranci so to po-
stabilizirala v željo po

Z.S. — D.M.

VETERINARJI PRAZNUJEJO

V tem letu praznujejo ve-
terinarji stoletnico veterinar-
ske dejavnosti in petdesetlet-
nico društva veterinarjev na
območju severovzhodne Slo-
venije. Ta že kar častitljiv ju-
bilej sicer še mlade panoge,
ki pa je vendarle tesno pove-
zana s humano medicino in
ki je zrastle v nepogrešljivi
del strokovne zdravstvene za-
ščite živali v vsaki urejeni
družbi, bodo veterinarji celj-
skega in mariborskega ob-
močja primerno proslavili.

V dneh od 14. do 16. decem-
bra je bila v Mariboru tri-
dnevna proslava, ki pa je za
spremembo imela predvsem
delovni značaj. V okviru pro-
slave so predavali priznani
strokovnjaki iz skoraj vseh
večjih univerzitetnih centrov
Jugoslavije. Namen, ne edini
seveda, proslave v Mariboru
je bil, da se širša javnost se-
znani z raznolikostjo dela ve-
terinarske službe, ki se, žal,
po navadi popularizira le ob
izbruhih večjih epidemij ži-
valskih bolezni, ki utegnejo
povzročiti ogromno gospodar-
sko škodo in hkrati ogroziti
tudi zdravje ljudi.

Delež veterinarstva je pre-
cejšen tudi v samem kmetij-
stvu. Nenehna zaščita žival-
skega fonda, reprodukcija v
živojreji, farmerski način pro-
izvodnje mesa in živalskih
produktov z vso tehnologijo
terja dobro usposobljene ve-
terinarske strokovnjake, ki
nosijo dober del nalog in

odgovornosti pri intenzivira-
nju našega kmetijstva.
Prav zaradi tega so se v
zadnjih letih precej razvili
univerzitetni centri, ki vklju-
čujejo tudi katedre veter ne,
Novoustanovljene veterinar-
ske fakultete so omogočile
večji priliv strokovnjakov.
Proslave v Mariboru so se
udeležili tudi veterinarji celj-
skega območja in s svojimi
kolégi iz Maribora in od dru-
god izmenjali delovne iz-
kušnje.

B. HUS

SPRASUJE:

DAMJANA STAMEJCIC

ODGOVARJA: IVAN PUSIČ

Ivan Pusič je že stari zna-
nec konjskih občanov, čeprav
je doma iz Posušja pri Spli-
tu. V Slovenske Konjice je
prišel že leta 1930, ker v rod-
ni vasi ni imel možnosti za
zaposlitev.

»Zasluzka ni bilo,« pravi
oseminšestdesetletni Ivan,
»pa sem se odpravil v Slo-
venijo. Pri nas v Dalmaciji
sem se izučil obrti, ki jo op-
ravljam še danes. Izdelujem
namreč različne okraske, spo-
minke in izdelke drobne ga-
lanterije. Pri delu mi veliko
pomaga tudi žena, ki doma
oblikuje različne umetne ro-
že, ogledalca in podobno. Za
svoje delo imam dovoljenje,
ki mi ga je izdala občina
Slovenske Konjice. Obrtnik
sem že od leta 1930, ko sem
prišel v Slovenijo.«

Ivan Pusič se je med voj-
no preselil v domačo vas, od
koder je šel tudi v partiza-
ne, po vojni, leta 1945 pa se
je spet vrnil v Slovenske Ko-
njice.

»Tu me ljudje poznajo,«
pravi Ivan. »Čeprav svojih iz-
delkov prodam vedno manj,
ker ljudje vse manj kupuje-
jo takšne predmete, kot jih
prodajam jaz, bom delal še
tako dolgo, kot bom mogel.
Ne morem si zamisliti življe-
nja brez dela. Z ženo ne za-
služiva veliko, saj so dajatve
velike, denarja pa je malo,
vendar vseeno lahko živiva.
Imava pet otrok, ki so že
poročeni in dobro zaslužijo,
vendar nočem, da bi me oni
preživljali. Če imam kaj de-
narja, jim raje jaz pomagam.

Saj veste, kako je, če je člo-
vek mlad in bi rad imel še
toliko stvari ...

Svojo malo prodajalno na
prostem je postavil Ivan Pu-
sič kar na vogal ob avtobus-
ni postaji v Slovenskih Ko-
njicah. Čeprav je bilo hlad-
no, je zavil v plašč veselo
govoril o svojem življenju in
delu, ki mu kljub prizadeva-
nju prinese je malo denarja.
Toda Ivan jemlje življenje
tako, kot je. Ko bo pritisnil
še hujši mrz, se bo umak-
nil s svojega vogala in doma
počakal na toplejšo pomlad.
Takrat bomo lahko spet sre-
čevali Ivana Pusiča za stoj-
nico, ki bo bogatejša za spo-
minke ali okraske.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Iznajdljivost

ROPOTAJOČI VRAG

Vsega se ne da kupiti, tudi
ne narediti. Denar je v teh
hrbkih še vedno problem. Ne
kot nekdanj, a vendarle. Koz-
janska zemlja ni ravno pre-
skop, radodarna pa tudi ne.
Treba se je znajti, kakor kdo
ve in zna. Če ni iznajdljivo-
sti, te usoda povozí in nihče
ne vpraša, zakaj. Je pač tako
na tem ljubem svetu.

Lugaričev Franček s Pen-
kovega sela pri Virštanju ali
če hočete pri Lesičnem, ne
kako na sredi bo tale pri-
jetna vasica, ki se je tisti
dan kot labod kopala v son-
cu, ni človek, ki bi bil zaprt
sam vase in v svoje proble-
me. Čemu bi tudi bil: mlad
je in poln moči. Tudi idej.
Takšnih, s katerimi se da kar
doma narediti avto. Z drugi-
mi besedami; nekaj na sredi-
ni med avtom za osebno vož-
njo, terenskim vozilom in
traktorjem. Ubogi avto, po-
doben je vojaškemu džipu,
mora opravljati vse. Franček
si je namreč naredil avto ...

Spodaj po dolini potoka
Bistrice je dan za dnem br-
nelo. Vsa mogoča in nemo-
goča vozila. Izgledalo je, kot
da bi imeli vsi avtomobile,
le Franček s Penkovega sela
ne. To mu je moglo po
glavi, premetavalo se mu je
v mislih, ko je pasel krave,
utrulo možgane, ko je oral
in sejal, grabil listje in kar
je še dela na kmetih. Potem
se je odločil: tudi jaz mo-
ram imeti avto, kakršen koli,
samo da bo avto in da bo
imel štiri kolesa.

Franček se je od ideje pre-
selil na delo. Toda, kako za
vraga »spacati« avto (drugače
namreč ni šlo, ker za pravi
avto ni imel denarja), če pa
kakšne šole, kjer se te zade-
ve učijo, še povohal ni. Ena
stvar je bila pri rokah: mo-
tor kosilnice BCS. Okoli kme-
tije je bilo tudi železje. Tam
je bil tudi stari oče, nekdan-
ji kovač, ki še danes, pri
devetdesetih, vneto vihti kla-
divo, kozjanska korenina. In
končno, tukaj je bil tudi
Franček s svojo idejo o avtu.

Potem sta se s starim oče-
tom, ki je sprva zmajeval z
glavo in nekaj govoril o
mladini, ki da se spomni vse-
ga vraga, le pametnih reči ne,
zaprla v »skleda«. Kljnov na
lojtrskem vozu bi bilo pre-
malo, če bi hotel z njimi pre-
steti noči, ki sta jih prebila
v kleti pri avtu, ki je počasi,
ob neskončnem varenju le
dobival svojo obliko. Potem
so se tudi stari oče zamislili
in nasveti so začeli padati
kot toča. Še je bilo nekaj v
trdi kmečki korenini. Tako
sta skupaj s Frančkom na-
redila avto. Delal je seveda
Franček, ki mu avto ni bila
prva (in kot pravi tudi ne
bo zadnja) pogruntavščina.
Dolej je naredil že kultiva-
tor za vinograd,

Avto je končno stal nared
za vožnjo po kozjanskih glo-
bočah in kolovozih. Tudi lep
je bil, kot mlada nevestica.
Vžgal se je kot kosilnica,
spredaj, na poteg. Sosedje so
zadevo gledali z nezaupanjem,
s hudomušnostjo in ničkoliko
pripomb je padlo na ropota-
jočega vraga. Ko pa se je
Franček spustil na svojo prvo
vožnjo, ni bilo nikogar več,
ki bi se kaj pripomnil.

»Letos sem s svojim avtom
zvozil z njive vse pridelke.
Gre, kamor hočem. Z njim
vozim tudi stvari iz trgovine,
vino, kole za vinograd, fižo-
lovke, skratka vse, kar je
treba in zdaj se nihče več ne
smeji nad mojim ropotajo-
čim vragom. Konec koncev:
pocenl sem pa le prišel do
njega. Kot rečeno, motor je
od kosilnice BCS in to je
največji strošek. Ogrodje sem
naredil sam, volan je od fiata
1400, vzmeti od dedovega ko-
leslja, gume od fiata 600,
ostalo pa sem naredil sam.
Z njim lahko pripeljem okoli
500 kg, če imam prikolico,
brez nje pa 300 kg. Dosti mi
pomaga pri gospodarstvu.«

Prvič se je Franček peljal
s svojim ropotajočim vragom,
tako so ga namreč krstili ob
njegovem rojstvu sosed, ob
Novem letu. Takrat je ded
dejal: »Enkrat se boš peljal
in nikoli več.« Ko je Franček
srečno opravil krstno vožnjo,
ded ni rekel nič. Danes Fran-
ček priznava, da brez dedove
pomoči ne bi šlo in da je
marsikaj od tega, kar ve, do-
bil od deda, kovača.

Denarja pa še kar naprej
ni in ni. Franček bi rad imel
pravi avto, takšnega, ki po-
tegne 120 in več. Naredil ga
lo, to je že jasno. Motor bo

kupil, ostalo pa bo naredil
sam. Tako je govoril, ko sva
se z ropotajočim vragom vo-
zila po dolgem in počez in
še kos poti me je popeljal
tja do Banovine, da sem se
lahko prepričal, da je vse res
in ne le fata morgana koz-
janskega fanta, ki bi ne imel
drugač dela kot farbanje
ljudi. Tudi sosedji ga zdaj
gledajo drugače kot prej.

Skoraj mi je bilo žal, ko
je bilo treba izstopiti iz ro-
potajočega vraga, ki je vozil,
ko da ne pozna šale. Nobena
strmina mu ni bila prehuda,

nobeno blato preveliko in
pregloboko. Ob slovesu me
je zanimalo le še to, kaj poč-
ne z avtom pozimi.

»Isto kot poleti: vozim se,«
je bil kratek Franček Luga-
rič. Na kolesa nadene verige
in stvar je rešena.

Ze sem premišljeval o no-
vem vozilu, ko se je Franček
s svojim ropotajočim vragom
zapodil v strmine, nazaj pro-
ti domu. Cesar ne zmores
s svojim denarjem, si naredi
sam, mi je pelo v mislih.
Frančkov življenjski moto.

MILENKO STRASEK

POVSOD SODELUJE

Adolf Kosu, upokojeni
pismočona, je človek, ki
ga poznajo v Šempetru
in sosednjih vaseh vsi —
od otrok do starčkov. Si-
cer pa, kako ga ne bi po-
znali, saj je celih 33 let
raznašal pošto. Star je 60
let, toda še zdaleč ni to
upokojenec, ki bi v brez-
delju sedel v svojem ko-
tu, temveč je še vedno
aktiven in če le more,
rad pomaga. Deluje v
vseh organizacijah — pri
gasilcih, Svobodi, Turi-
stičnem društvu in Rde-
čem križu. V času dopu-
stov nadomešča pismočona-
še pri šempetrski pošti.
Ob najinem srečanju se
je ustavil le toliko, da
sva nekoliko pokramljala
in že se mu je mudilo
naprej, ker je raznašal
koledarje za Gasilsko
društvo.

Kar sem o njem zvedel
od Šempetranov, je res
bilo predvsem pohvalno.
Pravijo, da takega pismo-
čona še nismo spet kma-
lu imeli. Bil je vreden,
pošten in natančen pri
svojem delu. Vedno pa
je imel pripravljeno tu-
di kakšno šegavo za
smeh.

T. TAVCAR

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

Pred vami je kmečka stran

PO VAŠI ŽELJI

Trije razlogi so bili, da smo se odločili za takomenovano kmečko stran, ki bo odslej vsak teden prihajala v vaš dom v Novem tedniku:

V letošnji anketi so bili bralci s podeželja najštevilnejši in pri vprašanju, česa bi morali biti v tedniku več, je bilo najpogostejše podčrtano, da bi morali več pisati o kmečkih problemih.

Drugič je kmetijstvo med najbolj pomembnimi panogami narodnega gospodarstva, zato smatramo, da mora imeti ta pomembnost veljavo tudi v našem časniku.

Tretjič. Misel, ki se že dolgo mota po naših in vaših glavah je dozorela. Vprašali smo nekatere, kaj naj stran prinaša.

VINKO JAGODIČ, predsednik skupščine občine Sentjur: »Toplo pozdravljam rojstvo »kmečke strani«. Kaj naj prinaša? Naj bo informativna, da se bodo kmetje bolje družbeno in strokovno orientirali. Ne sme izostati interes kmetov s političnega samoupravnega vidika. Naj ne prevlada strokovnost, biti pa mora, in predvsem regionalno osredotočena. Po svoje, morda v zimskem času, naj ima izobraževalni značaj, v sezoni seveda bolj akcijskega. Stran naj prinaša podobe iz konkretnih razmer, in sicer o štirih kategorijah kmetij. O takšnih, ki so obstale, tudi o tistih, ki propadajo in so vse bolj socialni problem in končno o interesantni kombinaciji, o mešanih kmetijah (kmečko-delavskih).

Nikakor pa naj stran ne ločuje kmečkih ljudi od delavcev, zato bi razvrščanje politične, kulturne, izobraževalne in komunalne dejavnosti na to stran pomenilo ločevanje, potiskanje v drugorazrednost.

In na kmečko mladino, zlasti pa na žene, ne pozabite.

IVAN LUPSE, Marof pri Lesičnem, bodoči gospodar srednje velike kmetije: »Nova kmetijska rubrika v Novem tedniku bo brez dvoma zelo koristna. To velja še zlasti za nas, ki bomo morda že jutri sveže pečen gospodarji. Če bi lahko svetoval, kaj naj bi v tej rubriki bilo, potem bi dejal, da bi imela prednost predvsem kmetijska abeceda. Dobro bi bilo tudi, da bi se v njej čimvečkrat

Tone Knez

oglasili kmetijski strokovnjaki in nam svetovali, kaj naj delamo, kadar kaj ni v redu (velja zlasti za vremenske razmere in podobno).

LEON AMON, kmet in uslužbenec iz Polane: »Obveščanje nas, kmetov, o vsakdanjih pojavih in dogajanjih v kmetijstvu, pa tudi v politiki, pride do nas kvečjemu s časopisom Kmečki glas. Razumljivo pa je, da vsi naši kmetje nimajo tega časnika, ker so naročeni na Novi tednik pa na TV 15, ki je izrazito vojskega značaja, torej po tej plati za kmeta neuporabno. Nova rubrika v Novem tedniku bo za nas izredno dobrodošla.

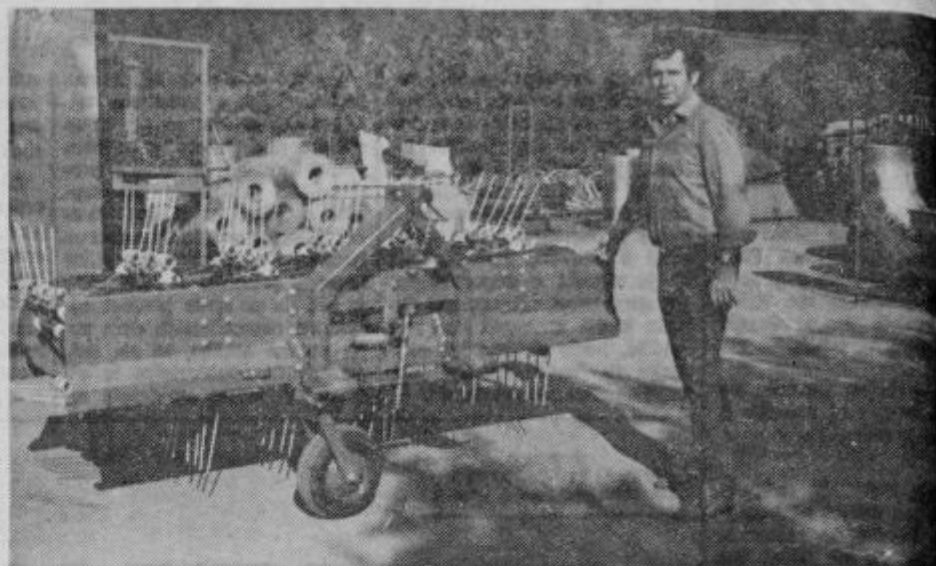
TONE KNEZ, delavec na občinski upravi v Laškem in mali kmet: »S kmečko stranjo ste zadeli žebelj naravnost na glavo. To je kar smo vsi, posebej pa še kmetje pogrešali. Prav je, če tudi de-

Leon Amon

lavci vedo, kakšni so problemi kmetov in kmetijstva na sploh. Kmečka stran naj bi prinašala vse, kar je zanimivega za kmete. Predvsem naj se posveča specializiranim kmetijam. Kmečka stran Novega tednika naj bo regijsko usmerjena, kajti v tem območju so nam problemi bolj sorodni, kot na širše, slovenskem, ki ga obdeluje »Kmečki glas«. Vidi se, da je Novi tednik časnik, ki upošteva svoje bralce, teh pa je zelo veliko na vaseh.

To je nekaj mnenj in želja. Uredništvo bo za eno od prihodnjih števil objavilo vprašalno anketo za novo kmečko stran. Ustanovili bomo tudi posebni redakcijski svet za kmečko stran in pridobili strokovne sodelavce. Da pa ne bomo preveč obljubljali, raje počakajmo, da bomo z dejstvi dokazali, kako mislimo resno, če smo že začeli.

Jože Span iz Planine pri Sevnici je že kot študent opazoval razvoj in hkrati tudi težave kmetijstva na Kozjanskem. Zaradi tega ni čudno, če je začel izdelovati kmetijsko mehanizacijo: obračalnike in puhalnike. Danes, ko je njegovo podjetje preseglo vse predvidene okvire in ko je takorekoč njegova proizvodnja prodana že vnaprej, lahko ugotavljamo le to, da tudi Kozjansko ni več to, kar je bilo. Precej njegovih proizvodov gre namreč prav na Kozjansko. In še nasvet: vsi, ki potrebujejo proizvode Jožeta Spana, zagotovite si jih pravočasno. Na sliki: obračalnik, ki se priključi na traktor. Zraven njega Jože Span.

Milenko Strašek

Komentar

KREDITNI VETO

Živimo v obdobju populacijske eksplozije. Ko so današnji petdesetletniki hodili v šolo, so poslušali, da je na svetu milijarda in pol ljudi. Danes nas je enkrat več — če ne več? Vsi morajo jesti, če ne jedo, umirajo kot v Biafri, kot Eritreji, Indiji, Bangladešu itd.

Hrana je na listi osnovnih potreb na prvem me-

stu, čeprav baže človek ne živi samo od kruha.

Živimo tudi v času, ko vsak, ki ni magnat, živi na obroke, živi s krediti. Na zahodu tudi, ne samo pri nas. Stanujemo v hišah na kredit, spimo v posteljah na kredit, vozimo se v avtih na kredit. Edino eden tega ne počne. Kmet. Zanj te vrste kreditov ni — so pa, kar je pravilno, krediti za stroje, za živino, za reprodukcijska sredstva, za hleve, nasade itd. Pogoji dosti hujši kot za tiste, ki si kupi fička, moped, sesalec za prah, televizor.

Zdaj združimo oboje. Pri nas je komaj 10 do 20 odstotkov takih kmetov, ki bi jim kmetovanje moglo nuditi zadosten dohodek za soliden standard. Vsi ostali se dopolnilno zaposlujejo. Takih kmetov, ki so delavci, je veliko. On na »šlita«, po njem delo še doma, dopust prebije na »gruntu«, družina živi po kmečko. Ta delavec, ki ima tudi zemljo, lahko kupi fičko na kredit, lahko si omisli spalnico iz ekotičnega lesa, ne more pa na kredit kupiti kosilnice ali česa podobnega. Do za-

družnega kredita tudi težko pride, kajti njihov cilj je razvoj večjih usmerjenih kmetij za blagovno proizvodnjo.

Vsak kilogram krompirja, fižola in mesa je dobrodošel. Ali ravnamo tako, kot bi verjeli, da jeto res?

ček

HLADILNIK ZA MLEKO

V torek je predstavnik industrije hladilnih naprav iz Skofje Loke v celjskem trgovskem podjetju »AA« pojasnjeval proizvodnjo mleka na celjskem območju njihov nov izdelek. Gre za povsem nov, priročen hladilnik za ohlajevanje mleka v transportnih mlečnih kantah, ki pa ga je enako uspešno mogoče uporabiti za nekoliko večje vaške ali krajevne zbiralnice. Hladilna naprava ohladi mleko na ustrezno temperaturo, da se med prevozom ne skisa.

Več o napravi morda ob priložnosti.

agrotehnika

KMALU NASVETI NAŠIH STROKOVNJAKOV

Ob jubileju KZ Laško (1)

KONJUNKTURA VOLOV

Kmetijsko združenstvo v laški občini, tako je lokazano, praznuje tridesetletje. Kako?

V tedanji Srbiji so bili na oblasti Obrenoviči. Milan je bil avstrofiliški vladar, njegov sin, ki je kot mladoletni prestolonaslednik s pučem prevzel oblast, pa je kasneje obrnil jadra po ruskem vetru. To je Avstrijo razjezilo in je zaprla meje za srbsko istočno trgovino. No, in ker Avstrija ni zmanjšala porabe mesa, na Dunaju so jedli kot prej, je cena domači živini skočila. Kmetje v laški okolici so od nekdanj sloveli po vzreji pitanih volov. Voli so šli v denar kot med, zlati goldinarji pa so se kotirjali v žepu laških trgovcev.

Trije kaplani so bili takrat z uslugami na voljo svojemu kmečkemu rodu, iz katerega so izhajali Gorišek in Rožman iz Laškega ter Zorko iz sedanjih Brez. Leti so zbrali okoli sebe kmete in jim povedali o masnih dobič-

kih trgovcev. Ideja je dozorela novembra 1899. leta, ko je 300 kmetov s plačilom članskega deleža ustanovilo kmečko konzumno društvo. Ta zadruga je bila ustanovljena z gospodarskih, prav gotovo pa tudi iz narodnostnih potreb — torej tudi političnih. Geslo »Svoji k svojimi« je bilo gotovo napredno. Obvarovati so se kmetje želeli trgovcev, ker pa so le-ti bili zvečine Nemci, so temu boju dali tudi narodnostni pečat. Sočasno, pravzaprav nekoliko prej, je bila ustanovljena tudi Reifelsnova hranilnica, ki je ob 25. obletnici, leta 1924, imela 25 takratnih milijonov vlog.

Prva zadruga ali konzumno društvo je bilo ustanovljeno z neomejenim jamstvom članov.

Trgovci in mestni veljaki na gibanje kmečkega združenstva niso gledali s simpatijami. Ne samo zato, ker so se zbirali slovenski kmetje in govorili v materinščini, marveč tudi zato, ker jim je združevanje bilo huda konkurenca. To,

da so kmetje preko svojega konzumnega društva sami vodili trgovino z živino in senom (s senom je laško območje trgovalo vse do zadnje vojne), jim je bilo še najbolj neprijetno. Pritiskali in pritiskali so na laškega dekana, ki je naposled uspel prepričati škofa, da so vse tri napredne slovenske kaplane prestavili na težavnejša mesta, proč od zadruge, ki so jo z njihovo pomočjo ustanovili kmetje iz laške okolice. Vsi trije so morali, kot temu pravimo, povezati cul in oditi že prvo leto obstoja konzumnega društva, torej v letu, ko se je prevesilo stoletje.

Šest let je obstajala konzumna kmečka zadruga. Da je šla njena pot navzdol, je gotovo krivo dejstvo, da so bili kmetje že prvo leto ob vodstvo, kajti trije slovenski duhovniki so bili med njimi edini šolani ljudje. Niso se dobro razumeli v trgovino, pa so, kot kaže, v konzumni trgovini precej po svoje gospodarili. Kdo ve, če je bilo kako drugače z združno gostilno, ki je bila v današnji šketovi hiši in se je imenovala »Flosar birt«. Na obrežju tam blizu so savinjski plavarji privezovali splave in zbirali suha grla, če so že imeli mokroto v čevljih.

In še nekaj je bilo. Trgovina z volji je začela pešati. Vsi so začeli rediti, vsi ponujati, in kjer je blaga več, kot je povpraševanje, tam cena začne hlapeti. Prva zadruga, kmečko konzumno društvo, je šlo v stečaj 1905 leta. Kmetje so morali plačati dolgove, največ ustanovitelj Gorišek.

(Prihodnje o 55. letnici)

Intervju

SOCIALA' SO LJUDJE

Človek mora imeti v sebi posebna nagnjenja, da se odloči za socialno delo. Največkrat so to idealisti, ki mislijo, da bodo spreminjali svet. Misli se obletijo in ostanejo pri pomoči sočloveku, tovarišu v stiski. To je dovolj, zlasti, ker so ta bremena čestokrat prevelika in premalo jih je, ki jih rešujejo. Naprtijo si breme, ki je zanje pretežko, zlasti, če je občina obširna in preni raztreseni vsepovsod.

Referent za socialno varstvo in skrbništvo pri občinski skupščini v Žalcu — VLADO AŽNIK, se s socialno problematiko ubada že polnih sedemnajst let. Najprej v domačem kraju v Radljah, zdaj že dvanajsto leto v žalski občini. Problematiko pozna do »obisti«, zato je tudi pripravil izčrpno poročilo o socialnem stanju ostarelih občanov v žalski občini, ki je bilo posredovano odbornikom na zadnji seji občinske skupščine v Žalcu.

»Vaše poročilo o ostarelih občanov v žalski občini je naletelo med odborniki na veliko odmevnost. Vaša občina je tudi ena redkih, ki je ta popis že izvršila. Kaj je pokazala analiza in kako ste se na njo odločili?«

»Na pobudo SZDL, smo s popisom ostarelih občanov začeli že leta 1971. Popisali smo jih v dvanajstih krajevnih skupnostih, 1972. je bila ankeza izvršena še v treh KS, štiri krajevske skupnosti pa nam popisa še dolgujejo. Kljub temu smo nekatere stvari že analizirali. Potrebe po stanovanjih so največje. Veliko je tudi revščine in pravem pomenu besede. Naleteli smo na primere, ko je bila potrebna takojšnja intervencija.«

Koliko jih je bilo?

Zelo hudi so bili trije. Pri mere smo reševali kompleksno, odgovorno. Veliko ostarelih smo preselili v štiri bloke upokoencev. Od skupnega števila 220, smo uredili stanovanje 8 družinam. V programu imamo 12 stanovanjski blok v Preboldu in leta 1975 na Polzeli, kjer bomo z depandanso pri Domu upokoencev pridobili 50 postelj. Povedal sem že, da smo v zadnjih tednih imeli tri nujne primere, za katere nismo vedeli, a so se pri popisu izkazali za zelo hude.

»So ljudje zadovoljni z vašimi ukrepi, ko jih postavite pred dejstvo, da se morajo preseliti? Vemo, da so starejši ljudje vztrajni. Kako delate vi?«

Ljudi prepričamo, če pa to ne gre, jih postavimo pred dejstvo. In ko vidijo, da ni rešitve, se preselijo. Kmalu vidijo, da na bolje, potem pa je vse urejeno.

Popis ostarelih občanov v žalski občini je tudi pokazal, da je socialnih primerov vedno več. Koliko ljudi dela v vaši socialni službi?

Kadrovsko je ta služba slabo zasledena. Na enega socialnega delavca pride 7500 ljudi. Dva delava, vsaj štirje pa bi bili potrebni. Človeka ta služba utruja, ker se vsak dan srečuješ z ljudmi, ki trpe, ki nimajo ničesar. Socialnih delavcev bi moralo biti znatno več. Ko sem prišel v Zalec, je bilo veliko neresenih primerov okoli rudnika Liboje in Zabukovice. Zdaj

je veliko bolje, pa so še. Kljub razumevanju žalske občine v zadnjih letih imamo probleme predvsem zaradi kadra, ki ga ni, občina pa ni preskrbela stipendij.

Obstajajo tudi še problemi ostarelih kmetov in preživnin. Ostareli kmet bi rad dal posestvo, pa ga ne more, ker ni še zemljiškega sklada. Mi imamo veliko teh primerov. »Pa občinski proračun za prihodnje leto?«

Računamo na 12,5 odstotno povišanje, letošnja dotacija pa je znašala 40 milijonov.

Koliko znaša najvišja denarna socialna podpora, koliko najnižja?

Najnižja 150, najvišja 420 dinarjev.

ZDENKA STOPAR

Prevorje

POMOČ!

Večina občanov krajevske skupnosti Prevorje v šentjurski občini se danes nima sodobnemu življenju ustreznega vodovoda, kaj šele ceste. Da bi dosegli vsaj osnovno, kar potrebuje človek v kolikor toliko organizirani skupnosti, so občani sami vložili v izboljšanje teh razmer mnogo svojega dela in sredstev. Kljub vsemu ne morejo dobiti vodovoda, ki bi povezoval raztresene vasi in zaselke in prav zaradi tega so se odločili, da potrkajo na razumevanje soobčanov.

Kot že dve leti doslej, bodo tudi v letu 1974 prišle na Kozjansko mladinske delovne brigade, ki bodo tudi tokrat gradile ceste in pomagale občanom pri urejanju elektrifikacije, gradnji lokalnih vodovodov in podobnega. Krajevna skupnost Prevorje upa, da bodo lahko angažirali tudi njih pri gradnji svojega vodovoda, ki ga, kot pravijo, nujno potrebujejo, saj jim pomeni skoraj toliko kot kruh, če že ne še več. O sodelovanju brigad pri gradnji vodovoda so se že dogovarjali in po vsej verjetnosti pri tem ne bo težav. Finančno pomoč jim bo nudila tudi skupščina občine šentjurske pri Celju, ki kaže za prizadevanja občanov krajevske skupnosti Prevorje precejšnje razumevanje.

Kljub pomoči skupščine, občanov in mladinske delovne brigade pa svojega načrta ne bodo zmogli uresničiti v celoti, saj je to območje znano po socialno ogroženih občanah, ki ne bodo zmogli niti najmanjše vsote.

Ker je položaj pač takšen, se je krajevna skupnost Prevorje odločila, da svoj cilj doseže drugače. Njihovi predstavniki bodo potrkali na vrata delovnih organizacij, da bi jim priskočile na pomoč — če že ne drugače, pa vsaj s skromnimi sredstvi. Solidarnost občanov pri takšnih akcijah se je že večkrat izkazala in Prevorjani prav zaradi tega niso dosti pomišljali: odprli so svoj žiro račun in upajo, da bodo delovne organizacije razumele njihova hotenja.

Njihovemu klicu na pomoč se pridružujemo še mi in prav iz tega razloga smo se odločili, da v našem časopisu objavimo številko žiro računa, kjer se bodo stekala sredstva za prevorski vodovod. Ker je tik pred nami Novo leto, bi bilo prav, če bi podjetja namesto novoletnih čestitk nakazala denar za prevorski vodovod. Vsi, ki vedo in znajo presoditi, kaj je dobra puna voda, bodo prizadevanja prevorskih občanov anali cenili.

In še žiro račun:

50700—645—60218

»KRAJEVNA SKUPNOSTS PREVORJE«

M. Strišek

DRAGA ŠOLA

Človek se marsičesa nauči, le ne v šoli, pa pozneje v koloniji. Toda življenjska šola je vedno dražja. Učenje na napakah je drag luksuz, ki bi se mu morali odpovedati.

Ce nekdo kupi polovico manj opeke, kot mu je zračnal zidar po načrtu, pa vseeno začne in pozida hišo, pomeni, da je bil načrt le sredstvo za pridobitev dovoljenja in nič drugega. Se huje je, kadar podobne napake dela nekdo, ki mu je zaupano načrtovanje naselij, mest, javnih objektov. Nekaj takega je bil primer pogreznjen most pri Latkovi vasi. Nekaj takega je tudi uro trajajoči spor na seji občinske skupščine v Laškem, ko je šlo za spremembo zazidalnega načrta za center Radeč. Pred časom sprejet zazidalni načrt je ob zadnji novi zdravstveni postaji predvideval dve stanovanjsko, poslovni stolpnici. Ko je bil letos sprejet sklep o akciji za razširitev zdravstvenega doma, za katerega je vsak zaposleni že prispeval po 4 delovne dni, je bilo aktualno vprašanje, kam dožiti nov del? In tako je prišlo do predloga, da naj se zazidalni načrt spremeni, da naj bo prostor namenjen za dve stolpnici, uporabljen za prizidek.

Zadeva je zbudila dolgočasno debato. Nekateri so bili zato, da se vlogi ne ugodijo, ker je predlagal tudi pristojni svet. Nekateri so predlagali, da naj bi se prizidek zdravstvenega doma vključil v bodočo stolpnico, ki bi jo mogli vendar tudi že začeti graditi, če je v načrtu gradnja takešnega stanovanjskega bloka za prihodnje leto. Bili so tudi predlogi o prizidku

s temelji, ki bi vzdržali nadgradnjo itd.

Naposled je bilo sklenjeno, da naj prišnji zazidalni načrt ne bo ovira za gradnjo prizidka zdravstveni postaji. Načrt itak ni bil najboljši, je bilo tolmačenje pristojne občinske službe, zato sprememba tudi ne pomeni pretresa v urbanizaciji Radeč.

Zdaj smo pri problemu. Vsak načrt, tudi če je preprosta, na hitrico narejena skica, nekaj stane. Veliko takih skic, ki jih sprejmeš ali ovržeš, nanese za en načrt, več načrtov... No, tako se vleče stroškovna štrna naprej. Urbanistični, geološki in drugačni skicisti so huda reč, zato je urbanizem, prostorsko načrtovanje nekaj, kar terjaja širši aspekt izhodišč za odločitve. Ne more biti odločilna kar prva zamisel, ki slučajno leže v mozičku okolja. Pomislimo samo, kakšne posledice ima »majhna pomanjkljivost« pri nadzoru gradnje nadvoza pri zdravilišču, ki zdaj proži celo vrsto stranskih nevšečnosti?

Draga šola, zares. V Laškem so se na primer dokopali do spoznanja, da ni nujno, da ima ena občina ob tako velikem pomanjkanju kadrov, kar vse — tudi urbanistično službo. Zato je na minuli seji proti koncu bilo zelo zanimivo slišati, da se namerava urbanistično načrtovanje ponuditi specializirani organizaciji zunaj občine. Urbanistični načrti, zazidalni načrti, to je vendar nekaj takega, ko ne more šteti preprosto preštevanje glasov brez predhodne temeljite strokovne utemeljitve o prednosti in posledicah takešne ali drugačne odločitve.

J. KRASOVEC

REKLI SO

MARTIN DEZELAK, upokojenec iz Laškega in član društva diabetikov sprašuje, kdaj bo možno dobiti dietno hrano v Laškem. Povedal je:

»V Laškem sta dve družbeni prehrani, kjer se lahko ljudje hranijo, nikjer pa ni mogoče dobiti dietne hrane. Ne v domu upokoencev, ne v hotelu Savinja. V Laškem pa je mnogo sladkorno bolnih ljudi, ki bi tako hrano potrebovali. Dobe jo lahko samo v zdravilišču, tam pa je spet samo za goste. Odstopki ljudi, ki bolehalo za sladkorno boleznijo pa se bo naslednje leto obvezno zvečal, ko bodo v akcijo ugotavljali bolezen. Tako je bilo tudi letos v Celju, kjer so našli veliko diabetikov. Zanimanje pa me, če se dietna hrana kuha v Domu upokoencev v Celju. Rekli so že, da bo tako, zdaj pa ne vem. Sam sem razmišljal, da bi šel v ta dom, samo vedeti moram, če kuhajo tudi za sladkorno bolne. Sem pa tudi mnenja, da v večini restavracij servirajo presoljeno hrano, pa tudi papričarano zaloge, ker se po njej lahko več piše.

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

Šmarje

UČITELJEV NI!

Za neovirano prosvetno delo je prav gotovo prvi pogoj zadovoljiv sestav kadrovskih moči in njihovo zadostno število. Šmarska občina se je s temi problemi borila že leta in leta. Za preteklo dobo, ki jo je obravnaval plan občinske skupščine Šmarje pri Jelšah (zadnja tri leta) je ugotovljeno, da se je kadrovska struktura na šolah šmarske občine znatno izboljšala. Število učiteljev z višjo izobrazbo se je povečalo od 29 na 48 (semkaj prištevamo še sedem absolventov te šole), kar je skoraj dvakratno povečanje. Na šolah poučujejo še štirje profesorji in pa pet strokovnih učiteljev. Tudi število učiteljev s srednjo šolsko izobrazbo zadovoljuje. Že sedaj pa je pomanjkanje tega kadra v zvezi z ustanavljanjem celotnih malih šol in podaljšanim bivanjem. Prav gotovo se bo problem v prihodnjih letih še zaostрил glede na to, da je zanimanje za pedagoški poklic v šmarski občini zelo skromno. Kje torej dobiti osemnajst učiteljev, ki jih bodo v občini potrebovali za to razširjeno pedagoško dejavnost?

Tudi na predmetni stopnji ni položaj nič kaj rožnat. Prej bi lahko rekli, da je kritičen. Najslabše je pri pouku slovenščine, matematike in tuje jezika. Da bi se položaj izboljšal, bo morala temeljna izobraževalna skupnost temu problemu posvetiti vso pozornost, predvsem pa več sredstev za redno in izredno izobraževanje prosvetnih kadrov. Pomembno vlogo bo

lahko ob pravilni politiki odigral na novo ustanovljen stipendijski in posojilni sklad občine Šmarje pri Jelšah. In končno: treba bo misliti bolj kot kdajkoli prej na stanovanjsko vprašanje učiteljskega kadra. To je še vedno rak

rana šmarskega šolstva. V zadnjih letih so sicer naredili precej, ljudje pa kljub temu uhajajo. Brez urejenih stanovanj je zaman vsaka, še tako premišljena in dobro zastavljena reforma.

MILENKO STRASEK

Laško

PRIZNANJE DELU

Ob priliki 35. letnega jubileja Pivovarne Laško smo invalidski in starostni upokoenci bili deležni izredne pozornosti.

Koletiv, katerega člani smo bili, nas je dne 19. 11. 1973 povabil na pogostitev in nas finančno obdaril.

Cutimo, da nismo pozabljeni, saj ta kolektiv vzorno skrbi za svoje nekdane sodelavce. Vsako leto nam, invalidom in starostnim upokoencem ter ožjim svojcem, priredi brezplačen izlet. Občasno nas vabijo v tovarno, kjer se seznanimo z modernim obratovanjem in neverjetnim porastom proizvodnje. O kvaliteti proizvodov pa se prepričamo, saj nas ob državnih in novoletnih praznikih obdarijo tudi s pivom. Ne moremo mimo dejstva, da tudi sindikalna podružnica težjim delovnim invalidom z majhno invalidnino nudi ustrezno občasno finančno pomoč.

V čast in ponos nam je njihovo humano delo, kakor tudi to, da smo nekoč bili člani tega kolektiva, ako ravno smo opravljali naše delo pod mnogo težjimi pogoji.

Posebno zahvalo smo dolžni direktorju Ivanu Vodniku, tajniku Marjanu Zoru, predsedniku DS Janku Remicu in tovariščici Kacičevi, ki so navzlic pomanjkanju dragocenega časa prisostvovali tej jubilejni svečanosti ter se nam zahvalili za naše minulo delo.

V imenu vseh povablencev — obdarovancev in v imenu Društva invalidov občine Laško se kolektivu Pivovarne prisrčno zahvaljujemo in jim v letu 1974 želimo mnogo gospodarskih dosežkov.

Zgajner Franc

REPORTAŽA

DVE PRAVICI
IN ENA STISKA

Pravica! Zakopana tri klatre globoko in krivica, ki je polzela po li-
cih.

Sključena postava, ne-
naguban obraz in veli-
ke, velike oči, prekrite z
mreno jokanja. Ona, Kri-
stina, žena Franca Zupa-
nca, je prišla v uredni-
štvo prositi pomoči. Spre-
mljala jo je sosedka, ki
je njeno pripovedovanje
potrjevala. V ženinih ro-
kah se je tresel kos pa-
pirja, prošnja onkološke-
ga inštituta, da se paci-
entu Francu Zupanecu
dodeli ustrezno stanova-
nje. Nikamor ni bila na-
slovljena, kar tako jo je
nosila s seboj, da bi se
ji odpirala vrata. Pa so
ostala zaprta.

»Moj mož je invalidsko
upokojen že trideset let.
Samo tri mesece je delal
na železnici, pa mu je že
odrgalo noge. Imava se-
dem otrok, eden je pri
vojakih, dva sta šoloob-
vezna, ostali so pri kru-
hu. Vseh mesečnih do-
hodkov se nabere v vsa-
to 250.000 dinarjev. Mož
je bil zdaj v bolnici, bilo
je malo.

»Prišla je k nam za
vse svete vsa objokana,
ker ni imela denarja, da
bi šla k možu. Veste, ho-
tela se je končati, pa smo
jo potolažili. Dalj smo ji
fud denar, da se je pre-
tolkla,« nadaljuje sosedka
MILICA VERK. Solze se
v Kristininih očeh podvo-
je. Skrbi za moža jo ved-
no bolj grize, še bolj pa
neurejene razmere doma.

Zakaj gre?
Povrnimo se za nekaj
let nazaj, ko je bila hiša,
kjer danes Zupancovi
stanujejo, še last kmetij-
skega kombinata iz Zal-
ca. V tej hiši Zupancovi
stanujejo že dvajset let,
gospodar pa je že tri leta
MILUTIN NOVOKMET,
stanujoč v Celju, ulica
29. novembra.

Zupancovi bi takrat
hišo radi sami kupili, a
so spravili skupaj le
350.000 dinarjev, kar pa
je bilo čisto premalo. Hi-
ša je bila zlicitirana za
4 milijone. Društvo upo-
kojencev je Zupancovim
celo nudilo garancijo v
višini dveh milijonov, a
so vseeno še bili prekrat-
ki.

Taka je zgodba za na-
zaj. Kako pa je danes?
»Lastnik Milutin NOVO-
KMET nas preganja že
dve leti. Zeli, da bi se
mu umaknili, zdaj nam
je zmetel iz kleti ves pri-
delek, jabolka in preko
1000 kg krompirja. Pridi-
te pogledat, vse imamo
pred hišo! Zaprl nam je
vodo, da ne moremo do
glavne cevi, ne smemo na
podstrešje. Prišli so od
požarne varnosti, pa so
potegnili z lastnikom. Sli-
šala sem tudi, da stano-
vanje, kjer smo mi že
dvajset let, prodaja. Le-
tos je popravil fasado hi-
še, bo že držalo. Pralni-
ce ne morem uporabljati,
ker nima odtoka in mi
ga tudi ne pusti narediti.
Mož je od sekiranja
še bolj bolan. Hudo mu
je za pridelkom, ki pred
večnimi vrati jemlje ko-
nec. Zmrznilo je, ker
mraz revežu ne prizane-
se.»

ZUNAJ BELA HIŠKA,
ZNOTRAJ ČRNA
LUKNJA

FRANCA ZUPANCA
smo ob našem obisku do-
bili pri branju. Načitan
človek je to. Pred sabo
drži najmodernejši ro-
man. To je njegov svet,

Ste bili že kdaj v tako hudi stiski, da ste tuje ljudi prosili za pomoč? Ste
držali kdaj v premrlih rokah sadež, ki ste ga sami pridelali pa je zaradi
nerazumevanja zmrznil pred hišo, kamor je bil postavljen? Se vas je kdaj
polastil obup, ker niste našli izhoda?

Če ste vse to doživeli, pa niste stoodstotni invalid, kot je FRANC ZUPA-
NEC iz Vojnika, ki se je pred dobrim mesecem dni vrnil iz onkološkega
inštituta v Ljubljani. Bolan, hudo bolan in nad stanjem, ki ga je našel
doma, še bolj obupan.

skrita kamrica, kamor se
je zatekel, ko je ostal
brez spodnjih okončin.
Star 62 let, sivih las, mo-
čani, da bi gore premi-
kal, ne miruje. Resda so
ga noge zatajile, pa je os-
tal mož na mestu in spravi-
l otroke do kruha. Plazil se je po njivi, plel,
okopaval, dočakal sad, ki
danes gnije na hišnem
pragu. Za sabo ima že
trikratno preseljevanje,
metali so ga že iz stano-
vanja, dovolj mu je vse-
ga...

Živi, dokler bo živel z
bolečinami v prsih in po-
nosno prosi pomoči. Tak
je Franc Zupaneč, ki živi
v Novokmetovem stano-
vanju.

Videli smo v zabojih
jabolka, v vrečah krom-
pir, ki je skrbno pokrit
čakal pred vrati na bolj-
še čase.

PRAVICA DRUGEGA
— LASTNIKA

MILUTIN NOVOKMET
je urejen mož, zaposlen
v reševalni postaji zdrav-
stvenega doma v Celju.
»O svoji hiši bom govoril
takrat, ko bom želel jaz,«
je za začetek arogantno
dejal. »Hišo v Vojniku
sem kupil čisto legalno,
na licitaciji. Stranki je
bila ponudena prednost,
a ni imela dovolj denar-
ja, da bi hišo kupila.
Med mano in stranko ni
bila napravljena nobena
pogodba. Niso hoteli. Ste
videli hišo? Morali bi jo
poznati pred leti. Zdaj
sem jo obnovil in ves
denar in prosti čas vlo-
žil vanjo. Obnovljena je
samo fasada, zdaj vse os-
talo stoji. Vedno sem bil
človek in zlasti invalida
nisem želel metati ven.

Pravijo, da ne bodo ni-
koli šli iz moje hiše. Jaz
sem jim že ponudil svo-
je stanovanje v Celju,
pa so ga odklonili, ker
ne morejo gojiti živali v
bloku. Na mojem pa lah-
ko, kajne? Svojega vrta
ne obdelujem, ker ga
imajo oni. Ste videli, v
kakšni svinjariji žive?
Pojdite pogledat, želim,
da greste.

Videli smo.

»Eno leto sem jim do-
volil, da so koristili klet,
pa je bila notri taka svi-
njarija, da sem zmetel
letos vse ven. Najprej
sem prosil, da sami po-
spravijo, pa se sklicuje-
jo na pravice, ki jih ni-
majo. Veste, dolgo sem
imel srce, kar je preveč
pa je preveč. V kuhinjo
nočejo namestiti pipe, jaz
jim ne morem pomagati.
Vodo zlivajo kar skozi

okno. Ste videli kako
pod oknom smrdi?

Videli in duhali smo.

Mene je stala adaptaci-
ja pet milijonov, rad bi
se v hišo vselil. Če ne
jaz, pa bosta imeli stano-
vanje moji dekleti. Hiše
nimam namena prodati.
Od skupščine občine v
Celju imam uradno izda-
no dovoljenje, da je hiša
v Vojniku nujno potreb-
na popravila. Popravil
sem zunaj, znotraj pa jo
kar pogledajte.»

Videli smo jo.

»Pravijo, da jim krati-
mo pravice, ker sem za-
prl dostop na podstreš-
je, kjer so vedno sušili
meso. Res je, dimniki so
dotrajani in potrebni po-
pravlja, zato se bojim, da
bi enkrat vse zgorelo.
Kdo bo potem kriv, jaz
kot lastnik? Posadil sem
nageljne na svoj vrt, bili

so izruvani, ograje ne
morem narediti, po vrtu
je vse nanešeno. Prosim,
pojdite pogledat!

Pogledali smo in videli.

Navlaka iz podstrešja
se je sončila na dvorišču.
V naslovu smo zapisali,
da je to zgodba o dveh
pravicah in eni stiski.
Zgodba, ki nikakor ni
osamljena.

Zupancova družina ter-
ja pravico hlapca Jerne-
ja, ki je delal pri hiši
nad 40 let, a ni mogel
razumeti, da ni nič nje-
govega. Zupancovi, tri-
krat že preganjeni, že
dvajset let uživajo pra-
vice lastnika, le v zad-
njih treh letih se čutijo
ogrožene. Družina je hu-
do prizadeta, ima bolne-
ga moža, ki bi moral ži-
veti v urejenih razmerah.
Te pa so trenutno hujše
od pasjih. Težko pride-
lan krompir pod napu-
ščem zmrzuje, jabolka
so se zgrbančila in ne
dišijo niti odrasčajočim
otrokam.

Lastnik Milutin Novo-
kmet terja pravice last-
nika in se poslužuje me-
tod nagajanja. Za Zupan-
covo družino išče stano-
vanje, menja bi s svo-
jim, pa nočejo. Ves svoj
prosti čas vlaga v svojo
hišo, kjer se po njego-
vem šopirijo tuji ljudje,
s katerimi nima niti po-
godbe.

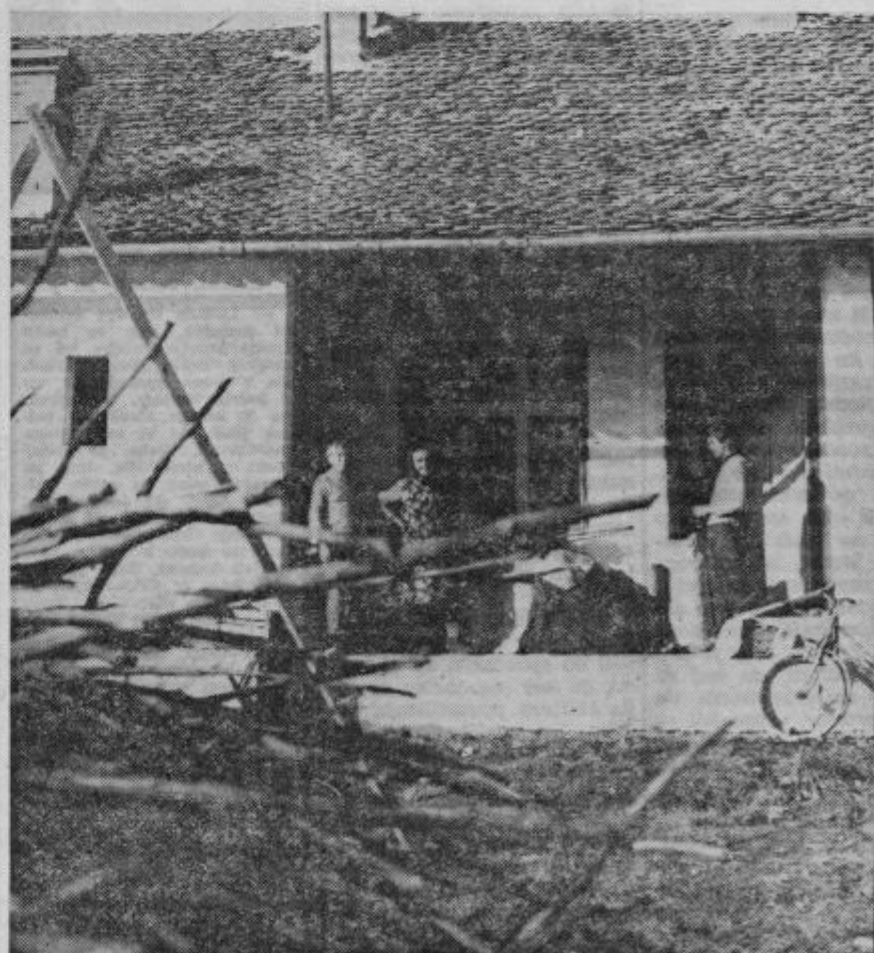
Na kateri strani smo
mi? Ni treba dvakrat za-
pisati, da na strani šib-
kejšega? Pa bo to vsaj
pomagalo? Društvo in-
validov v Celju je seznanje-
no s tem problemom, a
kaj naj stori? Samo dru-
štvo je več ali manj od-
visno od podpore delov-
nih organizacij, zato, ka-
ko naj revež revežu po-
maga? Na katero kljuko
naj torej pritisnemo, da
bo stoodstotni invalid
Franc Zupaneč in njego-
va družina dobil primer-
no stanovanje?

Takšno, ki mu kot in-
validu po zakonih pripa-
da. Da bo po lastnih ro-
kah prišel iz hiše, ker
mu je vlak odrezal obe
nogi. Pred tridesetimi le-
ti.

ZDENKA STOPAR
DRAGO MEDVED

FRANC ZUPANEČ PRI BRANJU

POD NAPUŠČ ZLOZEN JESENSKI PRIDELEK, KI JE BIL VRZEN IZ KLETI

Podčetrtek

KADROVSKI OBETI

Minuli teden je celjski Komunalni zavod za zaposlovanje pripravil v osnovni šoli v Podčetrtku zanimiv posvet o poklicnem usmerjanju mladine. Gre namreč za prizadevanja k čimboljše- mu usmerjanju mladine na kozjanskem območju. Dejstvo je, da bo ta predel Slovenije čez nekaj let še v veliko večji stiski za kadre, kot je sedaj, ko se načrtovanja razvoja šole kažejo. Organizator se je odločil za posvet na omenjeni šoli zaradi tega, ker je to ena redkih osnovnih šol, ki s svojo šolsko, predvsem pa izredno razširjeno izvenšolsko dejavnostjo že poklicno usmerjati svoje učence. Vsi udeleženci posveta so si tudi šole ogledali, potem pa je stekla beseda o vlogi šole in izobraževanja. V razpravi so po uvodu Romana Bobna sodelovali predstavniki šolstva, republiškega zavoda za šolstvo, Pedagoške akademije iz Maribora in kadrovniki iz nekaterih delovnih organizacij. Največ so govorili o svobodni izbiri poklica, ki je odvisen predvsem od treh glavnih faktorjev: ekonomskega, izobraževalnega in opredelitve smeri tempa razvoja. Če upoštevamo dejstvo, da je razmerje med investicijami in vlaganji v kadre enako (50% : 50%), potem je pomen dolgoročne in ustrezne kadrovske politike še toliko večji. Izobrazbena struk-

tura je na Kozjanskem izredno slaba, saj smo imeli leta 1970 na tem območju 72% nekvalificiranih delavcev, 20% je imelo strokovne šole, samo 7 odstotkov srednje in 2,6% višje ali visoke šole. Da bi dosegli omenjena načrtovanja, bo brezpozorno potrebno posvetiti več dela v pravilno poklicno usmerjanje mladine. Zato je bil na omenjenem posvetu zelo poudarjen kakovosten izobrazbeni produkt. Vsekakor bo moral biti pri teh prizadevanjih delež celotne družbe tudi večji kot doslej. Sodobna družba pozna danes 25000 različnih poklicev, naša mladina jih pozna približno 16, med katerimi se odloča — nima pa vedno možnosti proste izbire. Zato bo nujno boljše urejevanje področja dela in izobraževanja, ker bi s tem dosegali prepotrebno usklajenost kadrovskih potreb. K temu bo nedvomno pripomogla delitev dela in številni samoupravni dogovori. Šola pa naj bi z vzgojo in izobraževanjem omogočala uporabo celotnega sistema pedagoških, socioloških in medicinskih metod in pri tem maksimalno upoštevala razvojne značilnosti. Vse to s ciljem doseči čim uspešnejše bodoče profesionalne integracije. Zato je sistematično in organizirano delo poklicnega usmerjanja v šoli le ena od specifičnih vzgojno izobraževalnih dejavnosti. Primer osnovne

šole Podčetrtek je vsem udeležencem posveta to nazorno prikazal. Ob zaključku razprave je bil izvoljen tudi iniciativni odbor za ustanovitev interesne skupnosti, ki bi s svojim delom pripomogla k ustreznemu poklicnemu usmerjanju mladih na Kozjanskem. Drago Medved

KOZJE

ČLOVEK ČLOVEKU ČLOVEK

Jaka Leskovšek iz Loga v Bohorju je bil med vojno znan partizanski aktivist na Kozjanskem, po vojni pa je opravljal razne funkcije ali v drugimi besedami povedano: delal je vse, kar je bilo v tistih časih, ko je primanjkovalo kakršnegakoli kadra, potrebno. Pred leti pa se je Loški Jaki, kot so ga imenovali daleč naokoli po Kozjanskem, zaradi do danes neopojasnjene nesreče moral umakniti v svoj Log, kjer je še do nedavnega ležal priklenjen na posteljo, iz katere od tistega usodnega dne ni več vstal. Ohromelost so mu lajšali časopisi, a svetom pa se je spoznaval tudi preko TV sprejemnika, ki so mu ga kupile družbenopolitične organizacije. Tu in tam so ga obiskali otroci in nekdanji partizanski in politični

funkcionarji, potem pa — je spet utočil v svoj bohorski mir. V zadnjih dneh se je Jaku zdravje poslabšalo in krajevni odbor Zveze borcev je to sporočil občinskemu odboru, ki je takoj ukrepal. Povezati se je z družbenopolitičnimi organizacijami občine Smarje pri Jelsah in združeno so skušali pomagati Jaku. Ker je Jaka docela nemočen, dostop do njegove hišice pa izredno težaven, z rešitvijo niso prišli daleč: Jaka je bilo treba prepeljati v Topolšico, v bolnišnico. Rešilni avtomobil do njegovega domovanja ni mogel priti, vsak transport pa bi bil prenaporen zanj in morda tudi usoden za zdravje. Takrat je prišla na pomoč celjska garnizija, ki je na prošnjo občinskega združenja Zveze borcev poslala svoj rešilni avtomobil in tako Jaka Leskovšek zdaj že uživa zaslužen zdravljenje v tem znanem zdravilišču. Naj velja pomoč armade, pripravljenost družbenopolitičnih organizacij občine in občanov pomagati Jaku za zgled in potrditev naslova: človek človeku človek.

Milenko Strašek

Konjice

IZŠEL BO „ZACETEK“

Pred nedavnim so pri Občinski konferenci Zveze mladine v Slovenskih Konjicah ustanovili aktiv mladih novinarjev. Lahko bi rekli — aktiv mladih novinarjev. Mlade osnovnošolke in dijakinje so se zbrale zato, da bi konjiški mladini približale delo občinske konference ZMS in delo aktivov ZM po vaseh in delovnih organizacijah. Toda njihova naloga ni lahka, saj se srečujejo že z mnogimi problemi. Predvsem bi si morale mlade novinarke poiskati mentorja, ki bi njihovo delo vodil in usmerjal. Razširiti bodo morale tudi krog sodelavcev, tako da bi bil njihov list bolj pester in zanimiv.

Predsednica aktiva mladih novinarjev je Ksenija Jelenko, dijakinja 2. razreda Gimnazije v Celju, ki nam je v razgovoru dejala:

»Vse članice aktiva smo zelo zagnane pri delu, čeprav se zavedamo, da same ne bomo mogle storiti vsega. Predvsem smo nepoučene o tehničnih stvareh in rabimo človeka, ki nam bo pomagal pri tehničnem urejanju našega lista. Prav tako rabimo

mentorja, ki nas bo uvažal v delo in nas o aktualnih stvareh tudi poučil.«

Te dni bodo članice aktiva mladih novinarjev izdale prvo številko lista Začetek. Njihovo delo in iniciativa je vredna pohvale, saj je takšnih aktivov pri nas zelo malo. Mlade novinarke upajo, da bodo pri konjiških občanih našle na razumevanje in predvsem pomoč, ki bo olajšala njihovo začetniško delo. Le tako bodo lahko uresničile nalogo, ki so si jo zastavile — poučiti mlade o delu Zveze mladine, jih razvedriti in pritegniti k delu. Upamo, da jim bo to tudi uspelo.

Damjana Stamejčič

TOVARNA GOSPODINJSKE OPREME GORENJE VELENJE

bo sprejela več sodelavcev različnih poklicev:

- EKONOMISTE
- INŽENIRJE GOZDARSTVA — lesno industrijske smeri
- INŽENIRJE za cestni promet
- ELEKTROINŽENIRJE jakega toka
- STROJNE INŽENIRJE
- EKONOMSKE TEHNIKE
- ELEKTROTEHNIKE jakega in šibkega toka
- STROJNE TEHNIKE
- KVALIFICIRANE ORODJARJE
- KVALIFICIRANE REZKALCE
- KVALIFICIRANE STRUGARJE
- KVALIFICIRANE KLJUČAVNIČARJE
- KVALIFICIRANE KLEPARJE
- KVALIFICIRANE AVTOKLEPARJE

Novi sodelavci bodo delali na področju konstrukcij, inženiringa, tehnologije, finančnega poslovanja, kontrole servisnih storitev, izdelave strojev, orodij in naprav ter vzdrževanja.

Člani »Gorenja« so si omogočili delo v ugodnih delovnih pogojih, solidni osebni dohodek, možnosti hitrega reševanja stanovanjskih vprašanj, plačila prevozov na delo in drugih oblik standarda.

Če želite postati član »Gorenja«, sporočite to kadrovske socialni službi podjetja pismeno ali pa se zglasite v podjetju osebno.

Razmišljanje: zakaj ne pevska integracija?

Smo v času, ko naše amaterske kulturne skupine pripravljajo finančne načrte za prihodnje leto. To zanje niti ni največja težava, saj po že nekako ustaljenem običaju napovedujejo precej višje številke od vsote, ki jo pričakujejo. Saj je vsakomur jasno, da so v kulturnem življenju finančni načrti ena, njih izpolnitve pa druga plat medalje. Tako skupine oziroma društva napovedujejo, da bodo porabili za tako in tako dejavnost toliko in toliko denarja, da poleg tega potrebujejo še to in ono — od oblike do pisarniškega materiala, da so se podražili stroški za vodstveni strokovni kader itd., itd. ...

Tako tudi naše glasbene skupine — naj si bodo instrumentalne ali vokalne (godbe, zbori). Delajo programe nastopov, delovanja, napovedujejo za prihodnje leto to in ono ter postavljajo finančne zahteve, za katere pa lahko z gotovostjo trdimo, da so precej relativni. Po domače povedano — dostikrat so »za lase privlečeni«. Spominjanje dejavnosti celjskih amaterskih skupin nam to vsekakor potrjuje.

V celjski občini je registriranih veliko število pevskih zborov (zlasti v podjeljih rastejo kot gobe po dežju), štiri pihalne godbe, godalni orkester, harmonikarski, dva tamburaška zbor ter razni zabavni ansambli, ki delujejo v okviru posameznih društev. Število vseh je gotovo spodbudno in ga ne kaže zanemarjati. Potrebe in želje teh ansamblov so velike in razumljive, da predstavljajo v občinskem proračunu postavko, ki ni majhna. Nehote pa se postavlja vprašanje, ali vse te glasbene skupine izpolnjujejo zastavljene načrte, ali delajo kvalitetno, ali s svojo dejavnostjo opravičujejo zahteve po finančnih sredstvih. Ne imejmo pred očmi stereotipne ugotovitve, da se brez sredstev ne more delati — po ljudskem reku »za malo denarja malo muzike«. Denar ni vse.

V Celju imamo en sam ansambl (mladinski zbor), oziroma MPP so iz teh ugotovitev izvzeti), ki se lahko pohvali s kolikor toliko visoko kvaliteto — že blizu profesionalnosti. Komorni moški zbor v polni meri izpolnjuje svoje poslanstvo, s svojo dejavnostjo pa prav gotovo tudi opravičuje sredstva, ki jih dobi največkrat sicer z iznajdljivostjo svojih članov. In če temu zboru postavimo ob bok še vrsto podobnih ansamblov — podobnih po sestavi — se nam vsiljuje vprašanje, če je njih tolikšno število potrebno. Primer: na območju mesta Celja (ne občine!) deluje trenutno poleg omenjenega ansambla še osem moških vokalnih ansamblov. Ni kaj — številka je spodbudna in gotovo ne tako pogosta drugod na tako majhnem prostoru. Na žalost pa s kvaliteten delom teh ansamblov ne moremo biti tako zadovoljni, kot s številom. Dogaža se, da tako »vsi-dikalni« kot »društveni« ansambli kvalitetno ne napredujejo. Prvi zaradi skromne izbire pevcev, drugi pa zaradi materialnih težav ali pa zaradi zaprtosti v svoje že tradicionalno, da ne rečemo celovsko okolje. In tako se pojavlja vprašanje, ali ne-kvalitetno delo opravičuje tudi sicer skromna sredstva. Sicer pa ni tako le pri zborih. Na tem območju delujejo tudi tri pihalne godbe. Toda bodimo odkriti — vse tri niso za eno dobro. Trenutni »bleski« tega ali onega zbor ali ansambla so največkrat rezultat skrajne angažiranosti vseh »rezervniš-sil in »izposojenih moči«. Sodelovanje na vajah ali manj pomembnih prireditvah pa nudi precej bledo (pravo!) sliko delovanja naših ansamblov.

Kaj storiti? Predvsem ugotoviti, kaj v Celju želimo. Ali je pevec in godbenik dovolj, da vadijo zgolj za nastope na dveh ali treh sindikalnih proslavah in nekaj pogrebih? Ali si morda želijo doseči še kaj več? Človek danes vedno bolj potrebuje aktivno kulturno udeleževanje. Kdor se temu posveti s srcem, ima gotovo tudi ZELJE IN AMBICIJE. Le-te pa se lahko uresničijo le v združenih močih. Zato je gotovo, da prevelika »razparceliranost« ne vodi k napredovanju celjske amaterske glasbene kulture. Ne bi bilo napak, če bi se na tem področju začeli dogovarjati o »integracijskih gibanjih«, za katera vemo, da so doslej še vedno dala pozitivne rezultate.

E. G.

Uspeh v Portorožu

Kot 39. nastop v tem letu se je zapisal v kroniko celjskega Komornega moškega zbora koncert, ki ga je imel preteklo soboto (15. t. m.) v avditoriju v Portorožu. Koncert je po svojem zimskem programu kulturnih prireditev organiziral Zavod za turizem Portorož.

Zbor je torej nastopil v izredno akustični in arhitektonsko izjemno lepi dvorani, ki se lahko mirno primerja s koncertnimi dvoranami, v katerih je zbor nastopal v mozemstvu (Stuttgart, Bonn, Göttingen). Koncert je poslušalo preko 200 poslušalcev, kar je za ta izvensezonski intermezzo v Portorožu kar lep obisk. Za koncert je prireditelj izdal poseben propekt z uvodnikom izpod peresa muzikologa dr. Primoža Kureta. Pisec v njem ugotavlja kvaliteten vrh našega zbora pred njegovo 25-letnico ter predstavlja njegov spored kot obširen in raznolik, saj je segal od renesanse do naših dni, od priredb ljudskih pesmi narodov do umetnih in ponarodnih pesmi.

Za oceno absolviranega koncerta morda ni odveč omeniti pozdrav, ki ga je po koncertu izrekel pevcem in dirigentu prof. Egonu Kuneju brat pok. skladatelja Antona Lajovca, dr. Ladislav Lajovic, ki — svoj čas tudi poseben dopisnik »Dela« s salzburskih slavnostnih »ger« — živi že dolga leta v Portorožu rekoč, da tako kvaliteten petja še iz grl slovenskega moškega zbora ni slišal ...

GG

Koncert simfonikov

V okviru abonmajskega koncertov je na tretji po vrstnem redu koncert simfoniknega orkestra RTV Ljubljana dne 12. decembra v Narodnem domu dirigiral je Samo Hubad, solistka je bila mezosoprana nistka Božena Glavac. Program je obsegal A. Srebotnjakovo »Glasbo za godale«, G. Mahlerjeve »Zlastinke za umrlo dečo in A. Dvorjakovo »Simfonio v G-dur«, takozvano angleško.

Srebotnjakova skladba je njegovo mlajše delo, ki že kaže bodočega mojstra. Polna je invencije in ristične razgibanosti. Z dobrim poznavanjem orkestralnega zvoka je skladatelj ustvaril solidno slovensko simfonično deo. Orkester je zlasti dobro izvedel 3. stavek, Al-legro sostenuto, sveže in barvito, spominjajoče nekoli na Prokofjeva po »preprostosti«, originalnem konceptu.

Mahlerjevih »Zlastinkah« smo pogrešali globoko občuteno tragiko, ki si jo je zamislil avtor. Orkester je bil premočan, obpa preproba, tako da solistka ni mogla priti do prave veljave. Zele lepo so zaspevali deli.

Vorjakova simfonija, ki jo je skladatelj napisal ob imenovanju za častnega doktorja oxfordске univerze, je tipično slovensko delo, polno ljudskih motivov, ki se veličastno nanašajo do dramatičnih viškov. Orkester je izvajal simfonijo razmeroma dobro, pač pa je dvorana Narodnega doma za močne orkestralne akorde premajhna. Za take prireditve bi Celje rutno rabilo večjo dvorano.

Večja dne je igra, simfonični orkester RTV nekoliko skrajšan sporel na celjsko srednješolsko mladino, ki je do kraja napolnila dvorano.

EGON KUNEJ

Upokojenci

10 let zbora

Letos praznujejo celjski pevci — upokojenci 10-letnico aktivne delovanja v zboru, ki deluje pri občinskem odboru Društva upokojencev. V čast tega jubileja so pretekli teden pripravili koncerti moškega in mešanega lastnega zbora, sodelovali pa je tudi mlad zbor iz Strmca pri Vojsku.

Pred 10. leti je začel zbirati navdušene pevce Leon Radčenko, blagajnik Društva upokojencev. Uspeh je bil nadvse razveseljujoč, saj se jih je v kratkem času zbralo preko dvajset. Zbor je prevzel Rafko Gorenšek, ki ga vodi že vse od ustanovitve. Nekaj časa je deloval kot moški zbor, zdaj pa vključuje tudi »mlada dekleta«, kot so jih imenovali na prireditvi. Prvi predsednik zbora je bil Herman Dvorjak, nasledil ga je Tone Gabrijl, za njim Martin Godler, sedanji predsednik je Jože Bauer — znan družbeno politični delavec že pred II. svetovno vojno. Kljub starosti je bil in zdrav, tako da se lahko z vsem srcem predaja petju in svojemu zboru.

Moški pevski zbor šteje 29 članov, katerih povprečna starost je

Pri kraju arheološki izkop

Pretekli mesec so na celjskem starem gradu končali z arheološkim izkopom notranjega grajskega dvorišča. Dela, ki jih je organiziral zavod za spomeniško varstvo v Celju, je vodila univ. doc. dr. Tatjana Bergant, potekala pa so skoraj dva meseca. Vreme je izkop močno oviralo, saj so bile temperature pogosto ne-pričakovano nizke, pa tudi dež je rad ponagajal. Izkop je omogočil globlji vpogled v nekdanjo podobo gradu, dopolnil pa je tudi našo vednost o njegovem razvoju. Na dvorišču so odkrili ogromno srednjeveško cisterno, ki je merila 5 m v premeru in je bila znotraj obložena z ilovico, pa tudi ostanke stavb, ki jih danes ni več. Dvorišče bo zdaj nekaj časa ostalo odprto in ga bodo le provizorično pokrili. Odprte vodovodne cevi so že izolirali, da pozimi zaradi mraza ne bi popokale. Raziskovalna dela se bodo prihodnje leto nadaljevala.

Podsreški grad obnavljajo

Letos jeseni je zavod za spomeniško varstvo v Celju pričel tudi z obnovo strehe nad gradom Podsreška na Kozjanskem. Grad sodi med naše najstarejše srednjeveške profane objekte, saj je v svojem jedru nastal že v 12. stoletju. Kot toliko naših gradov je tudi podsreški grad zadnja leta močno propadel. Iz njega so se izselili že skoraj vsi njegovi nekdanji prebivalci, saj med deloma porušeni strehi in zidovi že niso bili več življenjsko varni. Skoda le, da so se za letošnjo predvidena dela pričela tako pozno. To pa zato, ker so bila pozno zagotovljena sredstva kulturne skupnosti Slovenije, ki bo to akcijo v pretekli meri financirala. Zaradi nepredvidene slabega vremena so uspešno začela pripravljalna dela začasno ustavili, vendar upajo, da bodo z njimi kmalu lahko nadaljevali.

66 let. Pohvalijo se lahko tudi z izredno prizadevnostjo in marljivostjo, saj ni niti en nastop ali vaja odpadla zaradi slabe discipline. Če je kdo manjkal, je zaradi boleznili!

Med drugimi nastopi se najraje spominjajo koncertov v Rimskih toplicah, v Zagorju ob Savi, Laškem, Št. Vidu pri Grobelnem. Tudi vsakoletni koncert v Narodnem domu jim pomeni praznik. Sodelovali so na vseh medobčin-skih pevskih srečanjih, na mnogih komemoracijah in proslavah, v domovih varovancev. Prav tem so posvetili največjo pozornost in sklenili, da bodo te domove obiskovali, pa čeprav na lastne njih, domoljubnih in narodnih pe-s troške. Poleg partizanskih, umet-nih, obvladajo tudi precejšnje šte-vilo žalostnih, s katerimi nastopajo na pogrebih — zlasti lastnih prijateljev.

Pester spored pesmi je povezo-vala Vilma Križnič, tako da kljub čas nikomur. Odhajali so zado-ljčnemu programu ni bilo dolg voljni in srečni. Ob koncu pa mo-ramo zapisati še to, da bi si tolik-šen obisk na koncertu želel vsak ansambl.

Zelimo jim, da bi ostali čili in nudi uteho, s petjem ne bodo ta-zdravi še dolga leta! Petje jim ko hitro ostareli. Ob tem sploh ni važno, ali je zadet sleherni ton, ali je vsaka »frazza« izdelana do konca, ali je izgovorjava jasna in točna. Važno je, da s prepeva-njem bogatijo življenje — sebi in drugim!

STEFAN ZVIZEJ

Lemberg

Dela končana

Pred nekaj dnevi je ekipa tesarjev, ki jo po nalogu za-voda za spomeniško varstvo v Celju obnavljala kapo nad osrednjim okroglim grajskim stolpom na gradu Lemberg, končala s svojim delom. Grad Lemberg, ki sodi med naše najlepše grajske zasnove, je že dolga leta vedno bolj propadal. Nihče ni skrbel za njegovo vzdrževanje in tako ni čudno, da so pričele ne le puš-čati strehe, pač pa so se začeli sesipati že tudi stropi. Tam, kjer so bili v njegovih prostorih nastanjeni prebivalci, je za silo še šlo, saj so bi-li ljudje sami prisiljeni po-skrbeti za streho, če niso ho-teli, da jim prične zamakati stanovanja. Kjer pa so bili prostori neobljudeni, je čas opravil svoje. Najhujše stanje je bilo prav nad mogočnim grajskim stolpom. Tu je bila streha popolnoma dotrajana. Špirovci so bili nagniti, late preperle, o opeki na vrhu pa je bilo komaj še mogoče govoriti. Takšno je stanje tudi nad nekdanjo sodno dvorano, nad arkadnim hodnikom, po-nekod drugje pa ni dosti boljše.

Letošnja obnovitvena dela na gradu Lemberg pomenijo prvo fazo široko zasnovanih obnovitvenih del, ki naj grajsko stavbo zavarujejo pred uničenjem. Kot so nam pove-dali spomeniškovarstveni delavci, ki so imeli na skrbi ob-novitvena dela, pa tokrat ne gre samo za posege, ki bi bi-li sami sebi namen. Pokrajins-ki arhiv iz Celja, ki se danes stiska v mnogo pretesnih pro-storih Prothasijevega dvorca, je namreč sprožil pobudo, naj bi v gradu Lemberg uredili razbremenilne arhivske pro-store. Tako bi lemlerski grad znova dobil ustrezno funkcijo, ki bi še bolj opravičila sredstva, katera za njegovo obnovo vlaga družbena skupnost, hkrati pa bi bila vsaj deloma rešena tudi huda arhivska prostorska stiska. Pri-stojni spomeniški delavci upajo, da bo celjska kulturna skupnost tako kot že doslej tudi v bodoče z razumeva-njem podprla prizadevanja za obnovo gradu, hkrati pa bodo prispevali na pomoč tudi drugi pristojni organi in faktorji.

Iz dnevnika SLG (11)

Za novo leto

Celjsko gledališče je za letošnje novoletno razpolo-ženje pripravilo predstavo tako za mlade kakor za sta-re obiskovalce. Mlašim (pa tudi starejšim, ki se radi poveselijo z otroki) je namenjena Kislingerjeva Igra o zmagu, ki bo oz. že je na sporedu domača vsak dan. 28. decembra zvečer pa bo premiera teško pričakovane komedije Ervina Frliza Kralj Malhus, ki bi morala bi-ti že v prvi polovici decembra, pa je vse načrte prekri-žala nenadna redukcija toka. Gledališče razmišlja, da bi po sobotnem abonmaju, ki bo imel Kralja Malhusa še v tem letu, komedijo vendarle uprizorili še izven abonmaja in sicer na sam Silvestrov večer. Nemara pa bi se le našlo zadostno število obiskovalcev, ki bi želeli pol večera na starega leta dan praznovati v gle-dališču. Ker pa nimamo nobenih izkušenj, ali bi se gledališkemu vabilu odzvalo res zadostno število raz-vedrila željnih obiskovalcev, ošaja ta dilema še nekaj dni — vsem odprta. Kralj Malhus je zares imenitna komedija o zlagani morali, čednostih, dostojanstvu in kreposti, ki po Cankarjevem mnenju (avtor si je za izhodišče svojega dela sposodil zgodbo pri Cankarju) niso nič drugega kot v pisana oblačila našejmljena se-bičnost in grabežljivost. Mimogrede: igralce v tej ko-mediji je deloma obdelala celjska tovarna TOPER. Re-žiser je Franci Križar, sceno je zasnoval inž. Viktor Molka, kostume Vida Zupan-Bekčičeva. Se to: v in-termezih med posameznimi slikami bo modna revija. Igralci: Pavle Jeršin, Marija Goršičeva, Anica Kumro-va, Jana Smidova, Ljerka Belakova, Borut Alujevič, Janez Bermež, Branko Grubar, Bogomir Veras, da jih naštejemo le nekaj.

Najbrž ni odveč zapisati, da tolikšna investicija, kot jo predstavlja temeljita re-stavracija in adaptacija lem-berškega gradu, daleč prese-ga zmogljivosti celjske kulturne skupnosti, razen tega pa gre tu za reševanje vprašanja, ki prizadeva vse občine, na območju katerih delu-je celjski pokrajinski arhiv. Program spomeniške službe predvideva, da bi v prihod-njem letu uredili še strop nad tako imenovano sodno dvora-no. Ta dvorana je najlepša v vsem gradu, čeprav je na ža-lost čudoviti renesančni strop nad njo zaradi nenehnega za-makanja praktično že po-vsem propadel. Z obnovo strehe nad dvorano pa bo za-ustavljeno vsaj nadaljnje pro-padanje tega objekta in bo mogoče razmišljati tudi o ustreznih restavratskih po-segih. Hkrati pa bi želeli, da bi spomeniška služba že v prihodnjem letu pripravila okvirni idejni program bodo-če obnove in namembnosti gradu, saj bo le na podlagi takšnega programa mogoče sprejeti sklepe in obveznosti, kako ta dragocen spomenik ohraniti za našo družbeno skupnost in mu vliti novo ži-vljenje.

Arkadni hodnik — detajl

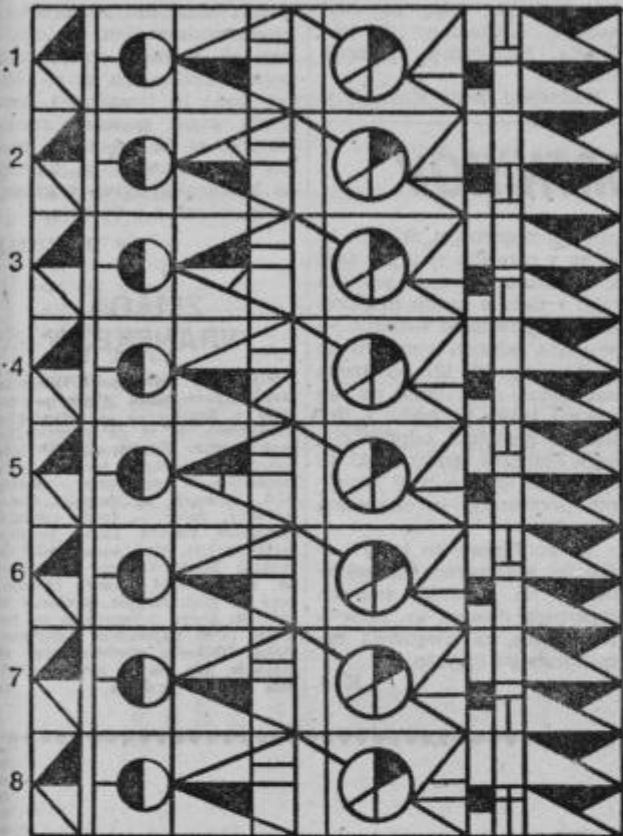
NAGRADNA SLIKOVNA UGANKA

Pri današnji uganki poiščite izmed osmih trakov dva, ki sta popolnoma enaka. Za rešitev zadostuje, da obkrožite dve pravilni številki.

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:
1. nagrada: 100 dinarjev
2.—6. nagrada: 50 dinarjev

Rešitev pošljite na naslov: NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5, 63000 Celje.

Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA SLIKOVNA UGANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 27. decembra.

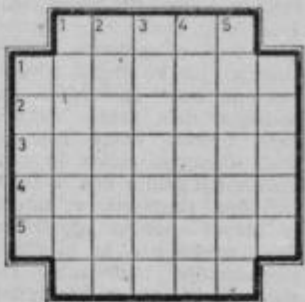
ZA BISTRE OČI

Sličici se razlikujeta v 20 podrobnostih. Poskusite najti vse!

MAGIČNI LIK

Vodoravno in navpično: 1. ml neralna voda, 2. slovenski družbeno-politični delavec (Mih), 3. skopuh, tudi vrsta gumba, 4. ženska oseba iz Vandotovega »Kekca«, 5. kopalnice pri Kopru.

MALA KRIŽANKA

Vodoravno: 1. slovenski pripovednik, ki je dije časa živel v Ameriki (Etbin), 8. šolski pripomoček za risanje črt, 9. ugankar, 10. sestavni del škotskih prímikov, 11. stara mama, 12. tropska papiga pisanih barv, tudi napačilo, 13. pevski zbor.

Navpično: 1. smetana, 2. ranocelnik, 3. ime pevca Serfezija, 4. kratica za Slovensko narodno gledališče, 5. reka v vzhodni Srbiji, 6. naslov ameriškega spektakla z Johnom Waynom v glavni vlogi, 7. od države postavljen pravnik.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno uganko, objavljeno v Novem tedniku 6. decembra, je žreb razdelil nagrade takole:

- 1. nagrada: 100 din — CVETKO GOLEZ, 63232 Ponikva, Hotunje 25
- 2. nagrada: 50 din: — IVAN OJSTERSEK, Dobrna 31 a, 63204 Dobrna
- 3. nagrada: 50 din: — RAPKO JOSI, Popovičeva 77, 63000 Celje
- 4. nagrada: 50 din — ANI CA BOZICNIK, Imenska gorca 7, 63254 Podčetrtek
- 5. nagrada: 50 din — IRENA BRINOVSEK, Bočna 47, 63341 Smartno ob Dreti
- 6. nagrada: 50 din — ZVONKA KOROSCEK, Babna brda 6, 63264 Vinski vrh.

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Če stitamo!

REŠITEV NAGRADNE UGANKE

ZASTAVA nudi do 28. 2. 1974 pri plačilu nad 50 % z devizami, 10 %

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem slovenija

Ostal bom tu. Strah pred tem, kar bo prišlo, je močnejši. Nihče me ne bo premaknil od tod, ne Janči ne Rahela, čeprav nimam ničesar več, česar bi se veselil.

»Ne morem Janči,« sem mu rekel. »Ne morem.« Janči je vedel, da sem se odločil. Molčal je. Gledal je v umazano tla, potem mi je dal roko.

Ostal sem v naši hiši s svojimi mislimi, ki so bile tembolj mračne čimbolj se je bližal večer. V nočeh stojim sam pred seboj tak, kakršen sem v resnici. To resnico ublaži ali jo varljivo spremeni zjutraj sonce in bližina ljudi. V nočeh stojim sam pred seboj gol. Moji grehi so žgoči in neodpuščljivi. Noči bi bilo treba spremeniti v dneve in človek bi lepše živel. Tako pa ostajata dobro in zlo, dva svetova, ki jih s krutostjo loči noč. Včasih se mi zdi, da je

bil boj med dobrim in zlim v meni že davno končan, in sicer takrat, ko sem prišel na prvo razpotje. Vedno sem bil prepričan, da je bila mati v zmoti. V nočeh postane ona moj sodnik, ki mu vse verjamem in sem prepričan o pravilnosti njene obsodbe, katero blaži dan samo zato, da jo noč napravi še ostrejšo. Prepričan sem bil nekoč, da mora življenje iti po poti, po kateri hočem jaz.

Zdaj vidim malo dobrega pred seboj. Cesarjoli se dotaknem v svoji preteklosti, me zaboli. Čeprav hočem najti opravičila za svoje ravnanje, je to le pena.

Cez dva ali tri dni po Krampačevem obisku sem bil nekako sproščen. Obisk je prinesel v hišo vznemirjenje. Saj je vsakdanjost vrezala globoke kolesnice v moje življenje.

Danes morava ven, Kastor. Greva kamorkoli po Bistrici. Morava ven. Sla bova k Vučkovi, k sorodnikom. Nekoč so Vučkovi radi hodili k nam in midva z materjo k njim. Zakaj ne bi Vučkove obiskala, Kastor?

Oblekel sem zimski plašč, ki je bil že na nekaj mestih razcefran. Obul sem si edine čevlje, ki so mi ostali. Dal sem si na glavo klobuk, ki ga je dež že tolikokrat prepral. Vino mi je danes izredno prišlo. Vihlo mi je pogum, da sem se podal na pot.

In res je bila pot po Bistrici za naju naporna. Kastor je to takoj občutil. Postal je nemiren, brž ko sva napravila nekaj korakov po ulici Tekel je naprej ali pa zaostajal. Dan je bil oblačen, vlažen in na ulicah ni bilo nikogar. Ze sem mislil, da bova imela srečo.

Na križpotju pri Sarjaševem križu pa naju je srečal fant, star kakih dvajset let. Takih sva se s Kastorjem najbolj bala. Tako sem vedel, da ne bo nič dobrega. Kastor ni mogel trpeti fantov. V vsakem je videl sovražnika, ker so mu vsi prizadeali zlo. Tudi zdaj se je pognal proti njemu, posebno ker je čutil svojo bližino.

Fant je skočil čez plot. Toda čez nekaj trenutkov je priletel iz ograda proti Kastorju bat. Za las je manjkalo, da ni zadela Kastorja v hrbet.

Pograbila me je jeza, ko je začel obdelovati Kastorja. Posebno danes se mi je zdelo, da se naju ne sme nihče dotakniti. Danes imava pravico hoditi po bistriških ulicah.

Kastor se je umaknil za mene. Jaz sem se pognal za fantom, ki je stekel globlje v ogrado. Kastor je tekel pred menoj.

Kakor vedno, so fantini tudi sedaj pritekli skupaj, ko so zaslišali Kastorja. Začela se je trdovratna borba. Oba s Kastorjem sva jim bila za tarčo. Že sva se morala umak-

niti proti razporju. Zdelo se mi je, da jo bo treba ubrati proti domu, ko se je na ulicah pojavil moški, ki ga nisem poznal. Zgrozil se je nad fanti in jih oštel. Oštel je tudi njihove matere in očete.

Pri Vučkovi sem se sprostil. Zgajal sem nad drhaljo, ki mi nikoli ne da miru. Rad bi še pokazal, kako me je Kastor branil.

Pripognil sem se. In kakor da bi me pes razumel, je skočil na moj hrbet in pokazal velike zobe proti Vučkovi, ki so sedeli ali stali ob posteljah. Gledali so me sredi sobe kakor komedijanta.

Ne utegnem pravzaprav razmišljati o tem. In ne samo, da ne utegnem. Ne maram. Kaj so mi mar Vučkovi, Bistrica, kaj sta mi mar Krampačeva, kaj mi je mar končno Rahela, kaj mi je mar moje življenje? Kaj mi je vse to mar. V tem trenutku sem se odločil za konec.

Vrat v veži ne bom zaklepal. Ne bom zaklepal vrat v pivnico, ne v sobo in ne v kuhinjo in ne na podstrešje, kjer bom našel za zmeraj mir. Vsakokrat, ko sem bil na podstrešju, se mi je zdelo, da je Bistrica pod menoj. Tu me ni mogel nihče vznemirjati. Tudi vrat za seboj na podstrešju ne bom zaklenil.

Mogoče ne bo nikogar k nam ne danes, ne jutri, ne pojutrišnjem, da bi me kmalu našel. Kastor si bo šel iskat hrano nazaj k Horvatovim, ker ne bo več pri nas nikogar, ki bi mu dal jesti. Sploh bo življenje na Bistrici teko, kakor je teko do sedaj. In prav je, da ga jaz ne bom nikoli več vznemirjal.

Mislim, da je Bog neskončno usmiljen. Zapovedi, ki jih je postavil ljudem, on ne jemlje tako strogo, kakor jih jemljejo tisti, ki hočejo drug drugega uničiti. Njegove zapovedi bi naj vsak izpolnjeval dobrohotno, kolikor bi mogel.

Tako jaz mislim. Drugi naj mislijo, kakor hočejo. Midva z materjo sva bila nesrečna. Bila sva drug na drugega preveč navezana. Hotela sva, kar je bilo nemogoče. To naju je uničilo. Njo in mene.

Ti zapiski, ki jih boste našli na mizi, ko ne bom več občutljiv ne za dobro in ne za slabo, naj ne bodo obtožba moje matere. Nikakor ne. Naj bodo podoba o mojem življenju in o ljudeh, kakršno sem gledal jaz. Nič drugega.

KONEC

popusta za vozila ZASTAVA 101, 1300, 1300 Lux, 1500 F in 125 PZ

ŠSD v RSC Velenje: VELIKA AKTIVNOST

Na občnem zboru ŠSD na rudarskem šolskem centru v Velenju, ki so mu prisostvovali delegati iz vseh šol, združenih v tem centru, mentorji, člani profsorskega zbora, predsednik TTKS Velenje tov. Amon in predstavnik RC ŠSD, so odgovorni funkcionarji razgrnili bogata poročila o opravljenem delu v l. 1972/73. ŠSD na RSC v Velenju je v zadnjem šolskem obdobju po svoji organiziranosti in delu bilo drugo v Sloveniji med srednjimi šolami. To je bil vsekakor izreden uspeh, ki zavezuje tudi novo vodstvo, da ob vse boljših pogojih razvija še bogatejša oblika dela.

V tem društvu so v številnih sekcijah in krožkih, ki so redno delovali skozi vse leto po ustaljenem urniku in pod strokovnim vodstvom, zajeli v aktivno vadbo izredno število učencev, okrog 500, od katerih so bili najbolj aktivni planinci, strelci, nogometaši, odbojkarji, rokometarji, košarkarji, igralci namiznega tenisa, dvigovalci uteži, judoisti, karateisti, smučarji, atleti, gimnastičarji in plavalci. Razvejanost panog nudi slehernemu učencu tega ŠSD možnosti, da se po svojem nagnjenju in sposobnostih odloči za ta ali drugi šport. Na številnih nastopih in tekmovanjih doma, občinskih, področnih in republiških prireditvah, so učenci izpricali tudi kvalitetno raven in se

tvorno vključevali tudi v obstoječa krajevna športna društva in klube. Ob vsem tem delu so na skupščini razpravljali tudi o sedanjih slabostih, ki jih bo treba odpraviti, da bo v prihodnje to področje dela zajelo slehernega učenca vsake šole v RSC. Osnovna celica bi najzato v prihodnje bila v ŠSD razredna skupnost, v kateri je razviti vsebino športnega dela, preko nje je razvijati medrazredni tekmovalni sistem, ki bi imel višje oblike v tekmovanjih posameznih šol v sklopu centra. Ob takem sistemu dela bo možno zagotoviti še večjo množičnost in skrb za udejstvovanje vse tiste mladine, ki je manj športno izobražena. Ob tem je treba omeniti, da RSC že sedaj omogoča dodatno vadbo in učenje plavanja vsem tistim učencem, ki ne obvladajo te življenjske potrebne veščine. V prihodnje bodo vsa prizadevanja usmerjena tudi v učenje smučanja, še večji razvoj planinstva in strelstva, ob vsem tem pa bodo posvečali še vnaprej vso skrb za razvoj športnih iger in borilnih športov.

Na skupščini so sprejeli nov statut ŠSD, proglasili najboljšega športnika Benčiča, s spominskim darilom nagradili predsednika ŠSD Tirskega in izvolili novo vodstvo društva, ki mu bo predsedoval Es Zvonko, učenec III. letnika elektro stroke.

K. JUG

ROKOMET

TEKMA LETA

V nedeljo popoldne bo tekma leta v Ljubljani in to za celjske rokometarje, ki se bodo v polfinalni tekmi pomerili z lankolehtnim državnim pravnikom in vedno eno najboljših naših rokometnih ekip Borcem iz Banje Luke. Ker v Celju ni dvorane, bodo to pomembno srečanje odigrali v Ljubljani ob 16. uri. Ekipa se kljub določenim težavam in neprijetnostim vestno pripravlja na pomembno srečanje in pričakuje ter želi uspeh. V Ljubljano bo odpeljal tudi poseben vlak, vse informacije o njem in tekmi pa lahko dobite v Turističnem biroju na celjski železniški postaji.

Kdo bo močnejši? Ali državni reprezentanti Arslanagić, Selec, Karalić in Popović s kolegi ali Celjani Koren, brata Bojevića, Marguč, Levstik in ostali? Upajmo, da naši. Že sama uvrstitev v polfinale množičnejšega tekmovanja predstavlja izjemen uspeh, uvrstitev v finale in zmaga nad Borcem pa bi bilo še mnogo več. Torej v nedeljo v Ljubljano na tekmo leta! TV

Atletika

SVET IN KOVAČIČ

V odlični organizaciji AD Kladivar je bil v nedeljo popoldne na livadi za IV. osnovno šolo ob Dečkovi cesti prvi zimski kros najboljših jugoslovanskih tekmovalcev. Nastopilo je kar 76 tekmovalcev iz 17 klubov. Med njimi tudi gostje tekmovalci StLV iz Gradca. Ti so se pomerili v medklubskem dvojboju s Celjani. Zmagali so domačini z 62:35.

V treh disciplinah so celjski tekmovalci dosegli lep uspeh. Pri članih je na 8000

metrov dolgi progi premočno zmagal Peter Svet. Vse nasprotnike je pretekel za dobrih 50 metrov. Tudi ostali Celjani v tej konkurenci so bili izredno dobri. Ribič sedmi, Skof osmi, Podpečan deseti, Milavac trinajsti in Kralj šestnajsti.

Pri članicah je Danica Urankar izgubila prvo mesto šele v finišu teka na 1500 metrov, Kuzmanova je bila deseta, Blatnikova pa enajsta.

Nadarjeni Dani Kovačič je

v mladinski konkurenci povedel že v prvem krogu. Dobil je takšno prednost, da je v zaključnem teku pretekel v cilj s prednostjo 60 metrov. Velenjčan Hojan je v finišu pretekel peterico, med katero je bil tudi celjski tekmovalac Krofi, ki je šesti, Goršnjak pa štirinajsti.

Tekmovanje je uspelo. Vsi celjski kandidati za državno reprezentanco Svet, Urankar, jeva in Kovačič so potrdili svojo kandidaturo in v kolikor bodo 13. januarja v Beogradu imeli podobne rezultate, so si že zagotovili mesto med izbranci za nastop na balkanskih igrah v krosu, ki bo v marcu v Velenju.

J. KUZMA

AKTIV ŠPORTNIKOV

Pred dnevi so zborovali športniki-komunisti, ki delujejo v celjski nogometni zvezi. Na konferenci je bilo 25 članov. Podrobno so analizirali stanje nogometa na svojem področju in v osnovnih organizacijah ter se pogovorili o bodočih oblikah dela. Bogata razprava je bila zlasti ob problemih nogometa v občini Celje, osvetljena zlasti iz vidika — kaj storiti v prihodnje, da bi ta športna zvrst ostala na zdravih temeljih, organizacijsko in strokovno močna ter da bi se tem smotrom morale podrediti vse osnovne organizacije. Nov koncept tesnejšega sodelovanja med društvi so pod-

prli vsi nogometni delavci, ki so se v osnovah strinjali tudi z nakazano razvojno politiko tako v delu v samih društvih in o tekmovalnem sistemu. Se je vrsta odprtih vprašanj in problemov, ki jih bo treba usklajevati. To delo pa bo mnogo lažje, če bodo v prihodnje resnično odpravljene ozke klubaške tendence, ki so doslej le slabile moč osnovnih organizacij in nogometa na sploh.

Na konferenci so izvolili 5-članski sekretariat. Za sekretarja so izvolili znanega športnega delavca dr. Alfonza Debenjaka, za njegovega namestnika pa Ropušo.

K. J.

ZMAGA VRANSKEGA

V odlični organizaciji Občinske strelske zveze Zalec je bilo na strelišču v Braslovčah tekmovanje s karabinom, ki se ga je udeležilo šest ekip. Tekmovanje je bilo zadnje v letošnjem letu in to v počastitev 22. decembra — Dneva JLA. Nastopili so Vransko (zmagovalci), Zalec — Griže (drugi), Sempeter, Polzela, Liboje in Prebold (tretji). Med posamezniki je zmagal Maks Veniger (Vransko) 78, sledijo Viki Orešnik (Sempeter) 76, Rudi Krajnc (Prebold) 63 itd. Ob koncu tekmovanja so podelili vsem najboljšim diplomo, pokal Občinske strelske zveze za letošnje leto pa je prejela strelska ekipa Vranskega.

VELEBLAGOVNICA II. NADSTROPJE SPORTSWEAR SHOP

ZIMSKO ŠPORTNA OBLAČILA IN OPREMA

Simo Vazič:

PETER JE V FORMI

Na prvem preglednem kros tekmovanju v Celju je odlično tekkel tudi letošnji predstavnik Jugoslavije na svetstrovem teku v Sao Paulu, Peter Svet. Ze pred tekonom nam je trener tega tekmovalca Simo Vazič dejal:

»Peter je dobro pripravljen. Testirati ga sicer ne moremo, toda tudi današnji tek je nek pregled njegove forme. Sedaj bi se moral še samo aklimatizirati na vročino, ki bo v Braziliji velika. To je tudi največji problem vseh evropskih tekmovalcev. Upam, da se bo uvrstil med najboljše dvajseterico.«

Sledil je tek na 8000 metrov. Peter je v enakomernem teku, brez naprezanja, premagal vse svoje nasprotnike. Najboljšega jugoslovanskega tekmovalca Tomiča, kolega iz reprezentance v teku na 3000 metrov ovire, je »pretekel« kar za 62 sekund. Po prihodu na cilj je dejal: »Moje priprave za pot v Brazilijo so bile dobre. Škoda, da zaradi šole ne morem za nekoliko dni v toplejša kraja. Tako odpotujem 26. decembra preko Rima v Sao Paulo. Izvedel sem, da bo konkurenca izredno močna. Nastopajo vsi znanci iz polfinala APE v Celju, to so odlični Zahodni Nemci in Finci. V takšni konkurenci bi uvrstitev med

Peter Svet, srečno v Sao Paulu, na novoletnem teku! Foto: Drago Medved

njimi bila več kot uspeh. Bojim pa se tudi temperaturne razlike, ki bo za okoli 40 stopinj.«

Peter Svet je torej četrti celjski tekmovalac, ki se bo udeležil tega tradicionalnega tekmovanja, na katerem so Jugoslovani dosegali vedno lepe uspehe. Od Celjanov so bili pred njim na tem tekmovanju Simo Vazič, ki je bil deveti in petdeseti, Drago Zunter četrti in Franci Červan. Zvezni kapetan reprezentance Krešo Račić pa nam je dejal po končanem krosu v Celju, da je Svet vzel dobro formo, toda že uvrstitev med najboljše trideseto-

rico v močni konkurenci bo uspeh za njega in jugoslovansko atletiko.

V silvesterski noči bo tako mladi Peter Svet v teku, ki se začne letos in konča prihodnje leto, pokazal svojo kakovost in morda že takoj v prvem nastopu pokazal svojo vrednost, ki je zelo pomembna, kajti prihodnje leto je evropsko prvenstvo in poleg Nataše Urbanič in Mira Kocuvana bi bilo izredno lepo gledati na malih zaslonih na olimpijskem stadionu v Rimu tudi našega Petra Sveta.

J. KUZMA

SPORTNI UTRINKI

Odbojkarji Gaberja so zaključili prvi del prvenstva. V srečanju z Bledom so doma tokrat prikazali odlično igro, toda to ni bilo dovolj za popolni uspeh. Srečanje so izgubili z 2:3. V zaključnih, dramatičnih trenutkih so delali preveč napak pri servisu in ob mrežo. Celotno srečanje pa je trajalo kar dve uri. Prikazana odbojka je bila izredno dobra. Na lestvici so po prvem delu prvenstva deveti.

PORAZ V PODALJSKU

Košarkarji Kovinotehne so v Zagorju nesrečno izgubili z ekipo Rudarja v podaljsku s 76:70 (22:22, 32:28). Trboveljčani so že v peti minuti tekme vodili z 12:0 in Celjani so svoj prvi koš dosegli šele v tej minuti. Nato so domačini vodili še z 19:6 in 31:9 v 12. minuti tekme in vse je kazalo, da bodo domačini slavili, lahko in prepričljivo zmago. Takrat pa se je Celjanom odprlo in za štiri minute kasneje je bila razlika v korist domačinov samo dva koša. V teh trenutkih se je posebno odlikoval Zmago Sagadin, ki je nadeval koš iz vseh položajev. Levji delec pri Celjanih pa je opravil izvrstni Tomašič, ki je odlično pokrival najboljšega igralca Rudarja Peterko, tako da je leta dosegel v tem delu igre vsega 4 koše. Tudi v drugem delu se je Rudar bolj zanašal in vse do 32. minute vodil s 5-7 koši razlike. V teh momentih se je pri domačinih posebej odlikoval Stane Sušnik, ki je dosegel 12 zaporednih košev z meti od dalj. Tomašič, ki je tudi v tem delu igre uspešno kril Peterko, saj je ta v tem delu ni dal niti enega koša, je sedaj prvenec Sušnika in s tem je bil napad Rudarja paraliziran. S prihodom Leskovarja na igrišče, se je Celjanom enkrat odprlo in v petih minutah so z zaporednimi koši Leskovarja Z. in M. Sagadin povedli s petim košem razlike. Do konca tekme je ostalo še samo 2 minuti in 40 sekund in vsi so pričakovali sigurno zmago Celjanov. Toda v teh odličnih momentih so Celjani zagrali nepotrebno in domačini so imeli rezultat na 1 točko. Slabo minuto pred koncem pa se je lakazal sodnik Campil, in Lendave, ki je očiten prekršek nad M. Sagadinom ocenil kot njegovo napako v napadu, v tem se je nad sodnikom razburil tudi Zmago Sagadin in ta ga je brez vsake potrebe akcijal, kajti podobne in še hujše izpade domačinov sploh ni kaznoval.

SMUČANJE

TEČAJ ZA VADITELJE

Prizadavni področni zbor vaditeljev, učiteljev in trenerjev smučanja v Celju se iz leta v leto bolj uveljavlja pri skrbi za nov strokovni smučarski kader. V ta namen bo tudi v letošnjem zimskem obdobju — v času od 11. — vključno 20. januarja 1974 — organiziral tečaj za vaditelje smučanja, ki bo na ROGLI.

Kandidati morajo biti starejši od 18 let, dobro morajo obvladati smučanje, izpolniti prijavnico do 25. t.m. in jo dostaviti na ObčZTK Celje. S prijavnico morajo nakazati tudi 400.- prijavnine. V prijaznem planinskem domu na Rogli znaša dnevni pension 80.- N din. Dostop na Roglo je iz Zreč po avtomobilski cesti. Na Rogli so teptana, smučišča, opremljena z novo 600 m dolgo smučarsko vlečnico.

Organizator je prepričan, da se bo za tečaj prijavilo veliko število kandidatov, saj strokovnih kadrov za poučevanje smučanja močno primanjkuje tako za izvajanje smučarskih šol in tečajev na šolah, v društvih in delovnih organizacijah.

K. JUG

HOKEJ N. L.

PRIČAKOVAN PORAZ

Hokejska sezona je v največjem zamahu. Celjski hokejisti so ponovno pokazali svojo vrednost. Toda samo v tretji tretjini v srečanju proti Partizanu, Srečanje, v katerem so igrali Partizana nastopili v popolni postavi in začeli odlično, je bilo odločeno že v drugi tretjini. Po vodstvu 3:0 v prvem delu so v drugi tretjini domačini povedli s 6:1. Tedaj so prevzeli pobudo Celjani. Čelo tretjine so imeli premoč in igro v svojih rokah, toda več kot en zadetek niso dosegli. Izgubili so z 2:8 (0:3, 1:3, 1:2). Najboljši igralci srečanja so bili Smer, Dani in Bojan Kerkoš, zadelca pa sta dosegla Smer in Bojan Kerkoš. V soboto igrajo Celjani doma proti Olimpiji. Obeta se ponovno lepa igra. Gostje, kjer igra več državnih reprezentantov, bo nudila v Mestnem parku lep hokej. Vprašanje pa je, koliko moči bodo imeli domačini na odpor. Srečanje bo ob 17. uri.

Igralci Gorenja so prvič igrali doma na naravnem ledu. Na kovačališču so si uredili ledeno ploskev in igrali proti vodilni ekipi druge zvezne lige Kranjske gori. Poraz je bil pričakovani, toda rezultat 1:19 je le previsok. Tako imajo igralci Gorenja možnost za obstoj v II. ligi, če bodo premagali ekipo INE iz Siske.

Mladi igralci Celja nadaljujejo z mladinskim prvenstvom države. V srečanju proti Medveščaku v Zagrebu so igrali v popolni postavi in kljub temu izgubili 4:10. Poročevalci poročajo, da so domačini odlični tekmo v drugi tretjini, ko sta morala zaradi ostre igre sedeti na klopi kar 40 minut Bojan Kerkoš in Nace Filipovič. V tej igri so Celjani prejeli sedem zadetkov. Drugo godo pa so Celjani bili enakovredni gostiteljem. Zadelke za Celje so dosegli Koa, Zorko, Filipovič in Bojan Kerkoš.

V vsak dom.
NOVI
TEDNIK

TUDI LETOS JELKE

Tržnica tudi v tem tednu ni kaj prida založena. Temu je kriv predvsem mraz, ker je zelenjavo težje nabirati. Le ob sobotah je na tržnici nekoliko živahnije.

Pa pogledamo sedanje cene! Solata je po 15 do 20 dinarjev, radič in špinaca po štirideset, peteršilj po 8, korenje po 6 dinarjev, zeljne glave po 2, prav toliko pa velja tudi krompir. Za kilogram kisle repe ali zelja bo treba odšteti 5 dinarjev.

Sadja na tržnici skorajda ni. Dobite lahko le bruske, ki so po 5 do 7 dinarjev, jabolka, ki veljajo med 3 in 5 dinarjev, in suhe slive, ki so po 12 dinarjev. Več sadja imajo v zelenjavnici poleg tržnice. Tam dobite še grozdje po 8, mandarine po 10, pomaranče po 6, banane po 6,80 in grapefruit po 6,10 dinarjev. Imajo pa tudi lepe suhe fige, ki veljajo 16 dinarjev.

Izvedeli smo, da bo tudi letos gozdno gospodarstvo organiziralo na tržnici prodajo novoletnih jelk. Cene teh bodo podobne kot lani. Jelke boste lahko kupili že proti koncu tedna. V soboto bodo na tržnici prodajali tudi žive kokoši, saj je piščancev vsaj zaenkrat zmanjkalo.

V nasprotju s tržnico je odlično založena ribarnica. Med drugim lahko v njej kupite filete po 22 dinarjev, sardele po 7,60, skuše po 8,70, osličje po 10,30, ciple po 26 in škorpine po 13 dinarjev.

BRANKO STAMEJCIC

ZA NOV IN MODERN VIDEZ

Ste že kdaj premišljevale, na koliko različnih načinov je mogoče preprosto obleko dopolniti in popestriti. Prav res si lahko pomagata s številnimi dodatki, med katerimi so še posebno moderna različna ogrinjala: pleti in pisani šal. Takšen plet je lahko volnen, kvačkan ali pleten, obvezno pa naj ima dolge in bogate rese. Če nimate časa za ročno delo, vam svetujem, da se odločite za svilen šal ali trikotno ogrinjalo, s katerim boste še bolj imenitne. Takšni šali so potiskani z geometrijskimi ali drugačnimi stiliziranimi vzorci in, so še kako moderni. In končno so tu tudi krznena ogrinjala, nerci in krzneni šali, ki jih moda postavlja na vidno mesto.

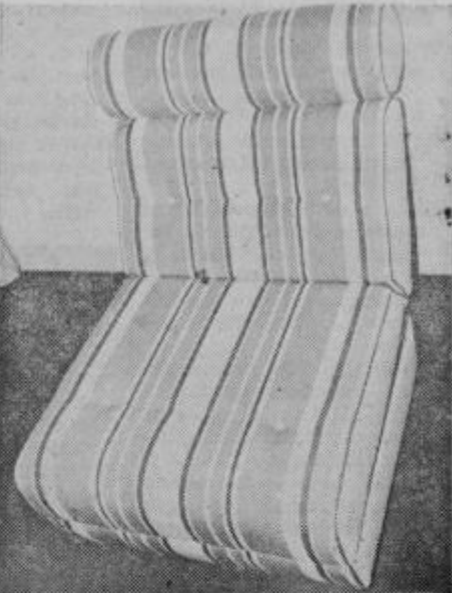
Praznični dnevi so pred vrati in če se boste odločile za novo obleko, bo treba pomisliti vsaj na dodatke, ki bodo popestrili staro.

STASA GORENSEK

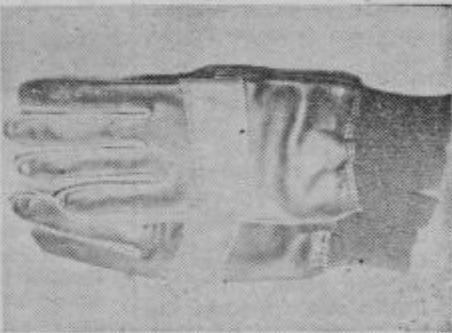

Priporočamo vam

IZBOR PO PRESOJI UREDNIŠTVA

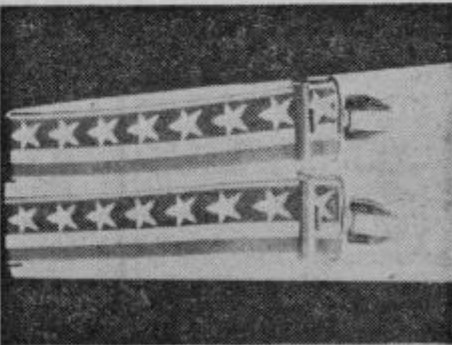
Moderno oblikovan, zelo udoben in obnem dobro ležišče je fotelj BINOM, ki ga lahko v prodajalni Lesnina kupite po zelo ugodni ceni 990,00 din.

Primerno darilo za vsakega moškega je komplet deodoranta in lotiona po britju SPANISH LEADER, kateremu so domiselno dodali igralne kocke. Komplet prodajajo v Drogeriji Moda, cena pa je 162,80 din.

V prodajalni Slovenijašport prodajajo tople smučarske rokavice, izdelek tovarne Toko Domžale in stanejo 210,00 (ženske) in 215,00 din (moške).

Praktične smučarske naramnice v modnih vzorcih izdeluje tovarna Toper, kupite pa jih lahko za 70,80 din v trgovini Slovenijašport in na športnih oddelkih naših veleblagovnic.

Priporočamo vam komplete iz francoskega stekla DURALEX, ki je odporno proti udarcem in vročini. Komplet za črno kavo stane 82,20 din, za čaj 84,60 din in za belo kavo 121,50 din. Komplete lahko kupite v prodajalni Kristalija.

VSA DARILA KUPUJEM PRI MLADINSKI KNJIGI!

mladinska knjiga

Horoskop

oven
Prijatelj vas bo prosil za pomoč, nikar mu je ne odrecite. Opravili boste veliko delo, ne da bi bili deležni priznanja.

bik
Potrebno vam bo precej samozavesti, da bi bili kos nalogam, ki so pred vami. Srečanje z neko osebo bo zelo mučno.

dvojčka
Doživeli boste presenečenje, ki pa vas ne bo spravilo s tira. Večji nakup bo osrečil partnerja, vi pa boste slabe volje.

rak
V prihodnjih dneh ne boste zadovoljni sami s seboj. Preveč se boste ukvarjali z nepomembno zadevo. Potrebujete počitek.

lev
V družinskem okolju bo prišlo do prepira, ki ga bo povzročil denar. Ne menite se za govorice, ki jih boste slišali.

devica
Če boste preveč popustljivi, se vam bo maščevalo, za to vsak korak dobro premislite. V soboto se boste zabavali.

tehtnica
V prihodnjih dneh bodite bolj pozorni do svojega partnerja. V službi mirno sprejmite vse, kar vam bodo naložili.

škorpion
Dobili boste nekaj, kar ste si že dolgo želeli. Nekdo bi se vam rad približal. V soboto boste imeli veliko dela.

strelec
Pazite, da si s kakšno nepremišljeno potezo ne boste napravili ugleda. Nečesa se boste naveličali. Pričakujte novico.

kozorog
V službi ne bo šlo vse gladko, a nič se ne vznemirjajte. Ponudila se vam bo boljša priložnost, o kateri razmislite.

vodnar
Partner vam jo bo zagodel. Možnost novega poznanstva. Ob koncu tedna bodite zadržani, kolikor se najbolj da.

ribi
Osebi, ki vam je pri srcu, boste zaupali novico, kar ne bo dobro. Pazite predvsem na denar in svoje zdravje.

Prešernove knjige so izšle!

PREŠERNOVA DRUŽBA
LJUBLJANA / BORSETOVA ULICA 27

Med štirimi očmi

SONČNE PEGE IN MED

Danes se vam prvič oglašam v rubriki Med štirimi očmi. Na obrazu imam vidne sončne pege. V časopisu Kmečki glas je neki psiholog napisal, da se to odpravi z zmesjo, ki jo napraviš iz glicerina, limoninega soka in medu. Vsake stvari se vzame enako količino. Prosim vas, če mi vi od Novega tednika odgovorite, če to smem narediti, če mi to ne bi razjedlo obraza ali se preveč vlezlo vanj.

MALO RAZOČARANA

SPOSTOVANA TOVARISICA, hvala lepa za zaupanje, ki ga imate v Novi tednik in v našo rubriko, a na to vprašanje bi vam tudi jaz težko odgovorila. Verjetno tisti, ki vam je svetoval recept ni bil psiholog, ampak kaj drugega. Če zaupate receptu ga preizkusite, jaz ga ne bi, čeprav so domači recepti lahko zelo uspešni. Sestavine v receptu niso škodljive, vprašanje pa je, če bi kaj koristile, ker zanesljivega recepta za odstranjevanje peg, ni. Sončne pege se lahko samo obelijo, zginejo pa ne.

NATASA

KIS BI PILA

Manj kot trideset let mi je, živim na kmetih in se ne počutim zdravo.

Poleti, ko je veliko dela, bolečin ne čutim, pozimi pa se pojavijo. Pri nas ni navada, da bi hodili veliko k zdravniku, moja mama ni bila še nikoli, zato nekako ne razume, da bi jaz šla. Nisem poročena, pa mi v šali večkrat pravijo, da bi rabila moža, pa bo potem vse dobro. Mislite tako tudi vi?

Zelo rada jem kisle stvari, tudi kis večkrat pijem, ker mi tako prija. Je to kaj narobe?

MARIJA

Draga Marija,

ali ste samostojna ženska, vas vprašam? Le kaj še čakate in če se slabo počutite ne odidete k zdravniku? V mestu je tako, da za vsako figo obiščejo zdravnika, vi pa ste ga res potrebni, ga pa ne. In to zato, ker vaša mama še ni nikoli bila pri njem, ker sosedova ima z njim slabe izkušnje, ker sosedovemu ni nič pomagal...

Ne mislim vas strašiti, da ste hudo bolni, a na pregled morate, ker vam morda manjka kisline ali kaj drugega. Da rabite moža, ne bi rekla, le toliko bi bilo dobro, da bi ga imeli, ker bi vas spodbil k zdravniku. Pretrgajte verigo nezaupanja med ljudmi in bodite korajžni ter se napotite k zdravniku, ki ni noben bavljav, ampak čisto vsakdanji človek, ki bo razumel vaše težave. Da niste poročeni mu kar povejte in vas tega naj ne bo sram!

NATASA

MALI OGLASI

PRODAM

TRAKTOR Steyer 15 KM in enosno priklopo prodam. Brinovšek Franc, Ljubija 6a Mozirje.

GARAŽO v Liscach prodam. Seruga Stane, Zidarska 27 Celje.

HISO v dvojčku prodam na lepem sončnem kraju v Savinjski dolini. Zupančič Tone, Vransko 80.

PEČ sobno, rabljeno ugodno prodam. Ponudbe pod »Kraljica«.

TRAJNO gorečo peč, sobno peč, kuhinjsko mizo, dva stola in rabljene preproge ugodno prodam. Skale, Zagrad 103 Celje.

KRAVO v devetem mesecu brejosti tretjega teleta prodam. Lepšina Jože, Petrovče 11.

GARAŽO montažno prodam. Matek Anton, Aškerčeva 16 Celje.

VSELJIVO hišo zelo ugodno prodam. Ogled možen v petek in soboto od 9. do 16. ure. Polanec Martin, Križevac 5 Stranice.

PRASIČA za zakol prodam. Simončič, Gotovlje 125 Zalec.

DVA PRASIČA za zakol po cca 150 kg mesnate vrste prodam. Poženel, Lisce 3 Celje (Anski vrh).

KOSILNICO za traktor Steyer 18 KM na hidravliko in jermenico — uporabno — prodam. Košec Rudi, Glinsko 7a Ljubecna.

TAM 5000 letnik 1971 v odličnem stanju prodam. Ogled ob nedeljah dopoldan. Vodišek Peter, Reka 2 Laško.

MERCEDES diesel 190 D ugodno prodam. Novak Anton, Gorica pri Slivnici.

FIAT 750 z odličnim motorjem prodam. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Koštomaj, Soseska Ložnica 81 Zalec.

KUHINJSKO kredenco, omaro za dnevno sobo in rabljen hladilnik prodam. Štravs, Kersnikova 41 Celje.

FIAT 750 — 1964 — prodam za 6.000.— din. V račun vzamem tudi TV sprejemnik ali betonski mešalec. Ogled je možen samo v soboto pri vratarju Klavnic v Celju.

GARAŽO št. 70 na Otoku II (za bencinsko črpalko) — stalni objekt — prodam. Ogled v večernih urah. Zdošek Jože, Čopova 4 Celje.

DODATNI štedilnik »Gorenje« na trdo gorivo in električni štedilnik poceni prodam. Brglez, Breg 44 Celje.

CITROEN ID 19 1969 — november — karamboliran ugodno prodam. Zmuder Rasti, Celje, Ulica bratov Vošnjakov 10.

ENOSOBNO stanovanje v Celju prodam. Ponudbe pod »Šest milijonov«.

KOMBINIRANO omaro, divan, okroglo mizo in šest stolov dobro ohranjeno ugodno prodam. Janez Bučar, Celje, Čopova 7.

SLADKO seno in otavo, kombiniran 120 l bojler (kopalniški kotel) na trdo gorivo in elektriko, prodam. Studenšek, Nova vas 5 Sentjur.

SMUCI Impulse XL 205 cm z okovjem Teamat prodam. Cena 1.200.— din. Joži Konkolič, Na Otoku 10 Celje.

KRAVO »Simentalko« s prvim teletom prodam. Lubej Ivan, Trnovlje Celje.

VW 1200 v brezhibnem stanju prodam. Vodovnik, Pivovarna Laško, telefon 73-030, popoldan 73-905 ali osebno.

GUME dimenzije 3-40-13 M žebeljke s felgami ugodno prodam. Franc Hajnšek, Lisce 24 Celje.

PSICO — volčjak — staro dvanaest mesecev in tri mesece star-ga volčjaka prodam. Dam tudi za teletko ali dobro žlahtno vino. Eberlin Bogomir, Zagrad 144 Celje. (tik pod starim gradom).

VODNO črpalko 5 stop. novo z garancijo poceni prodam. Mihečič Stanko, Gorica 9, Sentjur pri Celju.

KUPIM

HISO v Celju ali bližnji okolici kupim. Lahko je nedograjena. Ponudbe pod »Gotovina«.

OTROSKO posteljico kupim. Ponudbe pod »Posteljica«.

STRUZNICO delovne dolžine 100 do 150 cm — uporabno — kupim. Ponudbe pošljite na naslov: Ignac Trobiš, Ljubecna 73 Škofja vas.

DVODELNO rabljeno omaro, dva fotelja, dve rabljeni stranišni školjki in kombinirano peč za kopalnico (trdo gorivo in elektrika) kupim. Skale, Zagrad, 103 Celje.

ZAPOSLITEV

DNEVNIK — podružnica Celje, Čuprijska 4 vabi k sodelovanju več raznašalcev šalk za raznašanje dnevnika in Nedeljskega za teren Velenje in Celje. Delo stalno in honorarno. Kandidati naj se javijo pisмено ali osebno.

OSEBI, ki mi nudi službo za ženo prevzamem za protušlugo zidarska dela. Ponudbe pod »Boljša plača«.

DRUŽINA z dvema punčkama v Ljubljani išče zanesljivo gospodinjstvo. Nudi so-

bo, hrano, dobro plačo in zavarovanje. Ponudbe pod »Mehanizirano gospodinjstvo«.

STANOVANJA

ZAKONCA z enim otrokom iščeta večjo sobo ali sobo in kuhinjo od Sempetra do Prebolda. Jelen Marica, Latkova vas 75, Prebold.

DEKLE sprejemam na stanovanje. Kovinarska 10 Celje. Informacije od 16. ure dalje.

ZA DELNO pomoč v gospodinjstvu sprejemam na stanovanje preprostega dekleta. Ponudbe pod »Dežela«.

NUJNO iščem opremljeno sobo po možnosti s souporabo kopalnice kjerkoli v Celju. Ponudbe pod »Uslužbenka«.

MATI s 14-letnim sinom išče prazno sobo. Plača za nekaj mesecev naprej ali po službi pomaga. Po možnosti s 1. 1. 1974. Fridav, Ulica Frankolovskih žrtev 34, Hudinja.

ODDAM opremljeno sobo z garažo dvema fantoma. Partelj Anica, Dobojska 36 Celje.

RAZNO

AVTO moto društvo Slander prične v ponedeljek, 7. januarja 1974 ob 16. uri tečaj cestoprometnih predpisov in tehnike vožnje. Prijavite se lahko pri AMD Slander, Celje, Ljubljanska 37 vsak dan od 6. do 18. ure in soboto od 7. do 12. ure. Vabljeni.

OTROKA vzamem v varstvo za osem ur dnevno. Ponudbe pod »Zanesljivost«.

OBVESCAM cenjene stranke, da avtopralnica pri avtomehanični delavnici Ogrižek Franc, Celje, Veselova 1 zopet redno obratuje. VDOVEC 60 let upokojenec

z lastno hišo in nekaj vrta želi spoznati mlajšo upokojenko za skupno gospodinjstvo. Ponudbe pod »Miren dom«.

FANT 23/170 nealkoholik in nekadilec z majhnim posestvom in službo želi spoznati za skupno življenje preprostega in poštenega dekleta doma z dežele. (Starost 18—20 let). Resne ponudbe z naslovom in sliko pod »Pridi v moj dom«.

ZAHVALA. Za vso pozornost, ki jo izkazujejo, predvsem za ureditev stanovanja, se zahvaljuje tov. direktorju Fotolika v Celju, računovodji tov. Trobiš, direktorju PTT podjetja tov. Sepcu, vodovodnemu inštalaterju tov. Sarlahu, tov. Benciku s Stanovanjskega podjetja Celje ter vsem, ki so kakorkoli pomagali, v imenu treh upokojenk s Slomškovega trga 3 v Celju — upokojenka PTT podjetja Celje L. M., ki želi vsem in svojemu nekdanjemu kolektivu mnogo uspehov in zadovoljstva v letu 1974.

ZAHVALA. Ob nenadomestljivi izgubi naše drage mame in stare mame ANTONIJE RATAJC se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so z nami sočustvovali, nam izrazili sožalje, darovali cvetje in vence ter jo spremili na v njen zadnji dom. Iskrena hvala vsem sosedom, ki so nam kakorkoli priskočili na pomoč v težkih trenutkih. Prav tako se zahvaljujemo godbi, pevcem, duhovščini in tov. Ediju Gruberju za tolažilne besede. Vsem še enkrat iskrena hvala. Zahujoči sinovi in hčerke z družinami.

DAVČNA UPRAVA
OBČINE CELJE

obvešča občane in organizacije, da so se nekatere njene službe preselile iz sedanjih prostorov v Ul. 29. nov., v biveše upravne prostore podjetja Ceste — kanalizacije (nasproti Pedagoškega šolskega centra).

V nove prostore so se preselili:

- referat za upravno pravne zadeve in kaznovanje,
- referat za prometni davek,
- samostojni svetovalec za davke,
- referat za odmero davka od skupnega dohodka občanov,
- referat za odmero davka od obroti, drugih gospodarskih dejavnosti in od intelektualnih storitev,
- davčna inšpekcija in davčna kontrola,
- davčna izterjava,
- tajnik komisije za ugotavljanja izvora premoženja

Navedene službe poslujejo v novih prostorih od ponedeljka 17. 12. 1973 dalje.

Gozdno gospodarstvo Celje

Odbor za delovna razmerja

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. VODJE avtomatske obdelave podatkov
2. ŠEFA planskega sektorja

Pogoji za zasedbo so naslednji:

Ad 1.: Diplomirani gozdarski inženir ali diplomirani ekonomist z 8 let prakse

Ad 2.: Diplomirani gozdarski inženir z 8 let prakse. Kandidati pošljejo prijave v roku 15 dni od objave na Gozdno gospodarstvo Celje — Kadrovske splošni sektor.

Odbor za medsebojna razmerja delavcev pri
TOZD za PTT promet Celje

objavlja
prosta delovna mesta

1. a) VEČ MATURANTOV - začetnikov
b) DELAVCEV - začetnikov

za delo v pošto, telegrafski, telefonski manipulaciji pri TOZD za PTT promet Celje.

2. VEČ PISMONOŠ

pri PTT enoti Celje 1, Slovenske Konjice in Loče pri Poljčanah.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- a) gimnazija, ekonomska, administrativna ali druga ustrezna srednja šola ali
 - b) poklicna šola trgovske in gostinske stroke;
- pod 2. končana osemletka ali najmanj 6 razredov osnovne šole, vozniško dovoljenje A kategorije, odslužen vojaški rok

Kandidati naj vložijo pismene prijave s kratkim življenjepisom in ustreznimi dokazili v roku 8 dni po objavi Odboru za medsebojna razmerja delavcev pri TOZD za PTT promet Celje.

ZAHVALA

Ob prerani in nepričakovani bridki izgubi, ko je na delovnem mestu ugasnilo življenje našega nenadomestljivega in ljubljenega sina, moža, očca in brata

Janeza Branceta

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, izrekli ustno ali pisмено sožalje, darovali vence in cvetje. Posebno se zahvaljujemo tov. direktorju gostinskega podjetja »PAKA« Mitju Lapi za vso skrb in moralno podporo, kakor tudi celotnemu kolektivu tega podjetja. Vsem govornikom, pevcem, godbi in vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zahujoči:

oče, mama, žena, hčerka in sestre

na naših
konfekcijskih
oddelkih

bogata
izbira

zimsko
športnih
oblačil

VELEBLAGOVNICA
TKANINA
CELJE

POROKE

CELJE

Poročilo se je šest parov

LASKO

DANIJELO JOST, delavec, Trobni dol in VIDA RAJH, tkalka, Tevče; MIRKO SPAN, komercialist, Planina pri Sevnici in SONJA KLENOVSEK, ekonomist, Sevnica; FRANC KOSEM, kmetovalec in MARIJA HOCEVAR, kmetovalka, oba iz Počakovca; JOŽE LINDIČ, delavec in SONJA ZAVRŠNIK, šivilja, oba iz Zagrada.

SMARJE PRI JELSAH

MILAN ŽNIDARKO, Statenberg in MARIJA STANCER, Grobelce; JOŽEF BRKLJACIČ, Črna in CECILJA SOVINČ, Podčetrtek.

SMRTI

CELJE

ROBERT JENKO, 73 Celje; ALOJZ ALOF, 41, Hrastnik; KATARINA KUSAR, 70, Zalec; EMA RAUTER, 59, Celje; FRANC SALOBIR, 84, Dobje; VLADO OREL, 62, Celje; JANEZ HABJANIČ, 80, Celje; VINCENC ZUPANC, Slatina; OTON MLINAR, 64, Roginska gorica; JOSIP KRIVEC, 70, Rogaška 67, Celje; JULIJA PESEC, 83, Zalec; AMALIJA GOSTAR, 75, Jagoče; IVANKA GOSAK, 77, Žiče; ANTONIJA POKOVEC, 78, Celje; AVGUST DOBRAJC, 66, Kompole; MARIJA BREMEC, 69, Celje; ANTONIJA DOBRAJC, 73, Celje.

LASKO

ANTON CETIN, 53, Njivice; NEŽA ŠIKOVEC, 73,

kmetovalka, Stari dvor; JOŽE SMIT, 63, Stari dvor; VALENTIN KLEPEJ, 59, Šmarjeta in MARIJA MEDVED, 86, gospodinja, Radobelj.

SENTJUR PRI CELJU

TEREZIJA VODEB, 87, upokojenka, Repuš; NEŽA KOCEVAR, 81, prežitkarica, Dobje; ANTONIJA TRUPEJ, 71, soc. podpiranka, Podlešje; URSULA GERMEK, 80, upokojenka, Boletina; MARIJA ZORKO, 54, gospodinja, Dobovec JANEZ PAHOLE, 69, kmetovalec, Zg. Selce in MARIJA ZDOLSEK, 78, prežitkarica, Ostrožno pri Ponikvi.

ROJSTVA

CELJE

23. dečkov in 28 deklic

1 deček in 1 deklica

SLOVENSKE KONJICE

3 dečki in 3 deklice

1 deklica

KINO

UNION: do 23. 12. ameriški barvni film »Kadar osem zvonov zvonja« od 24. do 26. 12. špansko-nemško-italijanski barvni film »Velikostni Tony Carrera«

METROPOL: 20. 12. še angleški barvni film »Prividi« od 21. do 24. 12. ameriški barvni film »Chisum-kralj rančarjev« od 25. 12. dalje italijanski barvni film »Črni morilec«

DOM: do 23. 12. ameriški barvni film »Romeo in Julija« od 24. 12. dalje ob 16. uri ameriški barvni film »Popaj in njegova tovaršija«, ob 18. in 20. uri pa italijanski barvni film »Viva Django«

TV SPORED

NEDELJA, 23. 12.
18.15 Sest medvedkov in Čibulka — češki barvni film (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.40 Filip na konju — serijska oddaja (Bgd)
21.35 Jazz na ekranu (Lj)
21.40 Sportni pregled (JRT)
22.10 Poročila (Lj)

PONEDELJEK, 24. 12.
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 R. Savin: Matija Gubec — opera (Lj)
22.15 Kulturne diagonale (Lj)
TOREK, 25. 12.
19.15 Vietnam — III. del barvne reportaže TV Beograd (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Mi med seboj: Univerza danes in jutri (Lj)
21.35 H. Fallada: Sam med vol-

kovi — TV nadaljevanje 7. del (Lj)
SREDA, 26. 12.
19.30 Pri dedku Mrzlu — S. Makarović: Pismo sive miške — pesterne (Lj)
19.45 Kosmetično ogledalo (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.40 Klovni — italijanski film
ČETRTEK, 27. 12.
17.25 PI slovenske književnosti: F. Celestin: Rosa (Lj)
18.00 Obzorik (Lj)
18.15 Muzik (Lj)
18.20 Shane — serijski barvni film

(Lj)
19.10 Delavska TV tribuna (Lj)
19.40 Pri dedku Mrzlu: S. Makarović: Pikin kušek (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 Četrtekovi razgledi: Tisoč let Škofje Loke (Lj)
21.30 Turgenjev: Oče in sinovi — barvna TV nadaljevanje (Lj)
PETEK, 28. 12.
9.30 TV v šoli (Zg)
11.00 Angleščina (do 11.30) (Bgd)

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE

INGRAD

LJUBLJANSKA CESTA 16,

želi pridobiti k sodelovanju večje število strokovnjakov za delo v TOZD gradbeno operativu, industriji gradbenega materiala, proizvodni obrati in SDS skupne službe. Prosta delovna mesta so na področju razvoja, proučevanja novih tehnologij, projektiranja, operative, raziskave trga ter opravljanje ekonomsko komercialnih, kadrovske splošne in pravnih opravil. Zaželeni so strokovni delavci s prakso in pooblastili za izvajanje gradbenih del, kakor tudi začetniki v stroki. V podjetju se kot prosta razpisujejo naslednja delovna mesta:

1. ŠEFA kadrovske splošne službe

POGOJI:

- visokošolska izobrazba ustrezne smeri, ali
- višja šola ustrezne smeri in 5 let delovnih izkušenj v gospodarstvu,
- družbeno politična aktivnost,

2. VEČ DIPL. GRADBENIH INŽENIRJEV

s pooblastili, kakor tudi začetnikov za delo v gradbeni operativi na celjskem in ljubljanskem področju.

3. VEČ DIPL. EKONOMISTOV in EKONOMISTOV

za študijsko delo v razvoju, tehnični komerciali, raziskavi trga, finančni operativi, plansko analitski službi ter prodaji izdelkov oz. stanovanj,

4. VEČ DIPL. PRAVNIKOV in PRAVNIKOV

za delo v pravni, kadrovske in drugih službah,

5. PROJEKTANTA

za vodovodne in toplovodne instalacije,

6. GRADBENEGA TEHNIKA

s 5-letno prakso za kalkulacije obrtniških del.

Po splošnih aktih imajo interesi možnosti do dobrih osebnih dohodkov, možnosti razvoja v stroki in specializaciji ter do dodelitve stanovanja.

Poskusno delo po dogovoru.

Razpis je odprt do zasedbe.

Kandidate vabimo, naj vložijo ponudbe z opisom dosedanjega dela kadrovske splošne službi GIP »Ingrad« Celje, Ljubljanska cesta št. 16.

NEPRAVILNA VOŽNJA

LEOPOLD NOVAK, 33, iz Zorca, se je peljal iz Sempetra proti Zalcu, in sicer po cesti, ki je prepovedana za promet s kolesi. Vozil je po sredini vozišča in se brez zadnjega odbojnega stekla. Za njim je pripeljal voznik osebnega avtomobila, ki je kolesarja prepoznal opazil in ga zbil na njivo. Kolesar se je težje poškodoval, na avtomobilu pa je škoda za 6.000 dinarjev. Tudi kolo je popolnoma uničeno.

USODNO PREHITEVANJE

FERDINAND PIRC, 43, iz Dola pri Hrastniku, ki je začasno zaposlen v Nemčiji, se je peljal iz Maribora proti Celju. V Teptanjah je na delu ceste, kjer je prehitevanje prepovedano, prehiteval tovorni avtomobil v trenutku, ko je iz nasprotni smeri pripeljal voznik tovornjaka s prikolico. Le-ta je zagledal osební avto in prišel zavirati, vendar je kljub temu prišlo do čelnega trčenja, pri čemer se je voznik Pirc tako hudo ranil, da je med prevozom v bolnico umrl. Na vozilih je škoda za 70.000 dinarjev.

SEKAL JE OVINEK

CVETKO BESKOVIK, 24, iz Seleskega vrha pri Konjicah, se je peljal z mopedom od Jerneja proti Ločam. Ko je pripeljal v levi ovinek, je le-ta sekal in pri tem zadel v pešca VIKTORJA DUŠEJA, 47, iz Jerneja. Oba sta padla in se poškodovala: pešec ima pretres možganov, poškodbe po glavi in zlomljeno levo nogo, mopedist pa se je lažje poškodoval.

LEŽAL JE V GRABNU

IVANA BOLČINO, 19, iz Plazovja, je patrila milice našla nezvestnega v grabnu na cesti Laško-Marija Gradec. Odpeljal so ga v Zdravstveni dom v Laškem, kjer so ugotovili pretres možganov in odrgnine po obrazu, vzeli pa so mu tudi kri zaradi suma vinjenosti. Bolčina se je namreč peljal s kolesom s pomožnim motorjem proti Mariji Gradu, pa je nenadoma na ravnem delu ceste zapeljal v levo v graben.

PEŠEC NA CESTI

PETER KRANJC, 31, iz Velenja, se je pripeljal v Sempeter iz ljubljanske smeri. Na cesti je opazil pešca KARLA AZMANA, 21, iz Zorca. Voznik se mu je umikal v levo, pa tudi pešec je tik pred avtomobilom skočil na levo stran. Pri padcu si je zlomil roko v zapestju, zbil si je zob, ima pa tudi odrgnine po rokah in obrazu.

ZALETEL SE JE V GREZNICO

FRANC TOPLISEK, 22, iz Starega Gradu pri Krškem, se je pripeljal do nepreglednega ovinka v Ljubni pri Krškem, kjer cesta nekoliko pada, pa ga je nenadoma zaneslo na desni rob, kjer je trčil v betonsko greznico. Voznik je padel iz avtomobila, avtomobil pa je zaneslo v levo. Tu je zadel v osební avto ALOJZA KRANJCA, Toplišek je takoj po prevozu v brežiško bolnišnico umrl, škoda pa je za 23.000 dinarjev.

MRTVA ZAROČENKA

IVAN PEVEC, 29, iz Mališ, je vozil iz Gornjega grada proti Lenartu. Med počasno vožnjo je nenadoma skočila iz avtomobila njegova 20-letna zaročenka, ZDENKA KRIVEC, iz Lenarta. Pevec je hotel avtomobil obrniti, zato je zapeljal vzvratno, medtem pa je Krivčeva stopila za avto, tako da jo je Pevec podrl. Med prevozom v Gornji grad je zaradi hudih poškodb umrla.

Želite prijetno dočakati Novo leto? Potem se odločite za

SILVESTROVANJE

v gostiščih:

- HOTEL MERX na ljubljanski cesti
vplačila in rezervacije v recepciji
tel. 21917 in 21918

- GOSTIŠČE STARI GRAD
rezervacije tel. 23148

- ESPRESSO ŠENTJUR
vstop prost

Pridite - prijetno se boste zabavali. Čaka vas novoletno darilo!

NAREDI SI SAM

Ameriški farmar je dobil obisk iz mesta. Ponosno razkazuje svojo farmo, poslopja in hišo.

«Farma ima 100 hektarov. Vse sem sam prekopal. Z motiko.»

«Ooooo! Ooo! Ojeje!»

«Pa ni bila samo zemlja. Več kamenja kot zemlje. Vidite tistile grič. To je kamenje, ki sem ga znosil tja. Na mojih rokah. Vsega.»

«Ooooo! Ooooh! Ojeje!»

«In hišo sem sam pozidal, deske sem našagal, pohištvo sam naredil. Tudi okvirje za slike in slike tudi sam naslikal...»

«Ooooo! Ooooh! Ojeje!»

V tem pride nasproti krepko, zdravo farmarsko dekle.

«Tole je moja hči. Pravo farmarsko seme...»

«In njo ste gotovo tudi kar sami...»

Farmer pa ponosno:

«Seveda tudi! Pa ne tako preprosto! V kanuju, na brzicah, stoje in brez oprijema!»

MOJ MOŽ PAVLA

Paula Grosman (leva na naši sliki) gre vsak dan k zdravniku, ki ji da hormonsko injekcijo, potem gre na trg in kupi potrebno za hišo in se vrne domov. Doma jo že čaka žena Ruth, ki se včasih še zmoti, ko pravi:

— Paul, kaj si dobrega kupil?

Niso tiskovne napake. Paula je bila 18 let v zakonu z Ruth resnično Paul, bila je namreč moški, ki je oče treh hčera, Myre ter dvojčic Carol in Claire. Pred dvema letoma pa se je Paulov občutek, da se počuti bolj žensko kot moškega, tako povečal, da je kot Paul odšel v bolnišnico, kjer so z operacijo uredili vse tako, da je žensko v njem popolnoma prevladalo. Od takrat se oblači po žensko.

Nekdanji zakonski par, ki niti ločen ni, živi naprej skupaj. O ločitvi ni niti besede v tej hiši. Edino, kar je bilo neprijetno za Paulu, nič več ne uči na srednji glasbeni šoli, kajti tam, tako pravijo, so imeli v službi učitelja glas-

be, ne učiteljico. Zato se Paula bori za to svojo pravico in ravno v tem času teče tožba pred vrhovnim sodiščem ZDA. Družino v tem času vzdržuje Ruth Grossman, ki dela kot sekretarka v nekem podjetju.

Torej je le nekaj resnice v tistem, ko se je stric peljal

po pobalinsko po stopniščni ograji in spotoma naletel na žebelj. Nečak ga je namreč vprašal, zakaj se strček tako dere, pa mu je le-ta odvrnil, kar teta mi reci.

Za otroke, Myro, Carol in Claire sta Ruth in Paula tako kot včasih, Ruth je mama, Paula oče — kot pred leti.

Ljubezen po svetu

NA ŽRTVENIKU — DEŽ

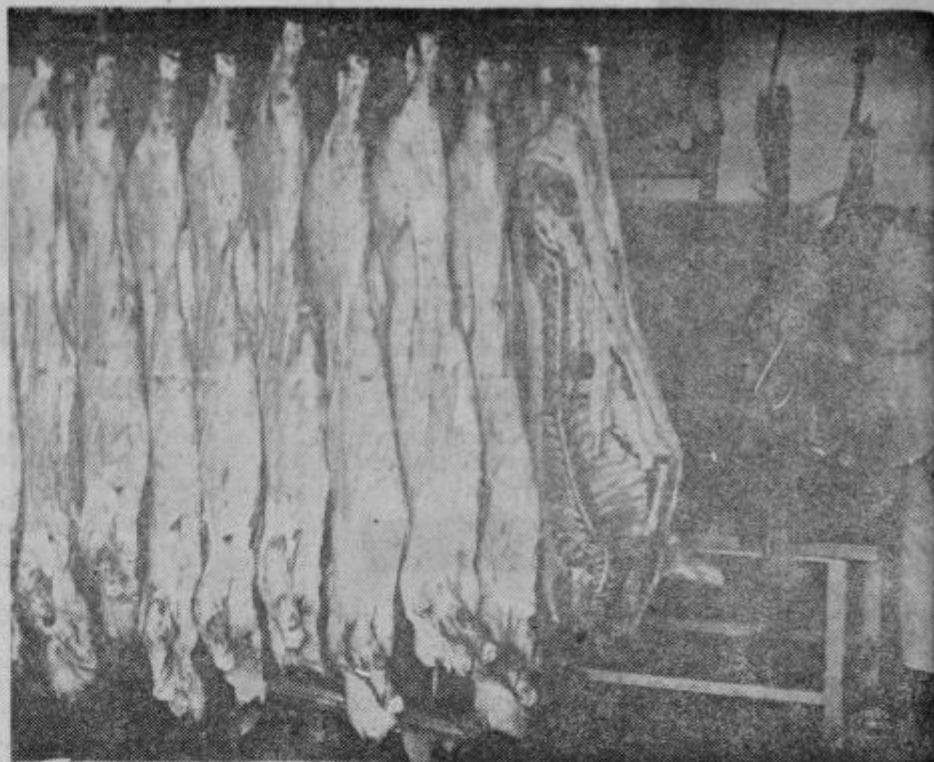
Nova Gvineja, otok v Oceaniji, ki si ga delita Indonezija in Avstralija, je tako kot Avstralija s praprebivalci, Zelandija in drugi otoki, dežela negroidnih plemen in ljudstev. Pri njih kanibalizem še ni povsem pozabljen in ritual

je pri njih pogosto povezan s krvjo in smrtjo.

Rindimi so takšno hribovsko pleme, katerih vera v zle in dobre duhove še dopušča žrtvovanje. Verjamejo, da ne bo oplodil zemljo v obliki dežja, pa morajo zato vsi spol-

no dozoreli fantje opraviti akt oploditve. Za to jim ulovijo kakšno deklico, ki jo potem vsi zapovrstjo izkoristijo. Sem in tja se zgodi, da gre ves ritual do konca, zlasti kadar dolgo ni deževalo. Nad pogradom v koči, kjer mladeniči dokazujejo, da so moški, visita dva z lianami privezana hloda. Če tako hoče poglavar, posekajo zunaj liane in hloda zmečkata par v ljubezenskem objemu do smrti. Navadno čarovnik vedno terja žrtvovanje s krvjo, vendar vse pogostejše se poglavarji temu izognejo tako, da objeto dvojico vojščaki odnesejo iz kože v trenutku, ko debli treščita na pograd. Če po takem nepopolnem ritualu ne dežuje, postane pleme, ki ga ščuva čarovnik, nemirno, pa prisili poglavarja, da ritual ponovijo in da žrtve morajo biti. No, dandanes so poglavarji že navadno tudi nekoliko šolani ali vsaj prek oblasti seznanjeni z razmerami, zato jim včasih tudi meteorološko poročilo pomaga naravnati praznik plodnosti na tak datum ali dan, ko žrtve ne bodo potrebne in ko bo po ceremoniji oplodilo nebo zemljo z blagodejnim dežjem.

Na sliki Rindimski dekleti, svečano ozaljšani.

Od leve proti desni: svinjina!

MISLI

Samec je moški, ki se šalim o taščah smeji brez grenkobe v ustih.

Pametna ženska ve, da je višina njenega uspeha odvisna tudi od globine njenega dekolteja.

Ne hvali neveste pred jutrom.

Moški, ki ponudi »anti-baby tablete«, ima resne namene.

Samo za dve vrsti žena se moški zanima, za tiste, ki bi jih imel, in za tisto, ki bi jo vzel.

Pepi pripoveduje svoja počitniška doživetja:

»No, ko sem se vselil v pension in legel v posteljo, je prišla gostilničarjeva hči, vsa kipeča od mladosti in oblin. Prijazno me je spraševala, če me zebe in če bi vendarle zlezla k meni pod odejo in me pogrela... Zamislite. Še danes si ne morem odpustiti, da me takrat kot nalašč ni niti malo zeblo...«

x x x

Mamica pripoveduje prijateljici, da se namerava njena hči poročiti z nekim Bolgarom.

— Seveda bo moža pripeljala k nam, kajti lev slabo stoji.

— Ubogi fant. Kaj mu bolgarski zdravniki ne morejo pomagati?

Robot Jaka vas pozdravlja!

»Dober dan! Vstopili ste v osnovno šolo Podčetrtek. Sem šolski robot Jaka. Tu stojim namesto dežurnega učenca, ki se v tem trenutku pridno uči v razredu...«

S temi besedami vas pozdravi šolski robot Jaka, ki so ga učenci osnovne šole Podčetrtek naredili sami pri pouku fizike. Nadomestuje dežurnega učenca, tako da je učenec lahko pri pouku, dežurni pa je samo pred in po pouku. Pravijo, da bodo program govora robota Jake še izboljšali in bo lahko povedal še kaj več. Ni kaj reči — domiselnost učencev in njihovega ravnatelja Jožeta Brijeja ne pozna meja.

Foto: D. Medved

